

Dansk udgave

Retsforskrifter

57. årgang

17. december 2014

Indhold

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1334/2014 af 16. december 2014 om godkendelse af aktivstoffet gamma-cyhalothrin, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler, og om ændring af bilaget til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 og medlemsstaternes forlængelse af midlertidige godkendelser af dette aktivstof⁽¹⁾ 1
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1335/2014 af 16. december 2014 om ændring af forordning (EF) nr. 2535/2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 for så vidt angår importordningen for mælk og mejeriprodukter og åbning af toldkontingenter 6
- ★ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1336/2014 af 16. december 2014 om fastsættelse af midlertidige ekstraordinære foranstaltninger for mælk og mejeriprodukter i form af en fremrykkelse af den offentlige interventionsperiode for smør og skummetmælkspulver i 2015 13
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1337/2014 af 16. december 2014 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 947/2014 og (EU) nr. 948/2014 for så vidt angår sidste frist for indgivelse af ansøgninger om støtte til privat oplagring af smør og skummetmælkspulver 15
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1338/2014 af 16. december 2014 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 439/2011 om forlængelse af en undtagelse fra forordning (EØF) nr. 2454/93, hvad angår definitionen af begrebet »varer med oprindelsesstatus« med henblik på den generelle præferenceordning, for at tage hensyn til den særlige situation i Kap Verde, når det gælder eksport af visse fiskevarer til EU 17
- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1339/2014 af 16. december 2014 om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 20

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

DIREKTIVER

- ★ Kommissionens delegerede direktiv 2014/109/EU af 10. oktober 2014 om ændring af bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/40/EU ved at oprette en samling af billedadvarsler, som skal anvendes på tobaksvarer ⁽¹⁾ 22

AFGØRELSE

2014/911/EU:

- ★ Rådets afgørelse af 4. december 2014 om elektronisk udveksling med Letland af fingeraftryksdata 28
- ★ Rådets afgørelse 2014/912/FUSP af 15. december 2014 om aktiviteter til støtte for fysisk sikkerhed og lagerforvaltning (PSSM) med henblik på at mindske risikoen for ulovlig handel med håndvåben og lette våben (SALW) og ammunition hertil i Sahelregionen 30
- ★ Rådets afgørelse 2014/913/FUSP af 15. december 2014 til støtte for Haagadfærdskodeksen og ikkespredning af ballistiske missiler inden for rammerne af gennemførelsen af EU's strategi mod spredning af masseødelæggelsesvåben 44

2014/914/EU:

- ★ Rådets gennemførelsesafgørelse af 15. december 2014 om ændring af gennemførelsesafgørelse 2014/170/EU om en liste over ikkesamarbejdende tredjelande for så vidt angår bekæmpelse af IUU-fiskeri i henhold til forordning (EF) nr. 1005/2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, for så vidt angår Belize 53
- ★ Rådets afgørelse 2014/915/FUSP af 16. december 2014 om ændring af afgørelse 2010/452/FUSP om Den Europæiske Unions observatørmission i Georgien, EUMM Georgia 56

2014/916/EU:

- ★ Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 15. december 2014 om berigtigelse af bilaget til gennemførelsesafgørelse 2014/154/EU om tilladelse til markedsføring af (6S)-5-methyltetrahydrofolsyre, glucosaminsalt som en ny levnedsmiddelingrediens i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 258/97 (meddelt under nummer C(2014) 9452) 58

2014/917/EU:

- ★ Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 15. december 2014 om nærmere gennemførelsesbestemmelser til Rådets direktiv 2000/29/EF for så vidt angår anmeldelse af tilstedeværelse af skadegørere og af foranstaltninger, som medlemsstaterne har truffet eller har til hensigt at træffe (meddelt under nummer C(2014) 9460) 59

2014/918/EU:

- ★ Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 16. december 2014 om afslutning af antisubsidieproceduren vedrørende importen af korte fibre af polyester med oprindelse i Folkerepublikken Kina, Indien og Vietnam 65

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 1334/2014

af 16. december 2014

om godkendelse af aktivstoffet gamma-cyhalothrin, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler, og om ændring af bilaget til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 og medlemsstaternes forlængelse af midlertidige godkendelser af dette aktivstof

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF ⁽¹⁾, særlig artikel 13, stk. 2, og artikel 78, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 80, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 1107/2009 finder Rådets direktiv 91/414/EØF ⁽²⁾, for så vidt angår godkendelsesprocedure og -betingelser, anvendelse på aktivstoffer, for hvilke der inden den 14. juni 2011 er truffet en afgørelse i overensstemmelse med direktivets artikel 6, stk. 3. Med hensyn til gamma-cyhalothrin er betingelserne i artikel 80, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 1107/2009 opfyldt ved Kommissionens beslutning 2004/686/EF ⁽³⁾.
- (2) Det Forenede Kongerige modtog den 4. november 2003 en ansøgning i henhold til artikel 6, stk. 2, i direktiv 91/414/EØF fra Cheminova A/S om optagelse af aktivstoffet gamma-cyhalothrin i bilag I til direktiv 91/414/EØF. Ved beslutning 2004/686/EF blev det bekræftet, at dossieret var »komplet« og således principielt kunne anses for at opfylde kravene til data og oplysninger i bilag II og III til direktiv 91/414/EØF.
- (3) For dette aktivstof er virkningerne på menneskers og dyrs sundhed og miljøet blevet vurderet i henhold til bestemmelserne i artikel 6, stk. 2 og 4, i direktiv 91/414/EØF for de anvendelsesformål, som ansøgeren har foreslået. Den udpegede rapporterende medlemsstat, Det Forenede Kongerige, forelagde et udkast til vurderingsrapport den 25. januar 2008. I overensstemmelse med artikel 11, stk. 6, i Kommissionens forordning (EU) nr. 188/2011 ⁽⁴⁾ blev ansøgeren anmodet om at fremlægge yderligere oplysninger. Det Forenede Kongeriges evaluering af de supplerende oplysninger blev fremlagt den 13. september 2012 i form af tillæg til udkastet til vurderingsrapport.

⁽¹⁾ EUT L 309 af 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Rådets direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler (EFT L 230 af 19.8.1991, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens beslutning 2004/686/EF af 29. september 2004 om principiel anerkendelse af, at de dossierer, der er fremlagt til detaljeret gennemgang med henblik på eventuel optagelse af proquinazid, IKI-220 (flonicamid) og gamma-cyhalothrin i bilag I til Rådets direktiv 91/414/EØF, er komplette (EUT L 313 af 12.10.2004, s. 21).

⁽⁴⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 188/2011 af 25. februar 2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets direktiv 91/414/EØF for så vidt angår proceduren for vurdering af aktivstoffer, der ikke fandtes på markedet to år efter meddelelsen af direktivet (EUT L 53 af 26.2.2011, s. 51).

- (4) Udkastet til vurderingsrapport blev behandlet af medlemsstaterne og Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet (i det følgende benævnt »autoriteten«). Den 4. februar 2014 forelagde autoriteten Kommissionen sin konklusion om vurderingen af pesticidrisikoen ved aktivstoffet gamma-cyhalothrin ⁽¹⁾. Udkastet til vurderingsrapport og autoritetens konklusioner blev behandlet af medlemsstaterne og Kommissionen i Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder, og behandlingen blev afsluttet den 10. oktober 2014 med Kommissionens reviderede vurderingsrapport om gamma-cyhalothrin.
- (5) Det fremgår af de forskellige undersøgelser, at plantebeskyttelsesmidler, der indeholder gamma-cyhalothrin, kan forventes generelt at opfylde kravene i artikel 5, stk. 1, litra a) og b), og artikel 5, stk. 3, i direktiv 91/414/EØF, især med hensyn til de anvendelsesformål, der er undersøgt og udførligt beskrevet i Kommissionens reviderede vurderingsrapport. Gamma-cyhalothrin bør derfor godkendes.
- (6) Det er imidlertid, i overensstemmelse med artikel 13, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1107/2009, sammenholdt med samme forordnings artikel 6, og på grundlag af den foreliggende videnskabelige og tekniske viden, nødvendigt at fastsætte visse betingelser og begrænsninger. Det bør navnlig kræves, at der fremlægges yderligere bekræftende oplysninger.
- (7) Før et aktivstof godkendes, bør medlemsstaterne og de berørte parter have en rimelig frist til at forberede sig, så de kan opfylde de nye krav, godkendelsen medfører.
- (8) Uden at det berører de forpligtelser, der i henhold til forordning (EF) nr. 1107/2009 følger af godkendelsen, bør følgende betingelser dog finde anvendelse i betragtning af den særlige situation, der er opstået efter overgangen fra direktiv 91/414/EØF til forordning (EF) nr. 1107/2009. Medlemsstaterne bør have en frist på seks måneder efter godkendelsen til at tage eksisterende godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder gamma-cyhalothrin, op til fornyet overvejelse. Medlemsstaterne bør ændre, erstatte eller tilbagekalde godkendelserne, alt efter hvad der er relevant. Uanset ovenstående frist bør der afsættes en længere periode til indgivelse og vurdering af det fuldstændige dossier, jf. bilag III til direktiv 91/414/EØF, for hvert plantebeskyttelsesmiddel og for hvert påtænkt anvendelsesformål i overensstemmelse med de ensartede principper.
- (9) Erfaringerne fra tidligere optagelser i bilag I til direktiv 91/414/EØF af aktivstoffer, som er vurderet inden for rammerne af Kommissionens forordning (EØF) nr. 3600/92 ⁽²⁾, har vist, at der kan opstå vanskeligheder med fortolkningen af de pligter, som indehavere af eksisterende godkendelser har med hensyn til adgang til data. For at undgå yderligere vanskeligheder synes det derfor nødvendigt at præcisere medlemsstaternes forpligtelser, især pligten til at kontrollere, at indehavere af en godkendelse kan påvise, at han har adgang til et dossier, der opfylder kravene i bilag II til direktivet. Denne præcisering pålægger dog ikke medlemsstaterne eller indehavere af godkendelser nye forpligtelser i forhold til de hidtil vedtagne direktiver om ændring af bilag I til det pågældende direktiv eller forordningerne om godkendelse af aktivstoffer.
- (10) I henhold til artikel 13, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1107/2009 bør bilaget til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 ⁽³⁾ ændres i overensstemmelse hermed.
- (11) Det er også hensigtsmæssigt at give medlemsstaterne tilladelse til at forlænge de midlertidige godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder gamma-cyhalothrin, for at give dem den nødvendige tid til at opfylde de forpligtelser, der er fastsat i denne forordning, for så vidt angår disse midlertidige godkendelser.
- (12) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Godkendelse af aktivstof

Aktivstoffet gamma-cyhalothrin, som opført i bilag I, godkendes på de betingelser, der er fastsat i samme bilag.

⁽¹⁾ Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet (EFSA), 2014. Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance gamma-cyhalothrin. *EFSA Journal* 2014;12(2):3560, 93 ff. doi:10.2903/j.efsa.2014.3560.

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EØF) nr. 3600/92 af 11. december 1992 om de nærmere bestemmelser for iværksættelsen af første fase af det arbejdsprogram, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, i Rådets direktiv 91/414/EØF om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler (EFT L 366 af 15.12.1992, s. 10).

⁽³⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 af 25. maj 2011 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 for så vidt angår listen over godkendte aktivstoffer (EUT L 153 af 11.6.2011, s. 1).

Artikel 2

Revurdering af plantebeskyttelsesmidler

1. Om nødvendigt ændrer eller tilbagekalder medlemsstaterne i henhold til forordning (EF) nr. 1107/2009 senest den 30. september 2015 eksisterende godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder gamma-cyhalothrin som aktivstof.

Senest da skal medlemsstaterne navnlig kontrollere, at betingelserne i bilag I til nærværende forordning er overholdt, dog ikke betingelserne i kolonnen vedrørende særlige bestemmelser i samme bilag, og at indehaveren af godkendelsen er i besiddelse af eller har adgang til et dossier, der opfylder kravene i bilag II til direktiv 91/414/EØF, jf. betingelserne i direktivets artikel 13, stk. 1-4, samt artikel 62 i forordning (EF) nr. 1107/2009.

2. Uanset stk. 1 revurderer medlemsstaterne for hvert godkendt plantebeskyttelsesmiddel, der indeholder gamma-cyhalothrin, enten som eneste aktivstof eller som ét af flere aktivstoffer, som alle er optaget i bilaget til gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 senest pr. 31. marts 2015, midlet i overensstemmelse med de ensartede principper i artikel 29, stk. 6, i forordning (EF) nr. 1107/2009 på grundlag af et dossier, der opfylder kravene i bilag III til direktiv 91/414/EØF, idet der samtidig tages højde for kolonnen vedrørende særlige bestemmelser i bilag I til nærværende forordning. På grundlag af den vurdering fastslår medlemsstaterne, om midlet opfylder kravene i artikel 29, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1107/2009.

Derefter skal medlemsstaterne:

- a) hvis det drejer sig om et middel, der indeholder gamma-cyhalothrin som eneste aktivstof, om nødvendigt ændre godkendelsen eller tilbagekalde godkendelsen senest den 30. september 2016 eller
- b) hvis det drejer sig om et middel, der indeholder gamma-cyhalothrin som ét af flere aktivstoffer, om nødvendigt ændre eller tilbagekalde godkendelsen senest den 30. september 2016 eller senest den dato, der er fastsat for en sådan ændring eller tilbagekaldelse i den eller de pågældende retsakter, hvorved det eller de pågældende stoffer blev optaget i bilag I til direktiv 91/414/EØF, eller hvorved det eller de pågældende stoffer blev godkendt, alt efter hvilket der er det seneste tidspunkt.

Artikel 3

Ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011

Bilaget til gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 ændres som angivet i bilag II til nærværende forordning.

Artikel 4

Forlængelse af eksisterende midlertidige godkendelser

Medlemsstaterne kan forlænge midlertidige godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder gamma-cyhalothrin, med en periode, der udløber senest den 30. september 2016.

Artikel 5

Ikrafttræden og anvendelsesdato

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. april 2015.

Artikel 4 anvendes dog fra forordningens ikrafttrædelse.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. december 2014.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

BILAG I

Almindeligt anvendt navn, identifikationsnr.	IUPAC-navn	Renhed ⁽¹⁾	Godkendelsesdato	Udløbsdato for stoffets godkendelse	Særlige bestemmelser
Gamma-cyhalothrin CAS-nr.: 76703-62-3 CIPAC-nr.: 768	(S)-α-cyan-3-phenoxybenzyl (1R,3R)-3-[(Z)-2-chlor-3,3,3-trifluorpropenyl]-2,2-dimethylcyclopropanecarboxylat eller (S)-α-cyan-3-phenoxybenzyl (1R)-cis-3-[(Z)-2-chlor-3,3,3-trifluorpropenyl]-2,2-dimethylcyclopropanecarboxylat	≥ 980 g/kg	1. april 2015	31. marts 2025	Med henblik på gennemførelsen af de i artikel 29, stk. 6, i forordning (EF) nr. 1107/2009 nævnte ensartede principper skal der tages hensyn til konklusionerne i den reviderede vurderingsrapport om gamma-cyhalothrin, særlig tillæg I og II, som færdigbehandlet i Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder den 10. oktober 2014. Ved denne samlede vurdering skal medlemsstaterne være særlig opmærksomme på: a) brugeres og arbejdstageres sikkerhed b) risikoen for vandorganismer. Anvendelsesbetingelserne skal omfatte risikobegrænsende foranstaltninger, hvis det er relevant. Ansøgeren fremlægger bekræftende oplysninger om: 1) analysemetoder for overvågning af restkoncentrationer i kropsvæsker, væv og miljømatricer 2) toksicitetsprofilen for metabolitterne CPCA, PBA og PBA(OH) 3) risikoen på lang sigt for vildtlevende pattedyr 4) den potentielle biomagnifikation i den terrestriske og akvatiske fødekæde. Ansøgeren fremlægger de relevante oplysninger for Kommissionen, medlemsstaterne og autoriteten senest den 31. marts 2017.

⁽¹⁾ Yderligere oplysninger om aktivstoffets identitet og specifikation fremgår af den reviderede vurderingsrapport.

I del B i bilaget til gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 indsættes følgende:

Nr.	Almindeligt anvendt navn, identifikationsnr.	IUPAC-navn	Renhed ⁽¹⁾	Godkendelsesdato	Udløbsdato for stoffets godkendelse	Særlige bestemmelser
»82	Gamma-cyhalothrin CAS-nr.: 76703-62-3 CIPAC-nr.: 768	(S)-α-cyan-3-phenoxybenzyl (1R,3R)-3-[(Z)-2-chlor-3,3,3-trifluorpropenyl]-2,2-dimethylcyclopropanecarboxylat eller (S)-α-cyan-3-phenoxybenzyl (1R)-cis-3-[(Z)-2-chlor-3,3,3-trifluorpropenyl]-2,2-dimethylcyclopropanecarboxylat	≥ 980 g/kg	1. april 2015	31. marts 2025	Med henblik på gennemførelsen af de i artikel 29, stk. 6, i forordning (EF) nr. 1107/2009 nævnte ensartede principper skal der tages hensyn til konklusionerne i den reviderede vurderingsrapport om gamma-cyhalothrin, særlig tillæg I og II, som færdigbehandlet i Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder den 10. oktober 2014. Ved denne samlede vurdering skal medlemsstaterne være særlig opmærksomme på: a) bruges og arbejdstageres sikkerhed b) risikoen for vandorganismer. Anvendelsesbetingelserne skal omfatte risikobegrænsende foranstaltninger, hvis det er relevant. Ansøgeren fremlægger bekræftende oplysninger om: 1) analysemetoder for overvågning af restkoncentrationer i kropsvæsker, væv og miljømatricer 2) toksicitetsprofilen for metabolitterne CPCA, PBA og PBA(OH) 3) risikoen på lang sigt for vildtlevende pattedyr 4) den potentielle biomagnifikation i den terrestriske og akvatiske fødekæde. Ansøgeren fremlægger de relevante oplysninger for Kommissionen, medlemsstaterne og autoriteten senest den 31. marts 2017.»

⁽¹⁾ Yderligere oplysninger om aktivstoffets identitet og specifikation fremgår af den reviderede vurderingsrapport.

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 1335/2014**af 16. december 2014****om ændring af forordning (EF) nr. 2535/2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 for så vidt angår importordningen for mælk og mejeriprodukter og åbning af toldkontingenter**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 ⁽¹⁾, særlig artikel 187, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1101/2014 ⁽²⁾ er der foretaget ændringer i KN-koderne for mejeriprodukter henhørende under kapitel 4 med virkning fra den 1. januar 2015.
- (2) Kommissionens forordning (EF) nr. 2535/2001 ⁽³⁾ fastsætter gennemførelsesbestemmelser for så vidt angår importordningen for mælk og mejeriprodukter og åbning af toldkontingenter. Det er nødvendigt at opdatere bilag I, II og VIIa til forordningen for at afspejle ændringerne af KN-koderne for mejeriprodukter.
- (3) Artikel 4, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2535/2001 henviser til de KN-koder, der udgår med virkning fra den 1. januar 2015. Desuden fastsætter bilag 3, der omhandler indrømmelser for ost, til Aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om handel med landbrugsprodukter ⁽⁴⁾, som blev godkendt ved Rådets og Kommissionens afgørelse 2002/309/EF, Euratom ⁽⁵⁾, fuld liberalisering af bilateral handel med ost fra 2007. Denne bestemmelse er derfor forældet og bør udgå.
- (4) Artikel 19a, stk. 1, litra c) og stk. 4, litra c), der vedrører tredje punkt i bilag VIIa til forordning (EF) nr. 2535/2001 og artikel 20, stk. 1, litra a), punkt ii), der vedrører del C af bilag II til forordningen, vedrører henholdsvis et toldkontingent for ost og præferenceimport for så vidt angår anvendelse af aftalen om handel, udvikling og samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og Den Sydafrikanske Republik på den anden side ⁽⁶⁾, og som er godkendt ved Rådets afgørelse 2004/441/EF ⁽⁷⁾. Disse bestemmelser henviser til de KN-koder, der udgår med virkning fra den 1. januar 2015. Eftersom toldkontingentperioden og perioden, hvor importtolden var afskaffet, er udløbet, er det på sin plads, at lade disse bestemmelser udgå.
- (5) Forordning (EF) nr. 2535/2001 bør derfor ændres.
- (6) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Komitéen for den Fælles Markedsordning for Landbrugsprodukter —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 2535/2001 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 4, stk. 2, udgår

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1101/2014 af 16. oktober 2014 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EUT L 312 af 31.10.2014, s. 1).⁽³⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 2535/2001 af 14. december 2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 for så vidt angår importordningen for mælk og mejeriprodukter og åbning af toldkontingenter (EFT L 341 af 22.12.2001, s. 29).⁽⁴⁾ EUT L 114 af 30.4.2002, s. 132.⁽⁵⁾ Afgørelse 2002/309/EF, Euratom truffet af Rådet og Kommissionen, for så vidt angår aftalen om videnskabeligt og teknologisk samarbejde, den 4. april 2002, om indgåelse af syv aftaler med Det Schweiziske Forbund (EFT L 114 af 30.4.2002, s. 1).⁽⁶⁾ EFT L 311 af 4.12.1999, s. 3.⁽⁷⁾ Rådets afgørelse 2004/441/EF af 26. april 2004 om indgåelse af en aftale om handel, udvikling og samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Den Sydafrikanske Republik på den anden side (EUT L 127 af 29.4.2004, s. 109).

- 2) Artikel 19a, stk. 1, litra c) og stk. 4, litra c), udgår
- 3) Artikel 20, stk. 1, litra a), nr. ii), udgår
- 4) Bilag I ændres i overensstemmelse med bilag I til nærværende forordning
- 5) I bilag II foretages følgende ændringer:
 - a) Del B erstattes af teksten i bilag II til nærværende forordning
 - b) Del C udgår
- 6) Bilag VIIa ændres således:
 - a) punkt 3) udgår
 - b) punkt 4) erstattes af teksten i bilag III til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2015.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. december 2014.

På Kommissionens vegne
Jean-Claude JUNCKER
Formand

BILAG I

I bilag I til forordning (EF) nr. 2535/2001 foretages følgende ændringer:

1) Del I.A affattes således:

»I.A

TOLDKONTINGENTER IKKE OPDELT EFTER OPRINDELSESLAND

Kontingentsnummer	KN-kode	Beskrivelse ⁽¹⁾	Importtold (EUR/100 kg nettovægt)	Oprindelsesland	Årligt kontingent (ton)	Halvårligt kontingent (ton)
09.4590	0402 10 19	Skummetmælkspulver	47,50	Alle tredjelande	68 537	34 268,5
09.4599	0405 10 11 0405 10 19 0405 10 30 0405 10 50 0405 10 90 0405 90 10 (*) 0405 90 90 (*)	Smør og andre mælkefedtstoffer	94,80	Alle tredjelande	11 360 i smørækvivalenter (*) (*) 1 kg produkt = 1,22 kg smør	5 680
09.4591	ex 0406 10 30 ex 0406 10 50 ex 0406 10 80	Ost til pizza, frosset, udskåret i stykker, der ikke vejer over 1 gram, i beholdere med et nettoindhold på 5 kg og derover, med et vandindhold på 52 vægtprocent og derover og et fedtindhold i tørstoffet på 38 vægtprocent og derover	13,00	Alle tredjelande	5 360	2 680
09.4592	ex 0406 30 10	Smelteost af Emmentaler	71,90	Alle tredjelande	18 438	9 219
	0406 90 13	Emmentaler	85,80			
09.4593	ex 0406 30 10	Smelteost af Gruyère	71,90	Alle tredjelande	5 413	2 706,5
	0406 90 15	Gruyère og Sbrinz	85,80			
09.4594	0406 90 01 ⁽²⁾	Ost til forarbejdning	83,50	Alle tredjelande	20 007	10 003,5
09.4595	0406 90 21	Cheddar	21,00	Alle tredjelande	15 005	7 502,5

Kontingentsnummer	KN-kode	Beskrivelse ⁽¹⁾	Importtold (EUR/100 kg nettovægt)	Oprindelsesland	Årligt kontingent (ton)	Halvårligt kontingent (ton)
09.4596	ex 0406 10 30 ex 0406 10 50 ex 0406 10 80	Frisk ost (ikke modnet eller lagret), herunder valleost, og ostemasse bortset fra ost til pizza, jf. nr. 09.4591	92,60 92,60 106,40	Alle tredjelande	19 525	9 762,5
	0406 20 00	Ost, revet eller i pulverform	94,10			
	0406 30 31	Andre smelteoste Ikke revet eller i pulverform	69,00			
	0406 30 39		71,90			
	0406 30 90		102,90			
	0406 40 10 0406 40 50 0406 40 90	Blåskimmelost og andre oste indeholdende skimmel dannet af <i>Penicillium roqueforti</i>	70,40			
	0406 90 17	Bergkäse og Appenzell	85,80			
	0406 90 18	Fromage Fribourgeois, Vacherin Mont d'Or og Tête de Moine	75,50			
	0406 90 23	Edam	75,50			
	0406 90 25	Tilsit	75,50			
	0406 90 29	Kashkaval	75,50			
	0406 90 32	Feta	75,50			
	0406 90 35	Kefalotyri	75,50			
	0406 90 37	Finlandia	75,50			
	0406 90 39	Jarlsberg	75,50			
	0406 90 50	Ost af fåremælk eller bøffelmælk i beholdere indeholdende saltlage eller i beholdere af fåre- eller gedeskind	75,50			
	ex 0406 90 63	Pecorino	94,10			
	0406 90 69	Andet	94,10			
	0406 90 73	Provolone	75,50			

Kontingen- tnumme- r	KN-kode	Beskrivelse ⁽¹⁾	Importtold (EUR/ 100 kg nettovægt)	Oprindelse- sland	Årligt kontingent (ton)	Halvårligt kontingent (ton)
	0406 90 74	Maasdam	75,50			
	ex 0406 90 75	Caciocavallo	75,50			
	ex 0406 90 76	Danbo, Fontal, Fynbo, Havarti, Maribo og Samsø	75,50			
	0406 90 78	Gouda	75,50			
	ex 0406 90 79	Esrom, Italico, Kernhem og Saint-Paulin	75,50			
	ex 0406 90 81	Cheshire, Wensleydale, Lanca- shire, Double Gloucester, Blarney, Colby og Monterey	75,50			
	0406 90 82	Camembert	75,50			
	0406 90 84	Brie	75,50			
	0406 90 86	Anden ost med fedtindhold i ostemassen på 40 vægtprocent og derunder og med vandind- hold i den fedtfri ostemasse på: mellem 47 % og 52 %	75,50			
	0406 90 89	Anden ost med fedtindhold i ostemassen på 40 vægtprocent og derunder og med vandind- hold i den fedtfri ostemasse på: mellem 52 % og 62 %	75,50			
	0406 90 92	Anden ost med fedtindhold i ostemassen på 40 vægtprocent og derunder og med vandind- hold i den fedtfri ostemasse på: mellem 62 % og 72 %	75,50			
	0406 90 93	Anden ost med fedtindhold i ostemassen på 40 vægtprocent og derunder og med vandind- hold i den fedtfri ostemasse på: mere end 72 %	92,60			
	0406 90 99	Anden ost med et fedtindhold på over 40 vægtprocent	106,40			

⁽¹⁾ Varebeskrivelsen skal uanset reglerne for fortolkning af den kombinerede nomenklatur kun betragtes som vejledende, idet KN-koden anvendes i forbindelse med præferenceordningen i dette bilag. Hvor der er anvendt ex KN-kode, bestemmes præferenceordningen ved samtidig anvendelse af KN-koden og en tilhørende beskrivelse.

⁽²⁾ De pågældende oste anses for forarbejdede, når de er blevet forarbejdet til produkter henhørende under KN-kode 0406 30. Artikel 291 til 300 i forordning (EØF) nr. 2454/93 finder anvendelse.»

2) Del I.I affattes således:

»I.I

Toldkontingenter efter bilag II til aftalen med Island, der blev godkendt ved afgørelse 2007/138/EF

Årligt kontingent fra 1. juli til 30. juni

(Mængde i ton)

Kontingentsnummer	KN-kode	Beskrivelse (*):	Toldsats	Årlig mængde	Halvårlig mængde fra 1.1.2008
09.4205	0405 10 11 0405 10 19	Naturligt smør	Fritagelse	350	175
09.4206	ex 0406 10 50 (**)	»Skyr«	Fritagelse	380	190

(*) Varebeskrivelsen skal uanset reglerne for fortolkning af den kombinerede nomenklatur kun betragtes som vejledende, idet KN-koden anvendes i forbindelse med præferenceordningerne i dette bilag. Hvor der er anvendt ex KN-kode, bestemmes præferenceordningen ved samtidig anvendelse af KN-koden og en tilhørende beskrivelse.

(**) Denne KN-kode vil kunne blive ændret indtil bekræftelse af tarifieringen af produktet.«

BILAG II

»II.B

PRÆFERENCEIMPORTORDNINGER — TYRKIET

Serienummer	KN-kode	Beskrivelse ⁽¹⁾	Oprindelsesland	Importtold (EUR pr. 100 kg netto, medmindre andet er angivet)
1	0406 90 29	Kashkaval	Tyrkiet	67,19
2	0406 90 50	Ost af fåre- eller bøffelmælk, i beholdere indeholdende saltlage eller i beholdere af fåre- eller gedeskind	Tyrkiet	67,19
3	ex 0406 90 86 ex 0406 90 89 ex 0406 90 92	Tulum Peyniri af fåre- eller bøffelmælk i plastbeholdere eller andre beholdere med indhold af under 10 kg	Tyrkiet	67,19

⁽¹⁾ Varebeskrivelsen skal uanset reglerne for fortolkning af den kombinerede nomenklatur kun betragtes som vejledende, idet KN-koden anvendes i forbindelse med præferenceordningen i dette bilag. Hvor der er anvendt ex KN-kode, bestemmes præferenceordningen ved samtidig anvendelse af KN-koden og en tilhørende beskrivelse.»

BILAG III

»4.

TOLDKONTINGENTER I FORBINDELSE MED PROTOKOL 1 TIL AFGØRELSE Nr. 1/98 TRUFFET AF ASSOCIERINGSRÅDET EF-TYRKIET

Kontingentsnummer	KN-kode	Beskrivelse ⁽¹⁾	Oprindelsesland	Årligt kontingent fra 1. januar til 31. december (ton)	Importtold (EUR/100 kg netto- vægt)
09.0243	0406 90 29	Kashkaval	Tyrkiet	2 300	0
	0406 90 50	Ost af fåremælk eller bøffelmælk i beholdere indeholdende saltlage eller i beholdere af fåre- eller gedeskind			
	ex 0406 90 86 ex 0406 90 89 ex 0406 90 92	Tulum Peyniri af fåre- eller bøffelmælk i plastbeholdere eller andre beholdere med indhold af under 10 kg			

⁽¹⁾ Varebeskrivelsen skal uanset reglerne for fortolkning af den kombinerede nomenklatur kun betragtes som vejledende, idet KN-koden anvendes i forbindelse med præferenceordningen i dette bilag. Hvor der er anvendt ex KN-kode, bestemmes præferenceordningen ved samtidig anvendelse af KN-koden og en tilhørende beskrivelse.»

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) Nr. 1336/2014**af 16. december 2014****om fastsættelse af midlertidige ekstraordinære foranstaltninger for mælk og mejeriprodukter i form af en fremrykkelse af den offentlige interventionsperiode for smør og skummetmælkspulver i 2015**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 ⁽¹⁾, særlig artikel 219, stk. 1, sammenholdt med artikel 228, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 7. august 2014 indførte den russiske regering et forbud mod import til Rusland af visse produkter fra EU, herunder mælk og mejeriprodukter. Dette forbud har medført markedsforstyrrelser med kraftige prisfald, fordi et vigtigt eksportmarked pludselig er faldet bort.
- (2) Artikel 12, litra d), i forordning (EU) nr. 1308/2013 foreskriver, at der skal være adgang til offentlig intervention for smør og skummetmælkspulver fra 1. marts til 30. september.
- (3) Der er derfor opstået en situation, hvor de normale foranstaltninger, der kan anvendes med hjemmel i forordning (EU) nr. 1308/2013, øjensynligt ikke er tilstrækkelige til at rette op på markedsforstyrrelserne.
- (4) Den offentlige interventionsperiode for smør og skummetmælkspulver er blevet forlænget til den 31. december 2014 ved Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 949/2014 ⁽²⁾.
- (5) Priserne for smør og skummetmælkspulver i EU er faldet yderligere, og den nedadgående tendens vil sandsynligvis fortsætte.
- (6) For at håndtere en situation, hvor priserne kan falde yderligere og markedsforstyrrelserne forværres, er det afgørende, at der også er adgang til offentlig intervention efter den 31. december 2014.
- (7) Det er derfor hensigtsmæssigt at fastsætte begyndelsen af perioden for interventionsopkøb af smør og skummetmælkspulver i 2015 til den 1. januar.
- (8) Hvis den midlertidige foranstaltning i denne forordning skal få omgående virkning på markedet og bidrage til at stabilisere priserne, bør den træde i kraft dagen efter offentliggørelsen —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Uanset artikel 12, litra d), i forordning (EU) nr. 1308/2013 er der i 2015 adgang til offentlig intervention for smør og skummetmælkspulver fra 1. januar til 30. september.

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 949/2014 af 4. september 2014 om midlertidige ekstraordinære foranstaltninger for mælk og mejeriprodukter i form af en udvidelse af den offentlige interventionsperiode for smør og skummetmælkspulver i 2014 (EUT L 265 af 5.9.2014, s. 21).

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. december 2014.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNKER

Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 1337/2014**af 16. december 2014****om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 947/2014 og (EU) nr. 948/2014 for så vidt angår sidste frist for indgivelse af ansøgninger om støtte til privat oplagring af smør og skummetmælkspulver**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 ⁽¹⁾, særlig artikel 18, stk. 2, artikel 20, litra c), f), l), m), og n), og artikel 223, stk. 3, litra c),

under henvisning til Rådets forordning (EU) nr. 1370/2013 af 16. december 2013 om foranstaltninger til fastsættelse af støtte og restitutioner i forbindelse med den fælles markedsordning for landbrugsprodukter ⁽²⁾, særlig artikel 4,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 ⁽³⁾, særlig artikel 62, stk. 2, litra b), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 947/2014 ⁽⁴⁾ og (EU) nr. 948/2014 ⁽⁵⁾ åbnede for privat oplagring af henholdsvis smør og skummetmælkspulver i betragtning af den særligt vanskelige markedssituation, som navnlig skyldes den russiske regerings forbud mod import af mejeriprodukter fra EU til Rusland.
- (2) Disse forordninger fastsætter, at ansøgninger om støtte kan indgives frem til den 31. december 2014.
- (3) Priserne på smør og skummetmælkspulver i EU er faldet yderligere, og den nedadgående tendens vil sandsynligvis fortsætte.
- (4) Set i lyset af den aktuelle markedssituation er det hensigtsmæssigt at forlænge ordningen for støtte til privat oplagring af smør og skummetmælkspulver.
- (5) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelsen fra Forvaltningskomitéen for den Fælles Markedsordning for Landbrugsprodukter —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

*Artikel 1***Ændring af forordning (EU) nr. 947/2014**

I artikel 5 i forordning (EU) nr. 947/2014 ændres datoen »den 31. december 2014« til »den 28. februar 2015«.

⁽¹⁾ EFT L 347 af 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ EFT L 346 af 20.12.2013, s. 12.⁽³⁾ EFT L 347 af 20.12.2013, s. 549.⁽⁴⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 947/2014 af 4. september 2014 om åbning for privat oplagring af smør og forudfastsættelse af støttebeløbet (EUT L 265 af 5.9.2014, s. 15).⁽⁵⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 948/2014 af 4. september 2014 om åbning for privat oplagring af skummetmælkspulver og forudfastsættelse af støttebeløbet (EUT L 265 af 5.9.2014, s. 18).

*Artikel 2***Ændring af forordning (EU) nr. 948/2014**

I artikel 5 i forordning (EU) nr. 948/2014 ændres datoen »den 31. december 2014« til »den 28. februar 2015«.

*Artikel 3***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. december 2014.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 1338/2014**af 16. december 2014**

om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 439/2011 om forlængelse af en undtagelse fra forordning (EØF) nr. 2454/93, hvad angår definitionen af begrebet »varer med oprindelsesstatus« med henblik på den generelle præferenceordning, for at tage hensyn til den særlige situation i Kap Verde, når det gælder eksport af visse fiskevarer til EU

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks ⁽¹⁾, særlig artikel 247, og

under henvisning til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks ⁽²⁾, særlig artikel 89, stk. 1, litra b), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 815/2008 ⁽³⁾ blev Kap Verde indrømmet en undtagelse fra de oprindelsesregler, der er fastsat i forordning (EØF) nr. 2454/93. Ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 439/2011 ⁽⁴⁾ blev Kap Verde indrømmet en ny undtagelse fra disse oprindelsesregler. Den seneste undtagelse udløber den 31. december 2014.
- (2) Ved brev af 4. juni 2014 anmodede Kap Verde om en forlængelse af denne undtagelse for en ikke nærmere defineret periode fra den 1. januar 2015 enten indtil udløbsdatoen for protokollen (der skal offentliggøres) mellem Den Europæiske Union og Republikken Kap Verde om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem de to parter, eller indtil anvendelsesdatoen for oprindelsesreglerne i henhold til en fremtidig økonomisk partnerskabsaftale mellem Unionen og Det Økonomiske Fællesskab af Vestafrikanske Stater, afhængigt af hvilken dato der er senest. Anmodningen omfatter en årlig mængde på 2 500 ton for tilberedte eller konserverede makrelfileter og 875 ton for tilberedte eller konserverede fileter af fregattun eller fregatmakrel.
- (3) Fra 2008 har de samlede årlige mængder, som Kap Verde blev indrømmet i henhold til undtagelsen, i væsentlig grad bidraget til at forbedre situationen for Kap Verdes fiskeforarbejdningssektor. Disse mængder har til en vis grad også sat nyt liv i Kap Verdes ikke-industrielle flåde, der er af afgørende betydning for landet. En fuldstændig genopbygning af Kap Verdes flåde til det planlagte niveau vil dog kræve, at Kap Verdes fiskeforarbejdningssektor fortsat forsynes med tilstrækkelige råvarer med oprindelsesstatus.
- (4) Det fremgår af anmodningen, at uden undtagelsen vil den kapverdiske fiskeforarbejdningssektors muligheder for at fortsætte eksporten til EU blive hårdt ramt, hvilket vil kunne hindre en yderligere udvikling af den kapverdiske fiskerflådes kapacitet inden for mindre pelagisk fiskeri.
- (5) Der er brug for mere tid til at konsolidere de resultater, som Kap Verde allerede har nået i bestræbelserne på at genopbygge den lokale fiskerflåde. Undtagelsen skulle give Kap Verde tilstrækkelig tid til at forberede sig til at overholde reglerne for opnåelse af præferenceoprindelse.

⁽¹⁾ EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1.

⁽³⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 815/2008 af 14. august 2008 om en undtagelse fra forordning (EØF) nr. 2454/93, hvad angår definitionen af begrebet »varer med oprindelsesstatus« med henblik på den generelle præferenceordning, for at tage hensyn til den særlige situation i Kap Verde, når det gælder eksport af visse fiskevarer til EF (EUT L 220 af 15.8.2008, s. 11).

⁽⁴⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 439/2011 af 6. maj 2011 om en undtagelse fra forordning (EØF) nr. 2454/93, hvad angår definitionen af begrebet »varer med oprindelsesstatus« med henblik på den generelle præferenceordning, for at tage hensyn til den særlige situation i Kap Verde, når det gælder eksport af visse fiskevarer til EU (EUT L 119 af 7.5.2011, s. 1).

- (6) I betragtning af den midlertidige karakter af de undtagelser, der indrømmes, når det gælder definitionen af begrebet »varer med oprindelsesstatus«, er det ikke muligt at indrømme en undtagelse for en ikke nærmere defineret periode, som Kap Verde har anmodet om. I stedet bør undtagelsen indrømmes for en periode på to år og for en årlig mængde på 2 500 ton for tilberedte eller konserverede makrelfileter og 875 ton for tilberedte eller konserverede fileter af fregattun eller fregatmakrel med henblik på at gøre det muligt for Kap Verde at overholde reglerne.
- (7) Gennemførelsesforordning (EU) nr. 439/2011 bør derfor ændres.
- (8) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Toldkodeksudvalget —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I gennemførelsesforordning (EU) nr. 439/2011 foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 2 affattes således:

»Artikel 2

Undtagelsen i artikel 1 gælder for produkter, der eksporteres fra Kap Verde og angives til fri omsætning i EU i perioderne fra den 1. januar 2011 til den 31. december 2011, fra den 1. januar 2012 til den 31. december 2012, fra den 1. januar 2013 til den 31. december 2013, fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2014, fra den 1. januar 2015 til den 31. december 2015 og fra den 1. januar 2016 til den 31. december 2016 op til de mængder, der er angivet i bilaget, når betingelserne i artikel 74 i forordning (EØF) nr. 2454/93 er opfyldt.»

- (2) Bilaget erstattes af teksten i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

1. Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
2. Den anvendes fra den 1. januar 2015.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. december 2014.

På Kommissionens vegne
Jean-Claude JUNCKER
Formand

BILAG

Løbenr.	KN-kode		Varebeskrivelse	Perioder	Mængde (tons netto)
09.1647	1604 15 11 ex 1604 19 97		Tilberedt eller konserveret makrelfilet (<i>Scomber scombrus</i> , <i>Scomber japonicus</i> , <i>Scomber colias</i>)	1.1.2011 til 31.12.2011	2 500 ton
				1.1.2012 til 31.12.2012	2 500 ton
				1.1.2013 til 31.12.2013	2 500 ton
				1.1.2014 til 31.12.2014	2 500 ton
				1.1.2015 til 31.12.2015	2 500 ton
				1.1.2016 til 31.12.2016	2 500 ton
09.1648	ex 1604 19 97		Tilberedt eller konserveret filet af fregattun eller fregatmakrel (<i>Auxis thazard</i> , <i>Auxis rochei</i>)	1.1.2011 til 31.12.2011	875 ton
				1.1.2012 til 31.12.2012	875 ton
				1.1.2013 til 31.12.2013	875 ton
				1.1.2014 til 31.12.2014	875 ton
				1.1.2015 til 31.12.2015	875 ton
				1.1.2016 til 31.12.2016	875 ton

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 1339/2014**af 16. december 2014****om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾,under henvisning til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 af 7. juni 2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager ⁽²⁾, særlig artikel 136, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes der på basis af resultatet af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguayrunden kriterier for Kommissionens fastsættelse af faste importværdier for tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i del A i bilag XVI til nævnte forordning.
- (2) Der beregnes hver arbejdsdag en fast importværdi i henhold til artikel 136, stk. 1, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 under hensyntagen til varierende daglige data. Derfor bør nærværende forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier som omhandlet i artikel 136 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. december 2014.

På Kommissionens vegne

For formanden

Jerzy PLEWA

Generaldirektør for landbrug og udvikling af landdistrikter

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ EUT L 157 af 15.6.2011, s. 1.

BILAG

Faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)		
KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	AL	55,8
	IL	97,8
	MA	87,7
	TN	139,2
	TR	110,2
	ZZ	98,1
0707 00 05	EG	191,6
	TR	142,8
	ZZ	167,2
0709 93 10	MA	80,9
	TR	134,6
	ZZ	107,8
0805 10 20	AR	35,3
	MA	68,6
	TR	59,8
	UY	32,9
	ZA	47,2
	ZW	33,9
	ZZ	46,3
0805 20 10	MA	64,8
	ZZ	64,8
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	95,0
	MA	75,3
	TR	76,8
	ZZ	82,4
	ZZ	77,1
0805 50 10	TR	77,1
	ZZ	77,1
0808 10 80	BR	53,5
	CL	80,2
	NZ	90,6
	US	94,0
	ZA	143,5
	ZZ	92,4
	ZZ	98,5
0808 30 90	CN	98,5
	TR	174,9
	US	173,2
	ZZ	148,9

⁽¹⁾ Landefortegnelse fastsat ved Kommissionens forordning (EU) nr. 1106/2012 af 27. november 2012 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 471/2009 om fællesskabsstatistikker over varehandelen med tredjelandsvarer for så vidt angår ajourføring af den statistiske lande- og områdefortegnelse (EUT L 328 af 28.11.2012, s. 7). Koden »ZZ« = »anden oprindelse«.

DIREKTIVER

KOMMISSIONENS DELEGEREDE DIREKTIV 2014/109/EU

af 10. oktober 2014

om ændring af bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/40/EU ved at oprette en samling af billedadvarsler, som skal anvendes på tobaksvarer

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/40/EU af 3. april 2014 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fremstilling, præsentation og salg af tobak og relaterede produkter og om ophævelse af direktiv 2001/37/EF ⁽¹⁾, særlig artikel 10, stk. 3, litra b), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 10 i direktiv 2014/40/EU skal hver enkeltpakning og eventuel ydre emballage om røgtobak være forsynet med kombinerede sundhedsadvarsler, medmindre der gælder en undtagelse, jf. artikel 11. De kombinerede sundhedsadvarsler skal bl.a. indeholde en af tekstadvarslerne som opført i bilag I og et tilhørende farvefotografi som specificeret i billedsamlingen i nævnte direktivs bilag II.
- (2) Direktiv 2014/40/EU tillægger desuden Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter med henblik på oprettelse og tilpasning af billedsamlingen i bilag II under hensyntagen til den videnskabelige udvikling og udviklingen på markedet.
- (3) Bilag II til direktiv 2014/40/EU bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Bilag II til direktiv 2014/40/EU erstattes af bilaget til nærværende direktiv.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 20. maj 2016. De tilsender straks Kommissionen disse love og bestemmelser.

De anvender disse love og bestemmelser fra den 20. maj 2016.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

⁽¹⁾ EUT L 127 af 29.4.2014, s. 1.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. oktober 2014.

På Kommissionens vegne
José Manuel BARROSO
Formand

BILAG

»BILAG II

Billedsamling (med kombinerede sundhedsadvarsler)

(jf. artikel 10, stk. 1)

Sæt 1

Sæt 2

Sæt 3

«

AFGØRELSER

RÅDETS AFGØRELSE

af 4. december 2014

om elektronisk udveksling med Letland af fingeraftryksdata

(2014/911/EU)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til Rådets afgørelse 2008/615/RIA af 23. juni 2008 om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet ⁽¹⁾, særlig artikel 25,

under henvisning til Rådets afgørelse 2008/616/RIA af 23. juni 2008 om gennemførelse af afgørelse 2008/615/RIA om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet ⁽²⁾, særlig artikel 20 og kapitel 4 i bilaget hertil, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til protokollen om overgangsbestemmelser, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union, til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, bevares retsvirkningerne af retsakter, der er vedtaget af Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer inden Lissabontraktatens ikrafttræden, så længe disse retsakter ikke er ophævet, annulleret eller ændret i medfør af traktaterne.
- (2) Artikel 25 i afgørelse 2008/615/RIA finder derfor anvendelse, og Rådet afgør med enstemmighed, om medlemsstaterne har gennemført bestemmelserne i nævnte afgørelses kapitel 6.
- (3) Artikel 20 i afgørelse 2008/616/RIA bestemmer, at afgørelser som omhandlet i artikel 25, stk. 2, i afgørelse 2008/615/RIA træffes på grundlag af en evalueringsrapport, der baseres på et spørgeskema. For så vidt angår elektronisk dataudveksling i henhold til kapitel 2 i afgørelse 2008/615/RIA skal evalueringsrapporten baseres på et evalueringsbesøg og en forsøgsfase.
- (4) I henhold til kapitel 4, punkt 1.1, i bilaget til afgørelse 2008/616/RIA vedrører det spørgeskema, der udarbejdes af den relevante arbejdsgruppe i Rådet, hver af de elektroniske dataudvekslinger, og det skal besvares af en medlemsstat, så snart den mener, at den opfylder forudsætningerne for dataudveksling i den relevante datakategori.
- (5) Letland har besvaret spørgeskemaet om databeskyttelse og spørgeskemaet om udveksling af fingeraftryksdata.
- (6) Letland har gennemført en vellykket forsøgsfase med Østrig.
- (7) Der er blevet gennemført et evalueringsbesøg i Letland, og den østrigske evalueringsgruppe har udarbejdet en rapport om evalueringsbesøget, som er blevet sendt til den relevante arbejdsgruppe i Rådet.
- (8) Rådet har fået forelagt en samlet evalueringsrapport, som opsummerer resultaterne af spørgeskemaet, evalueringsbesøget og forsøgsfasen vedrørende udveksling af fingeraftryksdata —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Med henblik på elektronisk søgning af fingeraftryksdata har Letland fuldt ud gennemført de generelle bestemmelser om databeskyttelse i kapitel 6 i afgørelse 2008/615/RIA og har ret til at modtage og levere personoplysninger i henhold til artikel 9 i nævnte afgørelse fra datoen for nærværende afgørelses ikrafttræden.

⁽¹⁾ EUT L 210 af 6.8.2008, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 210 af 6.8.2008, s. 12.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. december 2014.

På Rådets vegne
A. ORLANDO
Formand

RÅDETS AFGØRELSE 2014/912/FUSP**af 15. december 2014****om aktiviteter til støtte for fysisk sikkerhed og lagerforvaltning (PSSM) med henblik på at mindske risikoen for ulovlig handel med håndvåben og lette våben (SALW) og ammunition hertil i Sahelregionen**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 26, stk. 2, og artikel 31, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) På mødet den 15.-16. december 2005 vedtog Det Europæiske Råd »EU-strategien for bekæmpelse af ulovlig ophobning af og handel med SALW samt ammunition hertil«. I denne strategi anerkender Det Europæiske Råd, at de store lagre af SALW og ammunition gør det let for civile, kriminelle, terrorister og kombattanter at få adgang til sådanne våben, og understreger behovet for at fortsætte den forebyggende indsats for at bekæmpe ulovligt udbud af og efterspørgsel efter konventionelle våben. Det fremhæver også Afrika som det kontinent, der er hårdest ramt af interne konflikter, hvilket forværres af den destabiliserende tilstrømning af SALW.
- (2) Den 21. marts 2011 godkendte Rådet »Den Europæiske Unions strategi for sikkerhed og udvikling i Sahel«, der fastlægger en integreret ramme for Unionens engagement i Sahelregionen. Et af strategiens fire indsatsområder tager sigte på at styrke kapaciteten på områderne sikkerhed, retshåndhævelse og retsstatsforhold i regionen for at bekæmpe trusler og håndtere terrorisme og organiseret kriminalitet på en mere effektiv og specialiseret måde og kæde dem sammen med foranstaltninger vedrørende god regeringsførelse.
- (3) Medlemsstaterne i Det Økonomiske Fællesskab af Vestafricanske Stater (Ecowas) vedtog den 14. juni 2006 i Abuja, Nigeria, en Ecowaskonvention om håndvåben og lette våben, ammunition hertil og andet tilknyttet materiel, der trådte i kraft den 29. september 2009. Medlemsstaterne i Det Centralafrikanske Økonomiske Fællesskab (CEEAC) og Republikken Rwanda vedtog den 30. april 2010 i Kinshasa, Den Demokratiske Republik Congo, en centralafrikansk konvention om kontrol med håndvåben og lette våben, ammunition hertil samt dele og komponenter, som kan anvendes til fremstilling, reparation eller samling heraf. I de to konventioner har signatarstaterne bl.a. forpligtet sig til at træffe de nødvendige foranstaltninger til at garantere betryggende og effektiv forvaltning, opbevaring og sikkerhed for deres nationale lagre af SALW i overensstemmelse med relevante standarder og procedurer.
- (4) Burkina Faso, Mali og Nigeria har i lighed med 23 medlemsstater ratificeret våbenhandelstraktaten; mens Tchad, Mauretanien og Niger har undertegnet den. I artikel 16, stk. 11, i våbenhandelstraktaten fastsættes det, at hver deltagende stat i forbindelse med gennemførelsen af traktaten kan søge bistand, herunder juridisk eller lovgivningsmæssig bistand, institutionel kapacitetsopbygning og teknisk, materiel eller finansiel bistand. Denne bistand kan omfatte lagerforvaltning, afvæbnings-, demobiliserings- og reintegrationsprogrammer, modellovgivning og effektiv praksis for gennemførelse. Enhver deltagende stat, som er i stand til det, skal efter anmodning yde en sådan bistand.
- (5) Burkina Faso, Mali, Mauretanien og Nigeria er deltagerstater i protokollen om bekæmpelse af ulovlig fremstilling af og handel med skydevåben og dele, komponenter samt ammunition hertil, der er knyttet til De Forenede Nations konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet (»våbenprotokollen«).
- (6) Alle FN's medlemsstater har forpligtet sig til effektiv gennemførelse af FN's handlingsprogram vedrørende forebyggelse, bekæmpelse og udryddelse af ulovlig handel med håndvåben og lette våben i alle dens aspekter (»FN's handlingsprogram«) samt af det internationale instrument, der skal sætte staterne i stand til i tide og på pålidelig vis at identificere og spore ulovlige håndvåben og lette våben.
- (7) På det femte af de møder, som staterne afholder hvert andet år for at drøfte gennemførelsen af FN's handlingsprogram (den 16.-20. juni 2014 i New York), gentog samtlige FN's medlemsstater, at korrekt forvaltning af SALW-lagre, navnlig i konflikt- og postkonfliktsituationer, er afgørende for at forhindre ulykker og mindske risikoen for omledning til ulovlig handel, ulovlige væbnede grupper, terrorister og andre uautoriserede modtagere.

FN's medlemsstater opfordrede til styrket internationalt og regionalt samarbejde og bistand i forbindelse med lagerforvaltning og spørgsmål vedrørende fysisk sikkerhed og forpligtede sig til så vidt muligt at udnytte teknologiske fremskridt til at styrke lagerforvaltningen, herunder fysiske sikkerhedsforanstaltninger.

- (8) Den folkelige opstand i Libyen i februar 2011 og den efterfølgende væbnede konflikt samt den politiske krise og sikkerhedskrisen i Mali i 2012 har illustreret, hvordan ikkestatslige aktører, herunder terrorister, kan udnytte utilstrækkeligt sikrede og forvaltede statsejede lagre til at omlade SALW og ammunition til skade for fred og sikkerhed. I en situation med øget aktivitet blandt ikkestatslige aktører i Sahelregionen, herunder i det nordlige Nigeria, er forbedring af våben- og ammunitionssikkerheden i Sahelstaterne blevet en prioritet.
- (9) De Forenede Nationers Regionale Center for Fred og Nedrustning i Afrika (UNREC), der er en del af De Forenede Nationers Kontor for Nedrustningsanliggender (UNODA), har lang erfaring med at bistå stater i Sahel og civilsamfundet med gennemførelse af internationale og regionale instrumenter vedrørende kontrol med SALW i overensstemmelse med det mandat, som centeret har modtaget af FN's Generalforsamling (resolution 40/151 G af 16. december 1985).
- (10) Siden 2013 har De Forenede Nationers multidimensionelle integrerede stabiliseringsmission i Mali (MINUSMA) gennem De Forenede Nationers minerydnings tjeneste (UNMAS) bistået Malis myndigheder med minerydning og forvaltning af våben og ammunition i overensstemmelse med FN's Sikkerhedsråds resolution 2100 (2013) og 2164 (2014).
- (11) Den ikkestatslige organisation minerådgivningsgruppen (MAG) har for nylig indledt et regionalt projekt om akutte sikkerheds- og forvaltningsproblemer i forbindelse med konventionelle våben og ammunition hertil i mållande i Sahel-Maghreb-regionen.
- (12) I henhold til Rådets afgørelse 2011/428/FUSP ⁽¹⁾ har Unionen bl.a. finansieret levering af mærkningsudstyr til retshåndhævende myndigheder i flere vestafrikanske stater samt uddannelse i det internationale mærknings- og sporingsinstrument og i de internationale tekniske retningslinjer for ammunition.
- (13) Unionen støtter i henhold til Rådets afgørelse 2013/320/FUSP ⁽²⁾ foranstaltninger, der har til formål at sikre ordentlig fysisk sikkerhed og lagerforvaltning (PSSM) i forbindelse med de libyske våbenarsenaler, for at mindske de risici, som ulovlig spredning af SALW og ammunition udgør for Libyens og dets nabolandes sikkerhed, herunder i Sahel.
- (14) Unionen støtter i henhold til Rådets afgørelse 2013/698/FUSP ⁽³⁾ oprettelse af en global rapporteringsmekanisme vedrørende ulovlige SALW og andre ulovlige konventionelle våben og ammunition hertil («iTrace») baseret på navnlig feltforskning i SALW og ammunition, der er i omløb i konfliktramte områder, herunder i Afrika.
- (15) Unionen har inden for rammerne af den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik iværksat tre aktioner i Sahelregionen: først EUCAP Sahel Niger indledt den 8. august 2012 til støtte for bekæmpelsen af organiseret kriminalitet og terrorisme i Niger, dernæst Den Europæiske Unions uddannelsesmission i Mali indledt den 18. februar 2013 med henblik på at bidrage til omstrukturering og reorganisering af Malis væbnede styrker gennem uddannelse og rådgivning samt endelig EUCAP Sahel Mali indledt den 15. april 2014 med henblik på at yde de interne sikkerhedsstyrker i Mali strategisk rådgivning og uddannelse.
- (16) Unionen har siden 2011 i henhold til instrumentet, der bidrager til stabilitet og fred, støttet FN's Kontor for Narkotikakontrol og Kriminalitetsbekæmpelses indsats for at fremme ratifikation og gennemførelse af våbenprotokollen, navnlig i Vestafrika. Unionen har i henhold til dette instrument siden 2010 ydet finansiel støtte til det regionale center vedrørende håndvåben (RECSA) i De Store Søers Område, Afrikas Horn og de omkringliggende stater, der ligger i Nairobi —

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2011/428/FUSP af 18. juli 2011 til støtte for FN's Kontor for Nedrustningsanliggenders indsats med henblik på gennemførelse af FN's handlingsprogram om forebyggelse, bekæmpelse og afskaffelse af alle aspekter ved ulovlig handel med håndvåben og lette våben (EUT L 188 af 19.7.2011, s. 37).

⁽²⁾ Rådets afgørelse 2013/320/FUSP af 24. juni 2013 om aktiviteter til støtte for fysisk sikkerhed og lagerforvaltning med henblik på at mindske risikoen for ulovlig handel med håndvåben og lette våben (SALW) og ammunition hertil i Libyen og den omkringliggende region (EUT L 173 af 26.6.2013, s. 54).

⁽³⁾ Rådets afgørelse 2013/698/FUSP af 25. november 2013 til støtte for en global rapporteringsmekanisme vedrørende ulovlige håndvåben og lette våben og andre ulovlige konventionelle våben og ammunition hertil for at mindske risikoen for ulovlig handel hermed (EUT L 320 af 30.11.2013, s. 34).

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Unionen bidrager til sikkerhed og stabilitet i Sahelregionen ved at bistå staterne i denne region med at forebygge omladning af og ulovlig handel med statsejede SALW og statsejet ammunition hertil ved at forbedre den fysiske sikkerhed og lagerforvaltningen (»PSSM«) i forbindelse hermed.
2. Unionen støtter aktiviteter med følgende specifikke mål:
 - a) at skabe den nødvendige politiske opbakning til styrkelse af PSSM-procedurer og fremme regionalt samarbejde og vidensdeling
 - b) at støtte mållande med udvikling af tidssvarende lovgivning, administrative procedurer og praktiske operative standardprocedurer (SOP'er) som grundlag for styrket PSSM i overensstemmelse med internationale standarder for bedste praksis
 - c) at støtte gennemførelse af lagerforvaltnings- og sikkerhedsaktiviteter direkte, herunder gennem rehabilitering af lagerfaciliteter, destruktion af overskydende, forældede eller ulovlige SALW og afprøvning af nye teknologier.

Bilaget indeholder en detaljeret beskrivelse af disse aktiviteter.

Artikel 2

1. Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (»den højtstående repræsentant«) har ansvaret for gennemførelsen af denne afgørelse.
2. Den tekniske gennemførelse af de i artikel 1, stk. 2, omhandlede aktiviteter varetages af UNODA gennem UNREC. UNODA udfører disse opgaver under den højtstående repræsentants ansvar. Med henblik herpå indgår den højtstående repræsentant de nødvendige aftaler med UNODA.

Artikel 3

1. Det finansielle referencegrundlag til gennemførelsen af de i artikel 1, stk. 2, omhandlede aktiviteter er på 3 561 257,06 EUR. Det samlede anslåede budget for hele projektet vil være 4 129 393,06 EUR, som skal fremskaffes ved samfinansiering.
2. De udgifter, der finansieres med beløbet i stk. 1, forvaltes i overensstemmelse med Unionens procedurer og reglerne vedrørende Unionens almindelige budget.
3. Kommissionen overvåger, at Unionens bidrag som omhandlet i stk. 1 anvendes korrekt. Med henblik herpå indgår Kommissionen en finansieringsaftale med UNODA. Det skal fremgå af aftalen, at UNODA sørger for, at Unionens bidrag bliver synligt i en grad, der svarer til dets størrelse.
4. Kommissionen bestræber sig på at indgå den finansieringsaftale, der er omhandlet i stk. 3, snarest muligt efter den 15. december 2014.. Den underretter senest to uger efter undertegnelsen Rådet og den højtstående repræsentant om eventuelle vanskeligheder i forbindelse med processen og om datoen for indgåelse af finansieringsaftalen.

Artikel 4

1. Den højtstående repræsentant aflægger rapport til Rådet om gennemførelsen af denne afgørelse på grundlag af regelmæssige rapporter, der udarbejdes af UNODA. Disse rapporter danner grundlag for Rådets evaluering.
2. Kommissionen oplyser om de finansielle aspekter af gennemførelsen af de i artikel 1, stk. 2, omhandlede aktiviteter.

Artikel 5

1. Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.
2. Denne afgørelse udløber 42 måneder efter indgåelsen af den relevante finansieringsaftale, jf. artikel 3, stk. 3, eller seks måneder efter datoen for vedtagelsen, hvis der ikke er indgået en finansieringsaftale i løbet af denne periode.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. december 2014.

På Rådets vegne

F. MOGHERINI

Formand

BILAG

Aktiviteter vedrørende fysisk sikkerhed og lagerforvaltning (PSSM) med henblik på at mindske risikoen for ulovlig handel med håndvåben og lette våben (SALW) og ammunition hertil i Sahelregionen

1. Baggrund og begrundelse for FUSP-støtte

1.1. Baggrund

Manglen på effektiv PSSM i overensstemmelse med internationale standarder i forbindelse med eksisterende depoter for konventionelle våben og ammunition hertil i Sahel er anerkendt som en alvorlig udfordring for fred og sikkerhed i og uden for regionen. For nylig er statsejede lagre i Libyen og Mali blevet plyndret af væbnede ikke-statslige aktører, herunder terrorgrupper. Der er en konkret risiko for, at en tilsvarende situation kan opstå i dele af Burkina Faso, Tchad, Mauretanien, Niger og Nigeria, eftersom væbnede grupper og terrorgrupper opererer på tværs af grænserne og er involveret i ulovlig handel med SALW. Utilstrækkelig PSSM i forbindelse med våben og ammunition øger risikoen for omladning — herunder gennem tyveri og angreb — til det ulovlige marked og for ikkeplanlagte eksplosioner på våben- og ammunitionsdepoter. Dette kan medføre en destabiliserende ophobning af og ulovlig handel med SALW, der påvirker den nationale, regionale og internationale fred og sikkerhed.

Denne trussel er også anerkendt i De Forenede Nationers integrerede strategi for Sahel, der anser det for nødvendigt at minimere risikoen for omladning af SALW til ikkestatslige aktører ved at øge sikkerheden i forbindelse med eksisterende lagre og om nødvendigt flytte dem og ved at destruere overskydende eller ulovlige SALW og overskydende og ulovlig ammunition. Dette kan ske ved effektivt at gennemføre FN's handlingsprogram vedrørende ulovlig handel med SALW og det internationale mærknings- og sporingsinstrument ved anvendelse af de internationale standarder for kontrol med håndvåben (ISACS) samt de internationale tekniske retningslinjer for ammunition (IATG), der er udarbejdet inden for rammerne af De Forenede Nationer.

1.2. Begrundelse

De Forenede Nationers Regionale Center for Fred og Nedrustning i Afrika (UNREC), såvel som De Forenede Nationers Kontor for Nedrustningsanliggender (UNODA) har med sit mandat i medfør af FN's Generalforsamlings resolution 40/151 G en enestående position med hensyn til at bistå og styrke Sahelstaternes kapacitet og evne til effektivt at anvende disse standarder og denne bedste praksis og derved kontrollere deres lagre af SALW og ammunition med henblik på at forebygge den destabiliserende virkning af ophobning af SALW og ulovlig handel hermed i og uden for subregionen.

UNREC foreslår at gennemføre projektet i samarbejde med De Forenede Nationers minerydningstjeneste (UNMAS) og den ikkestatslige minerådgivningsgruppe (MAG) i samordning med relevante regionale og subregionale organisationer, f.eks. Ecowas og CEEAC, samt ikkestatslige organisationer. UNMAS gennemfører som en af sine integrerede komponenter inden for rammerne af FN's Sikkerhedsråds resolution 2100 (2013) sammen med FN's landeteam i Mali aktiviteter til støtte for De Forenede Nationers multidimensionelle integrerede stabiliseringsmission i Mali (MINUSMA). MAG gennemfører i øjeblikket et regionalt projekt om sikkerhed og forvaltning i forbindelse med konventionelle våben og ammunition hertil i mållande i Sahel-Maghreb-regionen. Resultaterne af disse aktiviteter vil blive brugt til planlægningen og gennemførelsen af projektet. Synergi vil give mulighed for større samlet virkning. Projektet vil endvidere drage fordel af UNODA's interne ekspertise i FN's hovedsæde og i regionen og af anden tilgængelig ekspertise i FN-systemet.

Disse aktiviteter vil bygge på, supplere og udnytte synergien med projekter, som UNREC og andre bilaterale partnere, FN-organisationer, subregionale organisationer og ikkestatslige organisationer allerede gennemfører i regionen, herunder et projekt til at støtte genoperationalisering af Malis nationale SALW-kommission og til at udarbejde en national SALW-handlingsplan, afgørelse 2011/428/FUSP, hvorefter bl.a. mærkningsapparat stilles til rådighed for Burkina Faso og Niger, det igangværende projekt »Bekæmpelse af ulovlig ophobning af og handel med skydevåben i Afrika«, som finansieres af Europa-Kommissionen under instrumentet, der bidrager til stabilitet og fred, og som i projektets første fase (2010-2013) bl.a. indebar, at mærkningsaktiviteter blev udført, og elektronisk mærkningsapparat blev stillet til rådighed kombineret med installation af specialudviklet software til registrering i østafrikanske lande, mens der i den igangværende fase (2013-2016) udføres lignende aktiviteter i andre lande (bl.a. Burundi, Cameroun, Tchad, Elfenbenskysten, Ækvatorialguinea, Gabon, Ghana, Liberia, Mali, Rwanda, Somalia, Sydsudan, Togo og Uganda), et tværregionalt projekt, som gennemføres af FN's Kontor for Narkotikakontrol og Kriminalitetsbekæmpelse, i bl.a. Vestafrika (dvs. Benin, Burkina Faso, Gambia, Ghana, Mali, Mauretanien, Senegal og Togo), også finansieret via Unionens instrument, der bidrager til stabilitet og fred, med det

formål at fremme ratifikation og gennemførelse af FN-konventionen om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet og våbenprotokollen, som er knyttet hertil, primært gennem støtte til revision og reform af lovgivningen, uddannelsesaktiviteter i tilknytning til våbenforvaltning, der gennemføres af EU's mission som led i den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik EUCAP Sahel Niger, samt et NATO-projekt i Mauretanien, som gennemføres af NATO's støtteagentur (NSPA).

PSSM-aktiviteterne i dette projekt bør endvidere tage hensyn til og, hvor dette er relevant, støtte mere generelle sikkerhedsprogrammer, som gennemføres i modtagerlandene, såsom afvæbning, demobilisering og reintegration (DDR) samt processer vedrørende sikkerhedssektorreform (SSR). Revisionen af de lovgivningsmæssige og administrative rammer for PSSM og henstillingerne om, at de desuden opfylder internationale standarder vedrørende våbenkontrol, samt udvikling af nationale operative standardprocedurer for PSSM vil bidrage til SSR-indsatsen i hvert land og i subregionen. Aktiviteterne i dette projekt kan også, hvor dette er relevant, støtte DDR-indsatsen — navnlig indsats, der er knyttet til praktisk nedrustning — eftersom udvikling af nationale operative standardprocedurer for våbenkontrol kan integreres i DDR-processerne, f.eks. ved fastlæggelse af normer for mærkning og registrering eller destruktion af indsamlede våben. Eksisterende praksis, som også fremmes gennem andre relevante EU-finansierede projekter, bør udnyttes til at sikre harmoniserede processer.

Sammen med gennemførelsen af internationale standarder for bedste praksis vedrørende våbenkontrol vil dette projekt bistå staterne med at udvikle uafhængig civil kontrol med nationale PSSM-aktiviteter. Behovet for civil kontrol vil blive integreret i projektets forskellige aktiviteter, navnlig høringer og workshopper.

2. Overordnede mål

Den foranstaltning, som er beskrevet under dette punkt, vil bidrage til sikkerheden og stabiliteten i Sahel og bistå seks stater i Sahelregionen (Burkina Faso, Tchad, Mali, Mauretanien, Niger og Nigeria) med at forebygge omledning af og ulovlig handel med statsejede SALW og statsejet ammunition ved at forbedre deres PSSM.

Foranstaltningens specifikke mål er:

- a) at skabe den nødvendige politiske opbakning til styrkelse af PSSM-procedurer og fremme regionalt samarbejde og vidensdeling
- b) at støtte mållande med udvikling af tidssvarende lovgivning, administrative procedurer og praktiske operative SOP'er som grundlag for styrket PSSM i overensstemmelse med internationale standarder for bedste praksis
- c) at støtte gennemførelse af lagerforvaltningsaktiviteter direkte, herunder gennem rehabilitering af lagerfaciliteter, destruktion af overskydende, forældede eller ulovlige SALW og afprøvning af nye teknologier.

3. Resultater

Foranstaltningen skal have følgende resultater:

- a) passende lovgivningsmæssige og administrative normer for PSSM
- b) forbedret PSSM i forbindelse med SALW gennem styrkelse af oplagingsanlæggene
- c) mindsket risiko for omledning og utilsigtede eksplosioner af overskydende, forældede og ulovlige SALW og ammunition hertil gennem destruktion
- d) forbedret mærkning, sporing og registrering af SALW
- e) styrket regionalt samarbejde og udveksling af oplysninger

- f) identificering af mulig brug af nye teknologier i forbindelse med PSSM
- g) styrket national kapacitet og nationalt ejerskab i forbindelse med PSSM i modtagerlandene
- h) større forståelse af PSSM's bidrag til regional sikkerhed
- i) bidrag til at mindske risikoen for regional destabilisering, der kan forårsages af for stor ophobning af SALW og ammunition hertil eller omledning af SALW til ikkestatslige aktører, herunder terrorgrupper.

4. Beskrivelse af foranstaltningen

4.1. Wilton Park-konference om PSSM i Sahel

Mål

Give mulighed for udveksling af erfaringer og skabe den nødvendige politiske opbakning til de aktiviteter, der skal udføres i dette projekt.

Beskrivelse

Wilton Parks og UNREC's afholdelse af en konference for at drøfte virkningen af usikrede libyske lagre på våbensikkerheden i Sahel og at udvikle strategier til forebyggelse af omledning af og ulovlig handel med statsejede SALW og ammunition hertil ved at forbedre PSSM i forbindelse hermed. Konferencen vil også give mulighed for at vurdere fremskridtene inden for PSSM i Sahelregionen, navnlig i forbindelse med international bistand, at drøfte landenes aktuelle behov, at kortlægge de relevante igangværende projekter og at identificere mangler, der bør afhjælpes. Konferencen vil endvidere blive brugt til at undersøge mulig synergi med andre EU-støttede SALW-kontrolværktøjer, herunder den globale overvågningsmekanisme »iTrace« (finansieret i henhold til afgørelse 2013/698/FUSP), i samråd med modtagerlandene. Deltagelse vil kræve indbydelse, og der vil blive tilstræbt deltagelse på højt niveau fra de seks stater i Sahelregionen (Burkina Faso, Tchad, Mali, Mauretanien, Niger og Nigeria) samt Libyen og andre relevante nabolande, Ecowas, CEEAC og Den Afrikanske Union (AU).

Resultat/gennemførelsesindikatorer

Konferencen i Wilton Park finder sted som planlagt med deltagelse af relevante interessenter, herunder repræsentanter fra de seks mållande (op til 40 deltagere).

4.2. Gennemgang af lovgivning og administrative procedurer samt høringer om PSSM

4.2.1. Nationale høringer om PSSM-procedurer og med henblik på udpegning af pilotanlæg

Mål

- a) at opnå en klar forståelse af de lovgivningsmæssige og administrative rammer for PSSM i de enkelte lande og i regionen
- b) i lande uden tidssvarende regulering: at fremsætte henstillinger vedrørende lovgivning og procedurer, der lever op til de internationale krav som fastsat i juridisk bindende internationale instrumenter (f.eks. FN's våbenprotokol, Ecowaskonventionen om SALW ⁽¹⁾ og Kinshasakonventionen om SALW ⁽²⁾), FN's handlingsprogram vedrørende ulovlig handel med SALW, det internationale mærknings- og sporingsinstrument, IATG og ISACS samt andre relevante standarder og instrumenter
- c) at udpege prioriterede lagerfaciliteter, der kan fungere som pilotanlæg, i overensstemmelse med nationale prioriteter og eventuelt under hensyntagen til tilgængelige oplysninger om mønstre for omledning og ulovlig handel.

⁽¹⁾ Burkina Faso, Mali, Niger og Nigeria er deltagerstater i Ecowaskonventionen.

⁽²⁾ Tchad ratificerede Kinshasakonventionen den 8. august 2012.

Beskrivelse

I samarbejde med de nationale myndigheder i seks stater i Sahelregionen, nemlig Burkina Faso, Tchad, Mali, Mauretanien, Niger og Nigeria, vil UNREC foretage en vurdering af al eksisterende PSSM-relateret lovgivning samt af administrative procedurer og operative standardprocedurer ved at gøre fuld brug af allerede tilgængelige vurderinger og samarbejde med igangværende regionale og bilaterale projekter til støtte for lovgivningsmæssige reformer vedrørende SALW for at undgå dobbeltarbejde og overlapning.

Juridiske eksperter fra UNREC vil støtte de relevante fagministerier, lovgivere og højtstående embedsmænd inden for retshåndhævelse og forsvaret i forbindelse med gennemgangen af national lovgivning og nationale administrative procedurer for at sikre, at de internationale juridiske forpligtelser og tekniske standarder, navnlig ISACS og IATG, indarbejdes i den nationale regulering.

Støtte inden for dette område bør ydes på anmodning af landene og navnlig fokusere på tilnærmelse til de internationale standarder vedrørende PSSM under hensyntagen til andre igangværende initiativer med ydelse af bistand eller rådgivning om våbenkontrol- eller sikkerhedssektorspørgsmål generelt.

UNREC vil organisere nationale workshopper med højtstående repræsentanter fra nationale forsvar, retshåndhavende myndigheder og andre civile myndigheder, der beskæftiger sig med sikkerhed i forbindelse med SALW. Deltagerne skal drøfte resultaterne af og henstillingerne fra vurderingen og nå til enighed om de forskellige foranstaltninger, der skal træffes, og fastlægge, hvilke henstillinger der kan efterkommes gennem lovændringer eller administrative dekreter.

I løbet af de nationale høringer vil der blive udpeget prioriterede lagerfaciliteter, der skal fungere som pilotanlæg. Disse kan omfatte et i hver hovedstad, et i et større knudepunkt i provinsen, et i et landområde og/eller et i et grænseområde (landgrænse, havn eller lufthavn) samt større transportveje for statsejede SALW og ammunition hertil. Hvis det er muligt og hensigtsmæssigt, bør valget af prioriterede lagerfaciliteter blive foretaget under hensyntagen til tilgængelige oplysninger om mønstre for omladning og ulovlig handel, således at lagre, der er blevet udpeget som værende medvirkende til regionens ustabilitet, prioriteres.

UNREC vil udarbejde en endelig vurderingsrapport for hvert land med henstillinger vedrørende lovgivning og fornødne procedurer, så de internationale krav kan opfyldes. Disse rapporter vil indeholde feedback fra nationale myndigheder og andre interessenter fra de seks mållande.

Resultat/gennemførelsesindikatorer

- a) landespecifikke rapporter (seks i alt) om de nuværende lovgivningsmæssige og administrative rammer for PSSM, herunder henstillinger med henblik på afhjælpning af mangler i forhold til de internationale nedrustningsinstrumenter
- b) seks nationale workshopper, én i hvert målland, finder sted
- c) op til 18 lagerfaciliteter (tre per land), der skal fungere som pilotanlæg, er udpeget.

4.2.2. Regionale høringer om PSSM-procedurer

Mål

- a) at fremme udveksling af oplysninger og viden på regionalt plan om PSSM-procedurer på grundlag af de nationale vurderinger, jf. punkt 4.2.1
- b) at fremme brugen af ISACS og IATG blandt nationale og regionale interessenter.

Beskrivelse

Der vil blive afholdt regionale høringer med deltagelse af højtstående repræsentanter fra de seks regeringer med henblik på at udveksle oplysninger om de nationale resultater og udveksle erfaringer og bedste praksis på grundlag af vurderingen på nationalt plan (punkt 4.2.1). Der vil også blive indbudt repræsentanter fra de relevante regionale og subregionale organisationer (AU, Ecowas, CEEAC og RECSA), FN-organisationer, der deltager i koordineringsaktionen vedrørende håndvåben (CASA), relevante eksperter fra Unionen og dets medlemsstater (herunder fra missioner som led i den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik) samt højtstående eksperter uden for regionen med henblik på at udveksle erfaringer.

UNREC vil udarbejde en rapport om resultaterne af den regionale høringsworkshop.

Resultat/gennemførelsesindikatorer

- a) en regional høring om PSSM-procedurer finder sted.
- b) rapport om den regionale høringsworkshop.

4.3. Fysisk sikkerhed og lagerforvaltning (PSSM)

4.3.1. Vurdering af PSSM på nationale depoter for konventionelle våben og under national SALW- og ammunitions-transport

Mål

- a) foretage detaljerede og praktiske vurderinger af de udvalgte prøvefaciliteter for at identificere nuværende praksis, fysisk sikkerhed og overskydende, forældede eller ulovlige våben og ammunition hertil
- b) overføre praktisk viden vedrørende PSSM-procedurer i overensstemmelse med internationale standarder for bedste praksis.

Beskrivelse

På baggrund af resultaterne af de nationale høringsworkshopper og koordineret af UNREC vil UNMAS-eksperter og MAG-eksperter foretage detaljerede og praktiske vurderinger af de udvalgte prøvefaciliteter for at identificere nuværende praksis og problemer med ISACS og IATG som grundlag. På disse pilotanlæg vil eksperter også kontrollere nuværende national praksis på baggrund af gældende national lovgivning og nationale procedurer og om nødvendigt foreslå, at de revideres.

UNMAS- og MAG-eksperter vil arbejde i de lande, hvor de har igangværende operationer. UNMAS vil i Mali arbejde inden for rammerne af sin nuværende operation og sit nuværende mandat i landet, og MAG vil arbejde i Burkina Faso, Tchad, Mauretanien, Niger og Nigeria. Operationerne vil finde sted i samarbejde med de nationale SALW-kommissioner. Aktiviteterne vil omfatte en vurdering af, om infrastrukturen og den fysiske sikkerhed er passende, SALW- og ammunitionslagrenes tilstand, den nuværende praksis i forbindelse med transport heraf samt med støtte fra og efter aftale med de nationale myndigheder identifikation af overskydende, forældede eller ulovlige konventionelle våben og ammunition hertil i depoterne. Endvidere vil der blive foretaget en vurdering af depotpersonellens kvalifikationer og færdigheder for at fastlægge eventuelle uddannelsesbehov. I forbindelse med disse vurderinger vil ISACS' vurderingsværktøj og MAG's våbenlagerrisikovurderingsværktøj blive anvendt. Efter anmodning fra det pågældende modtagerland kan der gennemføres ad hoc-uddannelse i PSSM på de udvalgte prøvefaciliteter for at imødekomme akutte behov.

Sikkerhedssituationen er forskelligartet i mållandene. Omfanget af igangværende PSSM-aktiviteter varierer i hvert land afhængigt af de nationale ressourcer, der er til rådighed, og den støtte, som landet modtager fra internationale donorer og partnere. For at drage fordel af den igangværende indsats og indkredse bedste praksis vil projektets PSSM-komponent begynde i to lande og derefter fasevis blive udvidet til at omfatte de resterende.

Resultat/gennemførelsesindikatorer

- a) Op til 18 oplagringsanlæg i de seks mållande (tre per land) er besøgt og vurderet.
- b) Op til 18 kurser (tre per land) i bedste PSSM-standarder for lande, der anmoder om kapacitetsopbygning på området for PSSM, er afholdt på prøvefaciliteter.

4.3.2. Rehabilitering af prøvefaciliteter og mærkning af SALW

Mål

- a) rehabilitere pilotlagerfaciliteter for at bringe dem i overensstemmelse med ISACS' og IATG's standarder og retningslinjer og mindske risikoen for omledning af våben og ammunition
- b) foretage en øjeblikkelig intervention med lave omkostninger og stor virkning for at sikre pilotlagerfaciliteter (f. eks. montere døre, låse mv.), hvor det er nødvendigt

- c) fremme mærkning og registrering af våben på grundlag af bedste praksis og udnytte den kapacitet, der er opbygget i tidligere og igangværende bistandsprogrammer, for at undgå overlapning
- d) bistå med udvikling eller forbedring af nationale centrale våbendatabaser ved anvendelse af eksisterende software udviklet af UNREC og i overensstemmelse med internationale standarder for bedste praksis som fastsat i de relevante internationale nedrustningsinstrumenter og i samråd med relevante aktører, der med henblik herpå bistår landene i regionen, for eksempel FN's Kontor for Narkotikakontrol og Kriminalitetsbekæmpelse (UNODC) og RECSA.

Beskrivelse

UNMAS- og MAG-eksperter vil i samråd med UNREC gennemføre øjeblikkelige interventioner, hvor det er nødvendigt. Efter denne indledende indsats vil de vurderede depoter (våbenlagre og ammunitionsdepoter) blive rehabiliteret i overensstemmelse med ISACS og IATG for at sikre statsejede lagre mod omledning, tyveri og angreb. Rehabiliteringsplanerne og -dokumenterne vil blive udviklet som modeldokumentation for rehabilitering og opførelse af andre våbenlagre og ammunitionsdepoter. Omfanget af interventionen og overvejelserne vedrørende rehabilitering eller opførelse på hvert pilotanlæg vil blive baseret på resultaterne af vurderingen.

UNREC vil arbejde sammen med de nationale myndigheder, således at SALW, der er oplagret i depoterne, mærkes og registreres i overensstemmelse med ISACS ved anvendelse af den eksisterende kapacitet i subregionen. UNREC vil også udvikle et præcist og omfattende system for forvaltning af våben- og ammunitionsoplagringsdepoter, der imødekommer de pågældende landes behov, tager hensyn til de eksisterende systemer og undgår overlapning af den igangværende indsats. Denne aktivitet vil give mulighed for en pålidelig vurdering af konventionelle typer af våben og ammunition, registrering heraf og gennemsigtighed, idet der tages hensyn til den eksisterende informationsteknologiinfrastruktur, sikres forenelighed med Interpols iARMS og gives mulighed for interoperabilitet mellem landene. Dette vil lette grænseoverskridende samarbejde om sporing af våben og forebygge ulovlig handel med SALW.

Mærkning, registrering og lagerforvaltning af SALW vil bygge på de seneste og nuværende SALW-mærkningsaktiviteter i subregionen finansieret ifølge afgørelse 2011/428/FUSP og EU's instrument, der bidrager til stabilitet og fred. Det vil drage fordel af UNREC's erfaring med at gennemføre lignende aktiviteter i postkonfliktlande i subregionen.

Resultat/gennemførelsesindikatorer

- a) Op til 18 pilotanlæg overholder de internationale standarder for bedste praksis vedrørende PSSM.
- b) Umærkede våben i pilotoplagringsanlæg er mærket og registreret.
- c) Der er udviklet (eller forbedret) en database for hvert land for at registrere mærkede og andre våben.

4.3.3. Destruktion af overskydende ammunition og SALW

Mål

Bidrage til destruktion af overskydende, forældede eller ulovlige våben i landet.

Beskrivelse

Under UNREC's koordination vil SALW og ammunition, der er udpeget som overskydende, forældet eller ulovligt i de vurderede depoter, blive destrueret af de kompetente nationale myndigheder med teknisk bistand fra UNMAS og MAG (i de lande, hvor de opererer) i overensstemmelse med ISACS 05.50 og IATG 10.10. Det udstyr, der skal stilles til rådighed til destruktion, og mængden af våben, der skal destrueres, afhænger af resultaterne af vurderingen.

Resultat/gennemførelsesindikatorer

- a) destruktion af identificerede våben
- b) praktisk knowhow vedrørende destruktionsteknikker er formidlet til de nationale myndigheder i mållandene.

4.3.4. Afprøvning af nye teknologier

Mål

Vurdere mulig brug af nye teknologier til sikring af SALW svarende til regionens behov.

Beskrivelse

Begrænset PSSM-infrastruktur gør lande ekstremt sårbare over for omladning af SALW, når disse oplagres på små fjernliggende våbenlagre, herunder i ustabile grænseområder, og under flytning. I tilfælde af røveri, tyveri eller plyndring, der omlader et våben til en ikkestatslig aktør, bliver våbenet tilgængeligt og kan misbruges, hvis det ikke er individuelt sikret.

Nye mobile og fleksible teknologier kan tilbyde løsninger til effektivt at sikre SALW i tilfælde, hvor risikoen for omladning er størst. Teknologien kan tilbyde passende omkostningseffektive løsninger til medlemsstater, der mangler en stor våbensikkerhedsinfrastruktur.

Elektronik kan eventuelt tilføre et ekstra lag af sikkerhed og sikring for håndvåben. Et system, der sikrer det enkelte våben på afhentningsstedet på et sikkert våbenlager og holdet det sikret under transport og midlertidig oplagring, indtil det når sit endelige sikre bestemmelsessted, kan mindske risikoen for omladning af våben i tilfælde af røveri, tyveri eller plyndring væsentligt. Elektroniske systemer, der låser eller deaktiverer det enkelte våben under flytning og midlertidig oplagring, kan gøre brug af låse med digitale eller biometriske koder eller radiofrekvenskoder, hvilket vil forbedre PSSM på de mest sårbare steder. Digitale nøgler vil ikke være tilgængelige under transport, eftersom de kan overføres via andre former for kommunikation, såsom e-mail eller SMS, til autoriserede personer. Disse former for beskyttelse vil gøre det umuligt for uautoriserede personer at benytte våben, der er omladt til det ulovlige marked som følge af tyveri, røveri eller plyndring.

UNREC vil foretage en vurdering af potentialet i nye teknologier til at sikre SALW svarende til regionens behov gennem høringer af regionale organisationer og nationale SALW-kommissioner og i samarbejde med industrien. Der vil også blive taget hensyn til erfaringer fra nabolandene i subregionen med brug af intelligent teknologi til sikring af våben i DDR-processen, for eksempel casestudiet om Elfenbenskysten.

Vurderingen vil endvidere fastlægge faciliteter og transportruter i Burkina Faso og Tchad, hvor sådan teknologi kan afprøves, og hvilken teknologi det skal være. En sådan teknologi i forbindelse med oplagring af konventionelle våben og ammunition hertil samt våbensikkerhed (herunder i forbindelse med transport) vil blive indført på op til fire depoter.

Resultaterne af vurderingen og pilotaktiviteten vil danne grundlag for en vejledning med en langsigtet køreplan vedrørende mulig brug af sådanne nye teknologier i Afrika og vil blive delt med alle staterne i Sahelregionen, med regionale og subregionale organisationer samt på internationale tekniske konferencer og møder.

Resultat/gennemførelsesindikatorer

- a) rapport om vurderingen af brug af nye teknologier med fastlæggelse af, hvilke teknologier der skal afprøves, og af fire pilotanlæg og -transportruter i Burkina Faso og Tchad
- b) afprøvning af nye teknologier på fire anlæg, to i Burkina Faso og to i Tchad, og på transportruter
- c) rapport om resultaterne af pilotaktiviteterne.

4.4. Fastsættelse af nationale standarder i overensstemmelse med IATG og ISACS

Mål

- a) forbedre forvaltningen af våben og ammunition
- b) udarbejde og validere nationale SOP'er for PSSM, der overholder de internationale standarder for bedste praksis, hvorved sikkerheden og sikringen i forbindelse med lagre af konventionelle våben og ammunition hertil øges.

Beskrivelse

På baggrund af resultaterne af vurderingerne og høringerne (jf. punkt 4.2) samt den erfaring, der er indhøstet i forbindelse med den praktiske vurdering og rehabiliteringsarbejdet (jf. punkt 4.3), vil UNREC støtte modtagerlandene i yderligere at revidere og, hvis det er nødvendigt, udvikle nationale brugerhåndbøger, retningslinjer og SOP'er vedrørende PSSM (PSSM SOP'er), så de er i overensstemmelse med ISACS, IATG og regional og subregional lovgivning. PSSM SOP'er vil også omfatte rapporteringsforpligtelser i henhold til internationale instrumenter.

UNREC vil i hvert land tilrettelægge valideringsworkshopper vedrørende SOP'er — én på højtstående teknisk niveau og én på højtstående politiskniveau — før SOP'erne indføres nationalt. Programmet for workshopperne vil omfatte en evalueringskomponent med henblik på at vurdere de forskellige aktiviteter, der allerede vil have fundet sted i hvert land. Som led i indførelsen vil UNREC og gennemførelsesparterne i hvert af de berørte lande afholde uddannelsesworkshopper for undervisere om de nye SOP'er.

Resultat/gennemførelsesindikatorer

- a) PSSM SOP'er er udviklet i mållandene.
- b) Workshopper på teknisk niveau og højtstående politiskniveau er afholdt i de seks mållande.
- c) En uddannelsesworkshop for undervisere om SOP'erne er afholdt i hvert land med op til 35 deltagere i hver workshop.

4.5. Evaluering og det videre forløb

4.5.1. Regional evaluering

Mål

- a) analysere virkningen eller den potentielle virkning efter projektgennemførelsen
- b) evaluere alle de foranstaltninger, der er truffet i forbindelse med projektet, og identificere god praksis, mangler og fremtidige aktivitetsområder.

Beskrivelse

I løbet af projektperioden vil UNREC regelmæssigt aflægge opfølgningsbesøg på faciliteterne. Disse besøg vil gøre det muligt at vurdere brugen og praksis over tid og give eksperterne mulighed for løbende at indgå i dialog med højtstående personel.

Resultaterne af de nationale evalueringer vil blive drøftet på et regionalt møde med deltagelse af repræsentanter fra de seks stater i Sahelregionen, donorer, CASA-organisationer, de relevante regionale organisationer (AU, Ecowas, CEEAC og RECSA), relevante eksperter fra Unionen og dets medlemsstater (herunder fra missioner som led i den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik) og civilsamfundet. Der vil blive fastlagt områder, hvor bedste praksis kan udveksles mellem landene i Sahelregionen, herunder initiativer til forbedring af civil kontrol, og der vil blive skitseret metoder til fremtidigt grænseoverskridende samarbejde om PSSM.

Resultat/gennemførelsesindikatorer

- a) Projektmedarbejdernes landebesøg og missioner i forbindelse med andre aktiviteter omfatter evaluerings- og overvågningskomponenter.
- b) Der gennemføres opfølgningsmissioner hver sjette måned.
- c) Der afholdes et regionalt møde om projektets resultater.

4.5.2. Endelig rapport

Mål

- a) analysere virkningen eller den potentielle virkning efter projektgennemførelsen og integrere feedback fra interessenter og de nationale myndigheder
- b) evaluere alle de foranstaltninger, der er truffet i forbindelse med projektet, og identificere god praksis, mangler og fremtidige aktivitetsområder.

Beskrivelse

UNREC vil udarbejde en endelig rapport, som skal omfatte et resumé, en sammenfatning af resultaterne af de nationale og regionale workshops, national lovgivning, administrative procedurer og SOP'er samt resultaterne af pilotaktiviteten vedrørende ny teknologi i forbindelse med våben- og lagerforvaltning. Den skal også omfatte modelplanerne og -dokumenterne vedrørende rehabilitering af våbenlagre og ammunitionsdepoter.

Resultat/gennemførelsesindikatorer

Den endelige rapport er udarbejdet og udsendt.

5. Varighed

Den anslåede samlede varighed af gennemførelsen af projekterne er 36 måneder.

6. Modtagere

Projektets direkte modtagere er de nationale institutioner, der er ansvarlige for SALW-kontrol og PSSM i Burkina Faso, Tchad, Mali, Mauretanien, Niger og Nigeria, såsom ministerierne for forsvar og sikkerhed, og de nationale SALW-kommissioner (eller -udvalg).

Indirekte modtagere omfatter civilbefolkningen i de seks stater i Sahelregionen, nabostater og deres befolkning, AU, afrikanske subregionale organisationer og alle de stater, som kan drage fordel af de erfaringer, der indhøstes i forbindelse med dette projekt.

7. Gennemførelsesinstans

Aktiviteterne gennemføres af UNODA gennem dets regionale nedrustningscenter UNREC i samarbejde med:

- a) nationale kontaktpunkter og nationale kommissioner vedrørende håndvåben og lette våben i Burkina Faso, Tchad, Mali, Mauretanien, Niger og Nigeria
- b) DPKO/UNMAS
- c) MAG
- d) den fælles støtteenhed for ISACS
- e) Wilton Park.

Det endelige ansvar for gennemførelsen af denne foranstaltning i forhold til Kommissionen ligger hos UNODA.

8. Partnerskaber og synergi

Under gennemførelsen af projektet vil UNREC afholde møder med EU's delegationer og medlemsstaternes ambassader i de berørte seks stater i Sahelregionen og regelmæssigt holde dem underrettet om projektets aktiviteter i hvert land. EU's delegationer og medlemsstaternes repræsentanter vil på forhånd blive underrettet om projektaktiviteterne (f.eks. workshops) og indbudt til at deltage. UNREC vil også høre og samarbejde med, alt efter hvad der er relevant, missionerne som led i EU's fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik EUCAP Sahel Niger og EUCAP Sahel Mali.

UNREC vil desuden koordinere med andre partnere for at undgå dobbeltarbejde og fastlægge samarbejds- og komplementaritetsområder, der støtter projektets mål. Nogle af disse partnere omfatter AU, afrikanske regionale organisationer (herunder Ecowas, CEEAC og RECSA), NATO, FN's landeteam, UNODC, de tekniske og finansielle partnere på sikkerhedsområdet, internationale NGO'er (herunder Small Arms Survey, Handicap International, Parliamentary Forum on Small Arms and Light Weapons og Parliamentarians for Global Action), Multinational Small Arms and Ammunition Group (MSAG) og erhvervslivet.

Endelig vil UNREC og de andre gennemførelsespartnere høre enheder, der er involveret i efterforskning af omledning og ulovlig handel, bl.a. ved at spore og følge ulovlige håndvåben og lette våben og ammunition hertil i Sahelregionen, herunder FN's ekspertpaneler, der overvåger våbenembargoer, våbenekspertes, der er tilknyttet FN's fredsstøttende operationer, Small Arms Survey og Conflict Armament Research (den globale overvågningsmekanisme »iTrace«, der støttes i henhold til afgørelse 2013/698/FUSP). UNREC vil også opfordre de relevante myndigheder i modtagerlandene til at gøre brug af det EU-finansierede Interpol Illicit Arms Records and Tracing Management System (»iARMS«).

9. Gennemførelsesorganisation: begrundelse for valget

UNODA spiller en central rolle i forbindelse med fremme af nedrustningsindsatsen på området konventionelle våben som f.eks. SALW. Det spiller en nøglerolle i forbindelse med fremme af en effektiv gennemførelse af multilateralt forhandlede normative rammer som f.eks. FN's handlingsprogram om SALW og det internationale sporingsinstrument på nationalt, regionalt og globalt niveau. Unionen søger at fortsætte det frugtbare samarbejde med UNODA.

UNREC, som er en del af UNODA, har lang erfaring med at yde støtte til Sahelstaterne og civilsamfundet i forbindelse med gennemførelsen af internationale og regionale instrumenter vedrørende kontrol med SALW i overensstemmelse med mandatet fra FN's Generalforsamling om på anmodning at yde omfattende støtte til den afrikanske regions medlemsstaters initiativer og øvrige indsats med hensyn til gennemførelse af fredsforanstaltninger, våbenbegrænsning og nedrustning i regionen (resolution 40/151 G af 16. december 1985). UNREC har allerede været i dialog med de potentielle modtagerlande for at opnå deres samtykke og har igangværende projekter vedrørende våbenkontrol i tre af mållandene. Det står derfor i en enestående position til at kunne gennemføre denne afgørelse.

10. EU's synlighed

UNREC træffer alle nødvendige foranstaltninger for at gøre opmærksom på, at indsatsen er finansieret af Den Europæiske Union. Sådanne foranstaltninger gennemføres i overensstemmelse med håndbogen i kommunikation og synlighed for Den Europæiske Unions optræden udadtil, der er udarbejdet og offentliggjort af Kommissionen, og andre retningslinjer, som Kommissionen og FN er blevet enige om.

*Vejledende tidsramme***Samlet varighed: 36 måneder**

Aktivitet	Foreslået tidsramme
4.1 Wilton Park-konference om PSSM i Sahel	Januar — marts 2015 (konference i februar 2015)
4.2 Gennemgang af lovgivning og administrative procedurer samt høringer om PSSM	Januar — december 2015
4.2.1 Nationale høringer om PSSM-procedurer og med henblik på udpegning af pilotanlæg	Januar — september 2015
4.2.2 Regionale høringer om PSSM-procedurer	Oktober — december 2015
4.3 PSSM	Juli 2015 til juni 2017
4.3.1 Vurdering af PSSM på nationale depoter for konventionelle våben og under national SALW- og ammunitionstransport (vurderingen vil begynde i to lande)	Juli 2015 til juni 2017
4.3.2 Rehabilitering af prøvefaciliteter og mærkning af SALW	Juli 2015 til juni 2017
4.3.3 Destruktion af overskydende ammunition og SALW	Juli 2015 til juni 2017
4.3.4 Afprøvning af nye teknologier	Januar — juni 2017
4.4 Fastsættelse af nationale standarder i overensstemmelse med IATG og ISACS	Januar — december 2017
4.5 Evaluering og det videre forløb	Juli — december 2017
4.5.1 Regional evaluering	Juli — december 2017
4.5.2 Endelig rapport	Oktober — december 2017

RÅDETS AFGØRELSE 2014/913/FUSP**af 15. december 2014****til støtte for Haagadfærdskodeksen og ikkespredning af ballistiske missiler inden for rammerne af gennemførelsen af EU's strategi mod spredning af masseødelæggelsesvåben**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 26, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det Europæiske Råd vedtog den 12. december 2003 EU's strategi mod spredning af masseødelæggelsesvåben (»strategien«), der i kapitel III indeholder en oversigt over foranstaltninger, der skal træffes både i Unionen og i tredjelande til bekæmpelse af sådan spredning.
- (2) EU gennemfører aktivt strategien og iværksætter de foranstaltninger, der er anført i kapitel II og III heri, f.eks. ved at frigive finansielle midler til støtte for specifikke projekter, der medfører fremme af det multilaterale ikkespredningssystem og af multilaterale tillidsskabende foranstaltninger. Haagadfærdskodeksen mod spredning af ballistiske missiler (»kodeksen« eller »HCoC«) og missilteknologikontrolregimet (»MTCR«) er integrerende dele af det multilaterale ikkespredningssystem. Kodeksen og MTCR har til formål at forebygge og begrænse spredningen af ballistiske missilsystemer, der kan fremføre masseødelæggelsesvåben (»WMD«), og relaterede teknologier.
- (3) Rådet vedtog den 17. november 2003 fælles holdning 2003/805/FUSP ⁽¹⁾. Den fælles holdning opfordrer bl.a. til at fremme, at så mange lande som muligt tilslutter sig kodeksen, især dem med ballistiske missilkapaciteter, samt til yderligere udvikling og gennemførelse af kodeksen, navnlig dens tillidsskabende foranstaltninger, og fremme af en tættere forbindelse mellem kodeksen og FN's multilaterale ikkespredningssystem.
- (4) Den 8. december 2008 vedtog Rådet konklusioner og dokumentet »Nye EU-aktionslinjer i bekæmpelsen af spredning af masseødelæggelsesvåben WMD og deres fremføringsmidler«. Dokumentet fastslår bl.a., at spredning af WMD og deres fremføringsmidler fortsat er en af de største sikkerhedsudfordringer, og at ikkespredningsaktiviteter udgør en væsentlig del af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik. På baggrund af de fremskridt, der er gjort, og den igangværende indsats for at gennemføre »de nye aktionslinjer« vedtog Rådet i december 2010 at forlænge perioden for gennemførelse af dem indtil udgangen af 2012.
- (5) Rådet vedtog den 18. december 2008 afgørelse 2008/974/FUSP ⁽²⁾ til støtte for kodeksen inden for rammerne af gennemførelsen af strategien.
- (6) Den 23. juli 2012 vedtog Rådet afgørelse 2012/423/FUSP ⁽³⁾. Den afgørelse gjorde det muligt effektivt at fremme kodeksens universelle karakter og overholdelsen af dens principper. Det er en prioritet for Unionen at fortsætte dialogen blandt stater, der har tilsluttet sig kodeksen, og blandt ikketilsluttede stater med henblik på yderligere at fremme kodeksens universelle karakter samt dens gennemførelse og forbedring. Nærværende afgørelse bør bidrage til denne proces.
- (7) Mere generelt giver den fortsatte spredning af ballistiske missiler, der kan fremføre masseødelæggelsesvåben, anledning til stigende bekymring for det internationale samfund, især de igangværende missilprogrammer i Mellemøsten, Nordøstasien og Sydøstasien, herunder Iran, Syrien og Den Demokratiske Folkerepublik Korea (Nordkorea).
- (8) FN's Sikkerhedsråd understregede i UNSCR 1540 (2004) og gentog i UNSCR 1977 (2011), at spredning af nukleare, kemiske og biologiske våben og deres fremføringsmidler udgør en trussel mod den internationale fred og sikkerhed, og pålagde stater blandt andet at afholde sig fra på nogen måde at støtte ikkestatslige aktører i at

⁽¹⁾ Rådets fælles holdning 2003/805/FUSP af 17. november 2003 om styrkelse af multilaterale aftaler og fremme af deres universelle karakter på området for ikke-spredning af masseødelæggelsesvåben og disses fremføringsmidler (EUT L 302 af 20.11.2003, s. 34).

⁽²⁾ Rådets afgørelse 2008/974/FUSP af 18. december 2008 til støtte for den internationale Haag-adfærdskodeks mod spredning af ballistiske missiler inden for rammerne af gennemførelsen af EU's strategi mod spredning af masseødelæggelsesvåben (EUT L 345 af 23.12.2008, s. 91).

⁽³⁾ Rådets afgørelse 2012/423/FUSP af 23. juli 2012 til støtte for ikkespredning af ballistiske missiler inden for rammerne af gennemførelsen af EU's strategi mod spredning af masseødelæggelsesvåben og af Rådets fælles holdning 2003/805/FUSP (EUT L 196 af 24.7.2012, s. 74).

udvikle, erhverve, fremstille, besidde, transportere, afhænde eller anvende nukleare, kemiske eller biologiske våben og deres fremføringsmidler. Truslen mod den internationale fred og sikkerhed fra nukleare, kemiske og biologiske våben og deres fremføringsmidler blev igen bekræftet i UNSCR 1887 (2009) om ikkespredning af kernevåben og atomnedrustning. FN's Sikkerhedsråd besluttede desuden i UNSCR 1929 (2010) og 1718 (2006) blandt andet på grundlag af FN's sikkerhedsrådsresolution 1540 (2004), 1977 (2011) og 1887 (2009), at Iran og Nordkorea ikke må indlede aktiviteter vedrørende ballistiske missiler, der kan fremføre kernevåben, herunder affyringer, der anvender teknologi vedrørende ballistiske missiler, og at stater skal træffe alle fornødne foranstaltninger til at hindre overførsel af teknologi eller teknisk bistand vedrørende sådanne aktiviteter til Iran og Nordkorea.

- (9) Denne afgørelse bør mere generelt have til formål at støtte en række aktiviteter til bekæmpelse af spredning af ballistiske missiler —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. For at sikre den fortsatte og praktiske gennemførelse af visse af elementerne i strategien omhandlet i bilaget skal Unionen:

- a) støtte aktiviteter til støtte for kodeksen og MTCR, navnlig med henblik på:
- i) at fremme den universelle karakter og især, at alle stater med ballistiske missilkapaciteter tilslutter sig kodeksen
 - ii) at støtte gennemførelsen af kodeksen og øge dens synlighed
 - iii) at fremme tilslutningen til MTCR's retningslinjer og bilaget hertil.
- b) mere generelt støtte en række aktiviteter til bekæmpelse af spredning af ballistiske missiler, som særligt sigter mod at øge bevidstheden om denne trussel, optrappe indsatsen for at øge effektiviteten af de multilaterale instrumenter, opbygge støtte til initiativer til at imødegå disse specifikke udfordringer og bistå interesserede lande med nationalt at styrke deres relevante eksportkontrolregimer.

2. I den forbindelse spænder de projekter, som Unionen skal støtte, over følgende specifikke aktiviteter:

- a) aktiviteter til støtte for kodeksen:
- i) at udarbejde og offentliggøre en »velkomstpakke« til outreachaktiviteter over for ikketilsluttede stater, som også minder om forpligtelserne for de tilsluttede stater
 - ii) at afholde outreacharrangementer i Wien i tilknytning til det årlige møde for de stater, der er tilsluttet HCoC
 - iii) at afholde outreacharrangementer til støtte for HCoC i tilknytning til møder i FN's Generalforsamlings 1. Komité
 - iv) at afholde op til tre regionale outreachseminarer, der bygger på EU's prioriteter (muligvis Asien, Golflandene og Latinamerika)
 - v) at opfordre de tilsluttede og de ikketilsluttede staters repræsentanter fra udviklingslandene til at deltage i de årlige HCoC-møder og -outreachseminarer
 - vi) at afholde bevidstgørelsesmøder for de stater, der for nylig har tilsluttet sig HCoC, for at bistå dem med at opfylde deres forpligtelser, herunder i tilknytning til det årlige HCoC-møde i Wien
 - vii) at støtte koordineringen af indsatsen til fremme af HCoC med aktiviteterne i FN's 1540-komité, herunder gennem finansiering af deltagelse af HCoC-eksperter i 1540-komitéens landebesøg
 - viii) at støtte den sikre internetbaserede informations- og kommunikationsmekanisme vedrørende HCoC (e-ICC), herunder gennem teknisk forbedring af webstedet
- b) aktiviteter til generel støtte for ikkespredning af ballistiske missiler:
- i) at afholde op til fire seminarer for at øge bevidstheden om spredning af ballistiske missiler i tilknytning til multilaterale fora, muligvis i forbindelse med HCoC-outreacharrangementer nævnt i litra a), f.eks. et seminar i tilknytning til FN's Generalforsamling eller møderne i de forberedende komitéer vedrørende ikkespredningstraktaten

- ii) at afholde op til tre regionale seminarer i samarbejde med de berørte stater for at øge bevidstheden om spredning af ballistiske missiler og opfordre til drøftelser om perspektiverne for bedre at imødegå truslen om spredning af ballistiske missiler på regionalt plan, muligvis i forbindelse med andre EU-outreachaktiviteter om HCoC; seminarerne kan finde sted i Asien, Golfregionen og Latinamerika
- iii) at udarbejde fire oplæg om mulige yderligere multilaterale skridt til at forebygge truslen om missilspredning og fremme nedrustningsindsatsen på området ballistiske missiler, idet der navnlig fokuseres på mulige tillidsskabende foranstaltninger, og muligheden for i første omgang at anlægge et regionalt fokus undersøges, f.eks. i regioner af særlig interesse for Unionen, og/eller hvor der kan forventes fremskridt i den nærmeste fremtid
- iv) at afholde op til tre bevidstgørelsesmøder for eksperter, især fra den videnskabelige sektor og/eller rumsektoren og industrien, med henblik på at forebygge teknologi med dobbelt anvendelse og vidensoverførsel i en tidlig fase
- v) at opfordre til, at universitetsfolk fra udviklingslandene, der arbejder med ikkespredning af missiler, kan få adgang til EU-ekspertisecentrenes projekter
- vi) at organisere målrettede ekspertmissioner i tredjelande i samordning med EU's ekspertisecentre med henblik på at udveksle oplysninger og erfaringer om eksportkontrol af missilteknologi og produkter med dobbelt anvendelse og bistå landene med at opbygge deres nationale kapaciteter
- vii) at støtte ekspertuddannelse i ikkespredning af ballistiske missiler gennem deltagelse i EU-programmer såsom Det Europæiske Sikkerheds- og Forsvarsakademis program eller i Unionens medlemsstaters (»medlemsstaternes«) programmer.

Bilaget indeholder en detaljeret beskrivelse af projekterne.

Artikel 2

1. Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (HR) er ansvarlig for gennemførelsen af denne afgørelse.
2. Den tekniske gennemførelse af de projekter, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, varetages af *Fondation pour la Recherche Stratégique* (FRS), der udfører denne opgave under den højtstående repræsentants ansvar. Med henblik herpå indgår HR de nødvendige arrangementer med FRS.

Artikel 3

1. Det finansielle referencegrundlag for gennemførelsen af de i artikel 1, stk. 2, omhandlede projekter er på 990 000 EUR.
2. De udgifter, der finansieres med det i stk. 1 fastsatte beløb, forvaltes i overensstemmelse med de procedurer og regler, der gælder for Unionens almindelige budget.
3. Kommissionen overvåger, at de i stk. 1 omhandlede udgifter forvaltes korrekt. Med henblik herpå indgår den en finansieringsaftale med FRS. I aftalen fastsættes det, at FRS sørger for, at EU's bidrag bliver synligt i en grad, der svarer til dets størrelse.
4. Kommissionen bestræber sig på at indgå den finansieringsaftale, der er omhandlet i stk. 3, snarest muligt efter denne afgørelses ikrafttræden. Den underretter Rådet om eventuelle vanskeligheder i forbindelse med denne proces og om datoen for indgåelsen af finansieringsaftalen.

Artikel 4

1. HR aflægger rapport til Rådet om gennemførelsen af denne afgørelse på grundlag af regelmæssige rapporter fra FRS. Disse rapporter danner grundlag for Rådets evaluering.
2. Kommissionen oplyser om de finansielle aspekter af de i artikel 1, stk. 2, omhandlede projekter.

Artikel 5

1. Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.
2. Denne afgørelse udløber 30 måneder efter indgåelsen af finansieringsaftalen i artikel 3, stk. 3. Den udløber dog seks måneder efter ikrafttrædelsen, hvis der ikke er indgået nogen finansieringsaftale inden da.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. december 2014.

På Rådets vegne

F. MOGHERINI

Formand

BILAG

1. FORMÅL

Unionen er en stærk fortaler for ikkespredning af missiler. Blandt dens tiltag i denne henseende er strategien og fælles holdning 2003/805/FUSP. Hertil kommer »Nye EU-aktionslinjer i bekæmpelsen af spredning af masseødelæggelsesvåben og deres fremføringsmidler«, som Rådet har godkendt, og EU's støtte til FN's Sikkerhedsråds resolution 1540 (2004), som der mindes om i resolution 1977 (2010).

Unionen anser MTCR for at være et vigtigt multilateralt instrument, der har til formål at begrænse spredningen af ballistiske missilsystemer og relaterede teknologier og viden gennem indførelse og gennemførelse af eksportkontrolordninger for følsomme materialer. 19 af medlemsstaterne er medlemmer af MTCR, og alle medlemsstaterne benytter MTCR-eksportkontrollisten via Rådets forordning (EF) nr. 428/2009 ⁽¹⁾.

Unionen har ligeledes fra begyndelsen kraftigt støttet kodeksen og har regelmæssigt udtrykt bekymring over spredningen af ballistiske missiler. Unionen anser kodeksen for at være en central gennemsigthedsforanstaltning og tillidsskabende foranstaltning. Alle medlemsstaterne har tilsluttet sig kodeksen og gennemfører kodeksen i god tro.

Unionen har tidligere forsøgt at lukke de resterende smuthuller i forbindelse med gennemførelsen af kodeksen og i dens universelle karakter ved at afholde workshops, ekspertmøder og regionale bevidsthedsskabende seminarer. Disse aktiviteter, der blev gennemført i henhold til afgørelse 2008/974/FUSP og afholdt af FRS, har vist sig at være effektive og relevante.

Unionen glæder sig over resultaterne af disse arrangementer og har videreført sit initiativ og støttet kodeksen for så vidt angår følgende tre aspekter:

- a) kodeksens universelle karakter
- b) kodeksens gennemførelse
- c) forbedringer af kodeksen og dens funktionsmåde.

Dette arbejde blev indledt i henhold til Rådets afgørelse 2012/423/FUSP af 23. juli 2012, som gjorde det muligt at udvikle flere initiativer til støtte for HCoC, herunder:

- a) udvikling af et sikkert websted hertil
- b) afholdelse af flere sideløbende arrangementer i Wien, Genève og New York med henblik på at fremme kodeksen over for ikketilsluttede stater
- c) en bevidstgørelsesworkshop i Paris for afrikanske og mellemøstlige lande
- d) regionale seminarer i Singapore, Abu Dhabi og Lima
- e) udarbejdelse af oplæg.

Afgørelse 2012/423/FUSP har bidraget til at øge kendskabet til kodeksen og fremme den over for tredjelande. Gennem denne afgørelse, har Unionen støttet Costa Rica, Frankrig, Japan, Peru, Rumænien og Ungarn i deres virksomhed som formand for HCoC. Ved at styrke HCoC's profil har den lettet nye medlemmers tilslutning til kodeksen.

På baggrund af de opnåede resultater og den fortsatte spredning af ballistiske missiler, der kan fremføre masseødelæggelsesvåben, hvilket giver anledning til stigende bekymring for det internationale samfund, især de igangværende missilprogrammer i Mellemøsten, Nordøstasien og Sydøstasien, herunder Iran og Nordkorea, vil følgende aktioner blive gennemført:

- a) Projekt 1, Information og kommunikation
- b) Projekt 2, Styrkelse af ikkespredningen af ballistiske missiler
- c) Projekt 3, Fremme af den universelle karakter af HCoC — Outreachaktiviteter

Denne afgørelse går videre end blot at fremme tilslutning til kodeksen og MTCR, idet den gør det muligt at uddybe den internationale debat om missilspredning og inddrage nye regionale områder og nye samfund.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 428/2009 af 5. maj 2009 om en fællesskabsordning for kontrol med udførsel, overførsel, mæglervirksomhed og transit i forbindelse med produkter med dobbelt anvendelse (EFT L 134, 29.5.2009, s. 1).

2. PROJEKTBEKRIVELSE

2.1. Projekt 1: Information og kommunikation

2.1.1. Projektets formål

Kodeksen udgør et vigtigt instrument til begrænsning af spredningen af ballistiske missiler og relaterede teknologier gennem tillidsskabende foranstaltninger og gennemsigtighedsforanstaltninger. Der skal dog gøres mere for at støtte kodeksen, navnlig med henblik på:

- a) at fremme kodeksens universelle karakter og især, at alle stater med ballistiske missilkapaciteter og rumkapaciteter tilslutter sig kodeksen
- b) at støtte gennemførelsen af kodeksen i alle dens aspekter
- c) at gøre kodeksen mere synlig.

2.1.2. Projektbeskrivelse

Projektet omfatter tre typer aktiviteter:

- a) Udarbejde, designe, trykke og distribuere op til 1 500 brochurer om Unionens støtte til kodeksen. Brochuren kommer også til at indeholde:
 - i) en beskrivelse af HCoC
 - ii) HCoC's mål
 - iii) en beskrivelse af de årlige erklæringer, meddelelserne forud for opsendelsen og de frivillige observationsbesøg
 - iv) den europæiske strategi over for HCoC og spredning af fremføringsmidler til masseødelæggelsesvåben
 - v) procedurer, der skal være opfyldt for at kunne tilslutte sig kodeksen
 - vi) kontaktoplysninger for ikke-tilsluttede stater.
- b) Udarbejde, designe, trykke og distribuere op til 1 000 eksemplarer af en »velkomstpakke« bestående af en tryksag og en USB-nøgle til outreachaktiviteter over for ikke-tilsluttede stater, og som også minder om forpligtelserne for de tilsluttede stater. Velkomstpakken vil desuden være tilgængelig online og omfatter alle nødvendige oplysninger om kodeksen og de relevante kontaktpunkter. »Velkomstpakken« kommer til at indeholde den brochure, der er omhandlet i litra a).
- c) Støtte og opdatere den sikre internetbaserede informations- og kommunikationsmekanisme vedrørende HCoC (»electronic Immediate Central Contact« — e-ICC), herunder gennem teknisk forbedring af webstedet i tæt samarbejde med det østrigske forbundsministerium for udenrigsanliggender.

2.1.3. Forventede resultater af projektet/indikatorer

- a) I kraft af en bred distribution af »velkomstpakken« under de forskellige arrangementer, øget bevidsthed hos partnerne om merværdien af HCoC og om Unionens rolle.
- b) Et mere sikkert HCoC-websted muliggør en bedre udveksling af relevante oplysninger mellem partnerne.
- c) Anvendelse af »velkomstpakken« af formanden for HCoC, det østrigske sekretariat (»Immediate Central Contact« (»ICC«)), Unionen og de andre partnere, når det er nødvendigt i deres outreachaktiviteter.

2.1.4. Projektbegunstigede

De projektbegunstigede er både stater, der har tilsluttet sig HCoC, og ikke-tilsluttede stater.

2.2. Projekt 2: Styrkelse af ikke-spredningen af ballistiske missiler

2.2.1. Projektets formål

Den fortsatte spredning og operationelle anvendelse af ballistiske missiler, der kan fremføre masseødelæggelsesvåben, giver anledning til stigende bekymring for det internationale samfund, især de igangværende missilprogrammer i Mellemøsten, Nordøstasien og Sydøstasien, herunder Iran og Nordkorea.

Projektet vil mere generelt støtte en række aktiviteter til bekæmpelse af spredning af ballistiske missiler, som navnlig sigter mod at øge bevidstheden om truslen, optrappe indsatsen for at øge effektiviteten af de multilaterale instrumenter, opbygge støtte til initiativer til at imødegå disse specifikke udfordringer og bistå interesserede lande med nationalt at styrke deres relevante eksportkontrolregimer.

2.2.2. Projektbeskrivelse

Offentliggøre to oplæg om året (fire i hele projektets varighed). Mulige emner kan være:

- a) udnyttelse af de eksisterende masseødelæggelsesvåbenfrie områder som et eksempel og en potentiel ramme for yderligere initiativer om forbud mod ballistiske missiler
- b) yderligere multilaterale skridt til at forebygge truslen om missilspredning og fremme nedrustningsindsatsen på området ballistiske missiler, idet der bl.a. fokuseres på mulige tillidsskabende foranstaltninger
- c) eksport- og transitkontrollmekanismer
- d) den rolle, som immateriel teknologioverførsel (ITT) kan spille i forbindelse med ballistiske missiler.

2.2.3. Forventede resultater af projektet/indikatorer

- a) Fremme af den multilaterale indsats for at begrænse missilspredning, herunder HCoC og MTCR, øger Unionens indflydelse på området for ikkespredning af missiler
- b) Tilskyndelse til debat om nye initiativer styrker kodeksen og MTCR og bereder vejen for yderligere initiativer
- c) Støtte til ikkespredning af missiler
- d) Offentliggørelse af mindst fire oplæg
- e) Forøgelse af bevidstheden om spørgsmål vedrørende teknologi med dobbelt anvendelse og vidensoverførsel forebygger utilsigtet overførsel mellem medlemsstaterne og øger den globale bevidsthed om eksportkontrolmekanismen.

2.2.4. Projektbegünstigede

Unionen og medlemsstaterne vil få udbytte af oplæggene; den højtstående repræsentant vil i tæt samråd med medlemsstaterne inden for rammerne af den kompetente arbejdsgruppe i Rådet træffe afgørelse om en bredere distribution. Den endelige afgørelse vil blive truffet på grundlag af forslag fra gennemførelsesinstansen i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, i denne afgørelse.

2.3. Projekt 3: Fremme af den universelle karakter af HCoC — Outreachaktiviteter

2.3.1. Projektets formål

Projektet vil øge kendskabet til både ikkespredning af missiler og HCoC gennem afholdelse af flere arrangementer, der har til formål at inddrage ikketilsluttede stater. Med henblik herpå vil der blive afholdt arrangementer i Wien og New York i tilknytning til relevante begivenheder for at inddrage FN-delegationerne.

2.3.2. Projektbeskrivelse

Projektet vil omfatte tre typer arrangementer:

- a) Finansiering af fire outreacharrangementer (to i hver by) til støtte for både HCoC og ikkespredning af ballistiske missiler, som vil finde sted i to byer:
 - i) i New York i tilknytning til mødet i FN's Generalforsamlings 1. Komité eller møderne i de forberedende komitéer vedrørende ikkespredningstraktaten
 - ii) i Wien i tilknytning til HCoC's eller andre relevante FN-aktiviteter i Wien.

Angående tilrettelæggelsen af seminarerne:

- i) hvert seminar vil vare en halv dag og have op til 80 deltagere fra FN's missioner i New York og Wien omkring en udvalgt gruppe talere og EU-embedsmænd
- ii) der vil blive indbudt op til seks talere
- iii) formandskabet for HCoC vil blive indbudt
- iv) Der vil under denne afgørelse med henblik på at inddrage højtstående embedsmænd fra udvalgte lande blive afholdt og finansieret frokoster eller middage med begrænset deltagerkreds ledet af højtstående EU-repræsentanter og EU-eksperter.

Med henblik herpå vil gennemførelsesinstansen for hvert arrangement foreslå en liste over lande, hvoraf nogle vil være ikkertilsluttede lande. Dette vil gøre det muligt at samle højtstående repræsentanter, der beskæftiger sig med ikkespredningsspørgsmål.

- b) Finansiering af tre regionale outreachseminarer, der kan finde sted i Latinamerika (f.eks. Argentina, Brasilien, Chile, Mexico eller et ikkemedlemsland i Caribien), Mellemøsten (f.eks. Golflandene, Bahrain, Qatarella Saudi-Arabien) og Asien (f.eks. Indonesien eller Vietnam). Valget af sted vil blive truffet efter aftale med HR i tæt samråd med medlemsstaterne inden for rammerne af den kompetente arbejdsgruppe i Rådet. Seminaret vil omhandle tendenser inden for missilspredning med fokus på regionale spørgsmål og vil komme ind på HCoC og give praktiske oplysninger om at være en tilsluttet stat. Tilsluttede stater i regionen vil blive indbudt på regeringsplan for at dele deres erfaringer med ikkertilsluttede stater. Formandskabet for HCoC vil også blive anmodet om at afgive en erklæring og om at lede mødet. Deltagerne kunne omfatte embedsmænd, diplomater, militært personel, repræsentanter for internationale organisationer, EU-repræsentanter, universitetsfolk osv.

Angående tilrettelæggelsen af seminarerne:

- i) hvert seminar vil vare en dag
 - ii) der vil blive indbudt op til 50 personer
 - iii) formandskabet for HCoC vil blive anmodet om at afgive en erklæring.
- c) Op til 10 målrettede ekspertmissioner for ikkertilsluttede stater. De vil overvejende blive målrettet mod de relevante industrier, det videnskabelige sektorer, eksportkontroleksperter og repræsentanter for civilsamfundet. I samordning med Den Europæiske Unions ekspertisecentre vil to eksperter i ikkespredning af ballistiske missiler fra det implementerende organ og en EU-ekspert gennemføre feltmissioner i udvalgte lande. De mulige bestemmelsessteder kan omfatte, men er ikke begrænset til, Algeriet, Bahrain, Bolivia, Brasilien, Egypten, Indien, Israel, Indonesien, Kina, Malaysia, Mexico, Qatar, Saudi-Arabien, Sydafrika og Thailand. Den endelige liste over lande og muligheden for fælles optræden med FN's 1540-komités outreachindsats vil blive fastlagt i tæt samarbejde med HR. Deltagerne kan omfatte embedsmænd, diplomater, militært personel, universitetsfolk, erhvervslivet, forskere osv. fra det besøgte land. Der vil blive givet prioritet til embedsmænd og politiske beslutningstagere, diplomater, relevant militært personel osv.

Angående tilrettelæggelsen af seminarerne:

- i) hvert seminar vil vare en dag
- ii) der vil blive indbudt op til 25 personer
- iii) der vil blive indbudt 3 eksperter
- iv) formandskabet for HCoC vil blive indbudt.

2.3.3. Forventede resultater af projektet/indikatorer

- a) afholdelse af mindst fire outreacharrangementer i New York og Wien
- b) de tre regionale arrangementer samler betydelige diplomatiske og akademiske kredse og åbner nye perspektiver for tiltrædelser
- c) gennemførelse af 10 ekspertmissioner for at sikre en mere universel anvendelse af HCoC. Disse missioner samler mindst 20 beslutningstagere og embedsmænd og medfører et øget engagement hos embedsmænd og beslutningstagere i de besøgte lande
- d) fremme af kendskabet til tendenserne inden for missilspredning og navnlig til kodeksen for ikkertilsluttede stater og fremme drøftelserne om yderligere bestræbelser på at begrænse spredning af missiler
- e) projektet fremmer debatten i og uden for Unionen om fremtidige initiativer
- f) projektet synliggør missilspredning som en strategisk udfordring.

2.3.4. Projektbegunstigede

Hovedfokus for disse arrangementer vil være ikkertilsluttede stater, selv om tilsluttede stater kan blive tilknyttet visse arrangementer af politiske grunde. Deltagerne bør fortrinsvis være regeringseksperter og højtstående embedsmænd.

Det endelige valg af omfattede stater vil blive truffet i samråd mellem gennemførelsesinstansen og HR i tæt samråd med medlemsstaterne inden for rammerne af den kompetente arbejdsgruppe i Rådet.

3. VARIGHED

Den samlede anslåede varighed af projekternes gennemførelse er 30 måneder.

4. GENNEMFØRELSESINSTANS

- a) FRS vil få ansvaret for den tekniske gennemførelse af projekterne
- b) samfinansieringen vil afhænge af FRS.
- c) Gennemførelsesinstansen udarbejder:
 - i) kvartalsrapporter om gennemførelsen af projekterne
 - ii) en endelig rapport senest en måned efter afslutningen af projekternes gennemførelse.
- d) Rapporterne vil blive sendt til HR.
- e) FRS sørger for, at Unionens bidrag bliver synligt i en grad, der svarer til dens størrelse.

5. TREDJEPARTSDELTAGERE

Projekterne finansieres fuldt ud i henhold til denne afgørelse. Eksperty fra stater, der har tilsluttet sig kodeksen, eller fra ikke-tilsluttede stater kan betragtes som tredjepartsdeltagere. De arbejder i overensstemmelse med FRS' almindelige regler.

RÅDETS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE**af 15. december 2014**

om ændring af gennemførelsesafgørelse 2014/170/EU om en liste over ikkesamarbejdende tredjelande for så vidt angår bekæmpelse af IUU-fiskeri i henhold til forordning (EF) nr. 1005/2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, for så vidt angår Belize

(2014/914/EU)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 af 29. september 2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1936/2001 og (EF) nr. 601/2004 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1093/94 og (EF) nr. 1447/1999 ⁽¹⁾, særlig artikel 34, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

1. INDLEDNING

- (1) Ved forordning (EF) nr. 1005/2008 fastsættes en EU-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri).
- (2) I kapitel VI i forordning (EF) nr. 1005/2008 fastlægges proceduren for identifikation af ikkesamarbejdende tredjelande, foranstaltninger over for lande, der er identificeret som ikkesamarbejdende tredjelande, opstilling af en liste over ikkesamarbejdende tredjelande, fjernelse fra listen over ikkesamarbejdende tredjelande, offentliggørelse af listen over ikkesamarbejdende tredjelande samt eventuelle hasteforanstaltninger.
- (3) I overensstemmelse med artikel 32 i forordning (EF) nr. 1005/2008 meddelte Kommissionen otte tredjelande ved afgørelse af 15. november 2012 ⁽²⁾ (»afgørelse af 15. november 2012«), at de muligvis kan identificeres som lande, som Kommissionens opfatter som ikkesamarbejdende tredjelande. Belize var blandt disse lande.
- (4) Kommissionen redegjorde i sin afgørelse af 15. november 2012 for de vigtigste kendsgerninger og overvejelser, der ligger bag en sådan identifikation.
- (5) Kommissionen meddelte ligeledes den 15. november 2012 i særskilte breve de otte tredjelande, at den overvejede muligvis at identificere dem som ikkesamarbejdende tredjelande. Belize var blandt disse lande.
- (6) Kommissionen identificerede ved gennemførelsesafgørelse af 26. november 2013 ⁽³⁾ (»gennemførelsesafgørelse af 26. november 2013«) Belize, Kongeriget Cambodja og Republikken Guinea som ikkesamarbejdende tredjelande, for så vidt angår bekæmpelse af IUU-fiskeri. Kommissionen begrundede i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1005/2008, hvorfor disse tre lande efter dens opfattelse ikke opfyldte de folkeretlige forpligtelser, de som flag-, havne-, kyst- eller afsætningsstat har til at træffe foranstaltninger til at forebygge, afværge og standse IUU-fiskeri.
- (7) I overensstemmelse med artikel 33 i forordning (EF) nr. 1005/2008 placerede Rådet ved gennemførelsesafgørelse 2014/170/EU ⁽⁴⁾ Belize, Kongeriget Cambodja og Republikken Guinea på listen over ikkesamarbejdende tredjelande for så vidt angår bekæmpelse af IUU-fiskeri.

⁽¹⁾ EUT L 286 af 29.10.2008, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens afgørelse af 15. november 2012 om underretning af de tredjelande, som efter Kommissionens opfattelse muligvis kan identificeres som ikkesamarbejdende tredjelande i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (EUT C 354 af 17.11.2012, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 26. november 2013 om identifikation af de tredjelande, som Kommissionen betragter som ikkesamarbejdende tredjelande i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (EUT C 346 af 27.11.2013, s. 2).

⁽⁴⁾ Rådets gennemførelsesafgørelse 2014/170/EU af 24. marts 2014 om en liste over ikkesamarbejdende tredjelande for så vidt angår bekæmpelse af IUU-fiskeri i henhold til forordning (EF) nr. 1005/2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (EUT L 91 af 27.3.2014, s. 43).

- (8) Efter oprettelsen af gennemførelsesafgørelse 2014/170/EU vedrørende listen over ikkesamarbejdende tredjelande for så vidt angår bekæmpelse af IUU-fiskeri, gav Kommissionen de identificerede lande mulighed for at fortsætte dialogen i overensstemmelse med de indholdsmæssige og proceduremæssige krav i forordning (EF) nr. 1005/2008. Kommissionen fortsatte med at indhente og efterprøve alle oplysninger, som den anså for nødvendige, herunder mundtlige og skriftlige bemærkninger, med sigte på at give alle identificerede lande mulighed for at afhjælpe den situation, der lå til grund for deres opførelse på listen, og med at træffe konkrete foranstaltninger til afhjælpning af de påviste mangler. Den proces resulterede i erkendelsen af, at Belize har rettet op på situationen og truffet afhjælpende foranstaltninger.
- (9) I henhold til artikel 34, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1005/2008 bør Rådet derfor ændre gennemførelsesafgørelse 2014/170/EU ved at fjerne Belize fra listen over ikkesamarbejdende tredjelande.
- (10) Efter vedtagelsen af nærværende afgørelse om at fjerne Belize fra listen over ikkesamarbejdende tredjelande i overensstemmelse med artikel 34, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1005/2008, er gennemførelsesafgørelse af 26. november 2013 om identificering af Belize som et ikkesamarbejdende tredjeland ikke længere relevant.

2. FJERNELSE AF BELIZE FRA LISTEN OVER IKKESAMARBEJDENDE TREDJELANDE

- (11) Efter vedtagelsen af gennemførelsesafgørelse af 26. november 2013 og gennemførelsesafgørelse 2014/170/EU fortsatte Kommissionen sin dialog med Belize. Navnlig Belize synes at have gennemført sine folkeretlige forpligtelser og har vedtaget en passende retlig ramme for bekæmpelse af IUU-fiskeri. Det indførte passende og effektiv overvågning samt en kontrol- og inspektionsordning, skabte en afskrækkende sanktionsordning og sikrede korrekt gennemførelse af ordningen for fangsttaster. Belize forbedrede desuden sin overholdelse af sine internationale forpligtelser, herunder dem, der følger af regionale fiskeriforvaltningsorganisationers henstillinger og beslutninger, og oprettede et nyt system for registrering af fartøjer i overensstemmelse med folkeretten. Belize overholder for øjeblikket henstillingerne og beslutningerne fra relevante organer og har vedtaget sin egen nationale handlingsplan mod IUU-fiskeri i overensstemmelse med De Forenede Nationers internationale handlingsplan for bekæmpelse af ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri.
- (12) Kommissionen gennemgik Belizes overholdelse af sine internationale forpligtelser som flag-, havne-, kyst- eller afsætningsstat i overensstemmelse med konklusionerne i afgørelse af 15. november 2012, med gennemførelsesafgørelse af 26. november 2013 og gennemførelsesafgørelse 2014/170/EU og med de relevante oplysninger fra Belize. Den har ligeledes set nærmere på de foranstaltninger, der er truffet for at afhjælpe situationen samt de garantier, som de kompetente myndigheder i Belize har givet.
- (13) Kommissionen konkluderede i lyset af ovenstående, at de foranstaltninger, som Belize har truffet på baggrund af sine forpligtelser som flagstat, er tilstrækkelige til at opfylde artikel 91, 94, 117 og 118 i De Forenede Nationers havretskonvention, artikel 18, 19 og 20 i De Forenede Nationers aftale om fiskebestande og artikel III, stk. 8, i FAO's overholdelsesaftale. Kommissionen konkluderede, at de aspekter, der er fremført af Belize, påviser, at den situation, der berettigede til opførelsen af Belize på listen, er blevet afhjulpet, og at Belize har truffet konkrete foranstaltninger til varig forbedring af situationen.
- (14) På den baggrund, og i overensstemmelse med artikel 34, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1005/2008, konkluderer Rådet, at Belize bør fjernes fra listen over ikkesamarbejdende tredjelande. Gennemførelsesafgørelse 2014/170/EU bør ændres i overensstemmelse hermed.
- (15) Den af Rådet truffe afgørelse er ikke til hinder for eventuelle efterfølgende foranstaltninger, der muligvis træffes af Rådet eller Kommissionen, i overensstemmelse med kapitel VI i forordning (EF) nr. 1005/2008, hvis faktiske elementer skulle vise, at Belize ikke har opfyldt de forpligtelser, der påhviler det i henhold til folkeretten som flag-, havne-, kyst- eller afsætningsstat, til at træffe foranstaltninger til at forebygge, afværge og standse IUU-fiskeri.
- (16) I lyset af de skadelige virkninger, som opførelse på listen over ikkesamarbejdende tredjelande har, er det hensigtsmæssigt med øjeblikkelig virkning at fjerne Belize fra listen over ikkesamarbejdende tredjelande —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Belize udgår af bilaget til gennemførelsesafgørelse 2014/170/EU.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. december 2014.

På Rådets vegne
M. MARTINA
Formand

RÅDETS AFGØRELSE 2014/915/FUSP**af 16. december 2014****om ændring af afgørelse 2010/452/FUSP om Den Europæiske Unions observatørmmission i Georgien, EUMM Georgia**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 28, artikel 42, stk. 4, og artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet vedtog den 12. august 2010 afgørelse 2010/452/FUSP ⁽¹⁾, som forlængede Den Europæiske Unions observatørmmission i Georgien, EUMM Georgia (»EUMM Georgia« eller »missionen«), der blev oprettet ved fælles aktion 2008/736/FUSP ⁽²⁾. Afgørelse 2010/452/FUSP udløber den 14. december 2014.
- (2) EUMM Georgia bør forlænges med yderligere to år på grundlag af det nuværende mandat.
- (3) Missionen gennemføres i en situation, der kan blive forværret og vil kunne hindre opnåelsen af målene for Unionens optræden udadtil, jf. traktatens artikel 21.
- (4) Afgørelse 2010/452/FUSP bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

I afgørelse 2010/452/FUSP foretages følgende ændringer:

1. Artikel 7, stk. 3, affattes således:

»3. Personalet skal overholde de missionsspecifikke minimumsoperationsstandarter i relation til sikkerhed samt missionssikkerhedsplanen, der støtter Unionens feltsikkerhedspolitik. For så vidt angår beskyttelse af EU's klassificerede informationer, som medarbejderne får kendskab til i forbindelse med udøvelsen af deres hverv, skal de overholde de sikkerhedsprincipper og minimumsstandarter, der er fastsat i Rådets afgørelse 2013/488/EU (*).

(*) Rådets afgørelse 2013/488/EU af 23. september 2013 om reglerne for sikkerhedsbeskyttelse af EU's klassificerede informationer (EUT L 274 af 15.10.2013, s. 1).«

2. Artikel 12, stk. 5, affattes således:

»5. Missionschefen sikrer beskyttelsen af EU's klassificerede informationer i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2013/488/EU.«

3. I artikel 14, stk. 1, tilføjes følgende afsnit:

»Det finansielle referencegrundlag til dækning af udgifterne i forbindelse med missionen mellem den 15. december 2014 og den 14. december 2015 udgør 18 300 000 EUR.«

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2010/452/FUSP af 12. august 2010 om Den Europæiske Unions observatørmmission i Georgien, EUMM Georgia (EUT L 213 af 13.8.2010, s. 43).

⁽²⁾ Rådets fælles aktion 2008/736/FUSP af 15. september 2008 om Den Europæiske Unions observatørmmission i Georgien, EUMM Georgia (EUT L 248 af 17.9.2008, s. 26).

4. Følgende artikel indsættes:

»Artikel 14a

Projektcelle

1. EUMM Georgia skal have en projektcelle med henblik på at identificere og gennemføre projekter. EUMM Georgia skal i det fornødne omfang lette og rådgive om projekter, der gennemføres af medlemsstater og tredjelande under deres eget ansvar på områder, der berører EUMM Georgia og støtter dens mål.

2. Med forbehold af stk. 3 bemyndiges EUMM Georgia til at anvende finansielle bidrag fra medlemsstaterne eller tredjelande til at gennemføre projekter, der konstateres at kunne supplere EUMM Georgias øvrige aktioner på sammenhængende vis, hvis disse projekter er:

a) medtaget i finansieringsoversigten i denne afgørelse, eller

b) indarbejdet i løbet af mandatet ved en ændring af finansieringsoversigten efter anmodning fra missionschefen.

EUMM Georgia indgår en aftale med disse stater, der navnlig fastsætter de specifikke procedurer med hensyn til behandlingen af klager fra tredjeparter over skader, der er påført som følge af handlinger eller undladelser, som EUMM Georgia har begået i forbindelse med anvendelsen af de midler, der er stillet til rådighed af disse stater. De bidragydende stater må under ingen omstændigheder drage hverken Unionen eller den højtstående repræsentant til ansvar som følge af handlinger eller undladelser, som EUMM Georgia har begået i forbindelse med anvendelsen af disse staters midler.

3. Finansielle bidrag fra tredjelande til projektcellen skal godkendes af PSC.»

5. Artikel 16, stk. 1, 2 og 3, affattes således:

»1. HR har om nødvendigt og i overensstemmelse med missionens behov bemyndigelse til i overensstemmelse med afgørelse 2013/488/EU at videregive EU's klassificerede informationer og dokumenter til og med klassifikationsgraden »CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL«, som er udarbejdet med henblik på missionen, til tredjelande, der er tilknyttet denne afgørelse.

2. HR har også bemyndigelse til i overensstemmelse med missionens operative behov og i overensstemmelse med afgørelse 2013/488/EU at videregive EU's klassificerede informationer og dokumenter til og med klassifikationsgraden »RESTREINT UE/EU RESTRICTED«, der er udarbejdet med henblik på missionen, til FN og OSCE. Der udarbejdes ordninger mellem HR og FN's og OSCE's kompetente myndigheder med henblik herpå.

3. HR har, hvis der er et specifikt og umiddelbart operativt behov derfor, også bemyndigelse til i overensstemmelse med afgørelse 2013/488/EU at videregive EU's klassificerede informationer og dokumenter til og med klassifikationsgraden »RESTREINT UE/EU RESTRICTED«, der er udarbejdet med henblik på missionen, til værtsstaten. Der udarbejdes ordninger mellem HR og de kompetente myndigheder i værtsstaten med henblik herpå.»

6. Artikel 18, stk. 2, affattes således:

»Den udløber den 14. december 2016.«

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Den anvendes fra den 15. december 2014.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. december 2014.

På Rådets vegne

S. GOZI

Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE

af 15. december 2014

om berigtigelse af bilaget til gennemførelsesafgørelse 2014/154/EU om tilladelse til markedsføring af (6S)-5-methyltetrahydrofolsyre, glucosaminsalt som en ny levnedsmiddelingrediens i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 258/97

(meddelt under nummer C(2014) 9452)

(Kun den italienske udgave er autentisk)

(2014/916/EU)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 258/97 af 27. januar 1997 om nye levnedsmidler og nye levnedsmiddelingredienser ⁽¹⁾, særlig artikel 7, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/154/EU ⁽²⁾ gives der tilladelse til markedsføring af (6S)-5-methyltetrahydrofolsyre, glucosaminsalt som en ny levnedsmiddelingrediens.
- (2) I bilaget til gennemførelsesafgørelse 2014/154/EU fastsættes specifikationen for (6S)-5-methyltetrahydrofolsyre, glucosaminsalt. Bilaget indeholder en fejl i specifikationerne. Denne fejl bør rettes.
- (3) Gennemførelsesafgørelse 2014/154/EU bør derfor berigtiges.
- (4) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

I specifikationerne vedrørende renhed i bilaget til gennemførelsesafgørelse 2014/154/EU affattes oplysningerne vedrørende glucosaminindhold således:

»Glucosaminindhold	34-46 % i tør tilstand«.
--------------------	--------------------------

Artikel 2

Denne afgørelse er rettet til GNOSIS SpA., Via Lavoratori Autobianchi 1, 20832 Desio (MB), Italien.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. december 2014.

På Kommissionens vegne
Vytienis ANDRIUKAITIS
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 43 af 14.2.1997, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/154/EU af 19. marts 2014 om tilladelse til markedsføring af (6S)-5-methyltetrahydrofolsyre, glucosaminsalt som en ny levnedsmiddelingrediens i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 258/97 (EUT L 85 af 21.3.2014, s. 10).

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE**af 15. december 2014****om nærmere gennemførelsesbestemmelser til Rådets direktiv 2000/29/EF for så vidt angår anmeldelse af tilstedeværelse af skadegørere og af foranstaltninger, som medlemsstaterne har truffet eller har til hensigt at træffe***(meddelt under nummer C(2014) 9460)**(2014/917/EU)*

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets direktiv 2000/29/EF af 8. maj 2000 om foranstaltninger mod indslæbning i Fællesskabet af skadegørere på planter eller planteprodukter og mod deres spredning inden for Fællesskabet ⁽¹⁾, særlig artikel 16, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Anmeldelser af tilstedeværelse af skadegørere, jf. artikel 16, stk. 1, i direktiv 2000/29/EF, eller af påvist forekomst eller mistanke om forekomst af skadegørere, jf. direktivets artikel 16, stk. 2, første afsnit, bør omfatte alle oplysninger, der gør det muligt for Kommissionen og øvrige medlemsstater at planlægge og gennemføre så effektive foranstaltninger som muligt på EU-plan eller på regionalt plan, alt efter hvad der er relevant. Dette er vigtigt for at sikre en omfattende beskyttelse af Unionens område mod alle mulige kilder til plantesundhedsrisici.
- (2) For at sikre en hurtig reaktion bør visse elementer i disse anmeldelser indsendes, inden for otte arbejdsdage efter at tilstedeværelsen eller forekomsten af skadegørere er blevet bekræftet under hensyn til vigtigheden af disse elementer og muligheden for deres hurtige indsendelse, og alle krævede elementer bør indsendes senest tredivedage efter denne bekræftelse.
- (3) For at sikre, at Kommissionen og de øvrige medlemsstater holdes underrettet om ændringer, opdaterer den anmeldende medlemsstat disse anmeldelser så hurtigt som muligt, såfremt den får fremlagt nye relevante oplysninger, eller hvis den træffer nye relevante foranstaltninger, efter at den har indsendt de krævede oplysninger.
- (4) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

*Artikel 1***Anmeldelsernes indhold**

1. Medlemsstaterne skal, når de underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater om enhver tilstedeværelse eller forekomst af skadegørere, jf. artikel 16, stk. 1, første afsnit, i direktiv 2000/29/EF, eller om, at der er påvist forekomst af skadegørere, jf. artikel 16, stk. 2, første afsnit, i samme direktiv, indsende de oplysninger, der er fastsat i bilaget.
2. Medlemsstaterne skal, når de underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater om mistanke om forekomst af skadegørere, jf. artikel 16, stk. 2, første afsnit, i direktiv 2000/29/EF, i givet fald indsende de oplysninger, der er fastsat i bilaget.

⁽¹⁾ EFT L 169 af 10.7.2000, s. 1.

*Artikel 2***Frister for indsendelse af anmeldelser**

1. Senest otte arbejdsdage efter datoen for det officielle ansvarlige organs officielle bekræftelse af tilstedeværelse eller påvist forekomst af skadegøreren, jf. artikel 16, stk. 1, første afsnit, og artikel 16, stk. 2, første afsnit, i direktiv 2000/29/EF indsender medlemsstaterne en anmeldelse, der mindst indeholder de oplysninger, der er angivet i punkt 1.1, 1.3, 2.1, 2.2, 3.1, 4.1, 5.1, 5.2, 5.6, 6.4. og 8 i bilaget.
2. Senest tredive dage efter datoen for det officielle ansvarlige organs officielle bekræftelse af tilstedeværelse eller påvist forekomst af skadegøreren, jf. artikel 16, stk. 1, første afsnit, og artikel 16, stk. 2, første afsnit, i direktiv 2000/29/EF, indsender medlemsstaterne en anmeldelse, der indeholder de oplysninger, der er angivet i de punkter i bilaget, som ikke er omhandlet i stk. 1.
3. Senest otte arbejdsdage efter datoen, hvor det officielle ansvarlige organ får mistanke om forekomst af en skadegører, jf. artikel 16, stk. 2, første afsnit, i direktiv 2000/29/EF, indsender medlemsstaterne en anmeldelse, der mindst indeholder de oplysninger, der er angivet i punkt 1.1, 1.3, 2.1, 2.2, 3.1, 4.1, 5.1, 5.2, 6.4 og 8 i bilaget.
4. Senest tredive dage efter datoen, hvor det officielle ansvarlige organ får mistanke om forekomst af en skadegører, jf. artikel 16, stk. 2, første afsnit, i direktiv 2000/29/EF, indsender medlemsstaterne en anmeldelse, der indeholder de oplysninger, der er angivet i de punkter i bilaget, som ikke er omhandlet i stk. 3.
5. Medlemsstaterne opdaterer de anmeldelser, der er omhandlet i stk. 1-4, så snart de får fremlagt nye relevante oplysninger og har kontrolleret dem, eller så snart de har truffet nye foranstaltninger.

*Artikel 3***Adressater**

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. december 2014.

På Kommissionens vegne
Vytenis ANDRIUKAITIS
Medlem af Kommissionen

BILAG

INDHOLD AF DE I ARTIKEL 1 OMHANDLEDE ANMELDELSER

1. Generelle oplysninger om anmeldelsen
 - 1.1. Titel. Angivelse af den pågældende skadegørers videnskabelige navn, sted, og om det er første tilstedeværelse eller ej. Det videnskabelige navn skal være:
 - a) skadegørers videnskabelige navn som angivet i direktiv 2000/29/EF eller i de foranstaltninger, der er truffet i henhold til artikel 16, stk. 3, i samme direktiv, herunder om nødvendigt patovar, eller
 - b) hvis litra a) ikke finder anvendelse, det videnskabelige navn, som er godkendt af en international organisation, herunder patovaren, og organisationens navn eller
 - c) hvis hverken litra a) eller b) finder anvendelse, en angivelse af det videnskabelige navn fra den mest pålidelige informationskilde, med reference til denne kilde.Mulig indsendelse af forklarende bemærkninger.
 - 1.2. Sammenfatning. Indsendelse af en sammenfatning af oplysningerne i punkt 3-7.
 - 1.3. Angivelse af et af følgende elementer: 1) delvis anmeldelse i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1, eller artikel 2, stk. 3, 2) delvis anmeldelse i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, eller artikel 2, stk. 4, 3) opdatering af anmeldelsen i overensstemmelse med artikel 2, stk. 5, 4) afsluttende bemærkning med angivelse af de trufne foranstaltningers ophævelse og begrundelsen for denne ophævelse.
2. Oplysninger vedrørende den centrale myndighed og ansvarlige personer.
 - 2.1. Navnet på den centrale myndighed, jf. artikel 1, stk. 4, i direktiv 2000/29/EF, der indsender anmeldelsen (i det følgende benævnt: »den centrale myndighed«). Angivelse af ordene »Anmeldelse fra« efterfulgt af navnet på den centrale myndighed og navnet på denne myndigheds medlemsstat.
 - 2.2. Officiel kontakt hos den centrale myndighed. Angivelse af navn, telefonnummer og e-mailadresse på den person, som den centrale myndighed har udpeget som officiel kontakt for den pågældende anmeldelse. Hvis der er udpeget mere end én person, begrundelse herfor.
3. Sted for skadegørers tilstedeværelse.
 - 3.1. En så præcis angivelse som muligt af stedet for den pågældende skadegørers tilstedeværelse som minimum med henvisning til et administrativt område (f.eks. kommune, by, provins).
 - 3.2. I forlængelse af punkt 3.1: kort over det pågældende sted. Mulighed for at indsende oplysninger, i form af bemærkninger, om grænser med henvisning til Eurostats nomenklatur for statistiske regionale enheder (NUTS) eller til geografiske koder (geokoder), luftfotos eller GPS-koordinater.
4. Oplysninger vedrørende begrundelsen for anmeldelsen og status for skadegørere i det berørte område og den berørte medlemsstat.
 - 4.1. Angivelse af en af følgende valgmuligheder: 1) første bekræftede tilstedeværelse eller mistanke om tilstedeværelse af skadegøreren på den berørte medlemsstats område, 2) bekræftet forekomst eller mistanke om forekomst af skadegøreren på en del af den berørte medlemsstats område, hvor dens tilstedeværelse hidtil ikke har været kendt. I forbindelse med valgmulighed 2), og hvor det er relevant, angivelse af, at skadegøreren forekom på en del af den berørte medlemsstats område, hvor skadegøreren tidligere har været til stede, men hvor den er udryddet.
 - 4.2. Status for skadegørere i det område, hvor der har været konstateret tilstedeværelse af skadegøreren, efter officiel bekræftelse. Angivelse, med forklarende bemærkning, af en eller flere af følgende valgmuligheder: 1) Til stede: i alle dele af det berørte område, 2) Til stede: kun i bestemte dele af det berørte område, 3) Til stede: i bestemte dele af det område, hvor værtsplanterne dyrkes, 4) Til stede: under udryddelse, 5) Til stede: under inddæmning, 6) Til stede: lav prævalens, 7) Fraværende: Skadegøreren har været til stede, men er udryddet, 8) Fraværende: Skadegøreren har været til stede, men er det ikke længere af andre årsager end udryddelse, 9) Midlertidig (tilstedeværelse af skadegøreren forventes ikke at føre til etablering): ikke genstand for foranstaltning, 10) Midlertidig: genstand for foranstaltning, under overvågning, 11) Midlertidig: genstand for foranstaltning, under udryddelse, 12) Andet.

- 4.3. Status for skadegører i den berørte medlemsstat før officiel bekræftelse af tilstedeværelse, eller mistanke om tilstedeværelse, af skadegøreren. Angivelse, med forklarende bemærkning, af en eller flere af følgende valgmuligheder: 1) Til stede: i alle dele af den berørte medlemsstat, 2) Til stede: kun i nogle dele af den berørte medlemsstat, 3) Til stede: i bestemte dele af den medlemsstat, hvor værtsafgrøden/-afgrøderne dyrkes, 4) Til stede: årstidsbestemt, 5) Til stede: under udryddelse, 6) Til stede: under inddæmning, hvis udryddelse ikke er mulig, 7) Til stede: lav prævalens, 8) Fraværende: ingen registrering af skadegørere, 9) Fraværende: skadegører udryddet, 10) Fraværende: skadegøreren er ikke længere til stede af andre årsager end udryddelse, 11) Fraværende: ugyldige registreringer af skadegøreren, 12) Fraværende: upålidelige registreringer af skadegøreren, 13) Fraværende: kun tilbageholdt, 14) Midlertidig: ikke genstand for foranstaltning, 15) Midlertidig: genstand for foranstaltning, under overvågning, 16) Midlertidig: genstand for foranstaltning, under udryddelse, 17) Andet.
- 4.4. Status for skadegører i den berørte medlemsstat efter officiel bekræftelse af tilstedeværelse af skadegøreren. Angivelse, med forklarende bemærkning, af en eller flere af følgende valgmuligheder: 1) Til stede: i alle dele af den berørte medlemsstat, 2) Til stede: kun i nogle dele af den berørte medlemsstat, 3) Til stede: i bestemte dele af den medlemsstat, hvor værtsafgrøden/-afgrøderne dyrkes, 4) Til stede: årstidsbestemt, 5) Til stede: under udryddelse, 6) Til stede: under inddæmning, hvis udryddelse ikke er mulig, 7) Til stede: lav prævalens, 8) Fraværende: skadegører udryddet, 9) Fraværende: skadegøreren er ikke længere til stede af andre årsager end udryddelse, 10) Fraværende: ugyldige registreringer af skadegøreren, 11) Fraværende: upålidelige registreringer af skadegøreren, 12) Fraværende: kun tilbageholdt, 13) Midlertidig: ikke genstand for foranstaltning, 14) Midlertidig: genstand for foranstaltning, under overvågning, 15) Midlertidig: genstand for foranstaltning, under udryddelse, 16) Andet.
5. Oplysninger vedrørende fund, prøveudtagning, undersøgelse og bekræftelse af skadegøreren.
- 5.1. Hvordan tilstedeværelsen eller forekomsten af skadegøreren blev opdaget. Angivelse af en af følgende valgmuligheder: 1) skadegørerrelateret officiel undersøgelse, 2) undersøgelse er relateret til et eksisterende eller udryddet udbrud af en skadegører, 3) plantesundhedskontrol af enhver art, 4) sporbarhedskontrol (både frem og tilbage) i forbindelse med specifik tilstedeværelse af den pågældende skadegører, 5) anden officiel kontrol end plantesundhedskontrol, 6) oplysninger indsendt af professionelle operatører, laboratorier eller andre personer, 7) videnskabelige oplysninger, 8) andet. Mulighed for yderligere kommentarer i form af fri tekst eller vedhæftede dokumenter. I forbindelse med valgmulighed 8) skal der angives en specifikation. Hvor det er relevant: angivelse af datoen for kontrol(ler), beskrivelse af kontrolmetoden (herunder oplysninger om besigtigelse eller anden kontrol) og en kort beskrivelse af det sted, hvor kontrollen fandt sted, resultaterne af denne kontrol og billede(r). I forbindelse med valgmulighed 3) og 4): angivelse af datoen for kontrollen/kontrollerne, beskrivelse af kontrolmetoder (herunder oplysninger om besigtigelse eller anden kontrol). Mulig indsendelse af en kort beskrivelse af det sted, hvor kontrollen fandt sted, resultaterne af denne kontrol og billede(r).
- 5.2. Dato for fundet: Angivelse af den dato, hvor det officielle ansvarlige organ konstaterede tilstedeværelsen eller forekomsten af skadegøreren eller modtog de første oplysninger vedrørende fundet. Hvis skadegøreren blev konstateret af en anden person end det officielle ansvarlige organ: angivelse af datoen for den pågældende persons fund af skadegøreren og datoen for denne persons underretning af det officielle ansvarlige organ.
- 5.3. Prøveudtagning med henblik på laboratorieanalyse. Hvis det er relevant, indsendelse af oplysninger vedrørende prøveudtagningsproceduren med henblik på laboratorieanalyse, herunder dato, metode og prøvestørrelse. Mulighed for vedlæggelse af billeder.
- 5.4. Laboratorium. Hvis det er relevant, angivelse af navn og adresse på det eller de laboratorier, der er involveret i identifikationen af den pågældende skadegører.
- 5.5. Diagnostisk metode. Angivelse af en af følgende valgmuligheder: 1) Ifølge peer-reviewed protokol, 2) Andet, med specifikation af den pågældende metode. I forbindelse med valgmulighed 1): klar reference til den respektive protokol og i givet fald enhver afvigelse fra protokollen.
- 5.6. Dato for den officielle bekræftelse af skadegøreren's identitet.
6. Oplysninger om det angrebne område og om udbruddets alvor og kilden til udbruddet i dette område.
- 6.1. Størrelse og afgrænsning af det angrebne område. Angivelse af en eller flere af følgende valgmuligheder: 1) angrebet areal (m², ha, km²), 2) antal angrebne planter (stk.), 3) mængde angrebne planteprodukter (ton, m³), 4) GPS-koordinater eller anden specifik beskrivelse af det angrebne områdes afgrænsning. Mulighed for indsendelse af cirkatal, dog med en forklaring vedrørende årsagen for de manglende præcise tal.

6.2. Karakteristika for det angrebne område og dets umiddelbare nærhed. Angivelse af en eller flere af følgende valgmuligheder:

- 1) Friland — produktionsområde
 - 1.1) mark (agerjord, græsarealer)
 - 1.2) frugtplantage/vinmark
 - 1.3) planteskole
 - 1.4) skov.
- 2) Friland — andet
 - 2.1) privat have
 - 2.2) offentlige steder
 - 2.3) beskyttet område
 - 2.4) vilde planter i andre områder end beskyttede områder
 - 2.5) andet, med specifikation i hvert enkelt tilfælde.
- 3) Fysisk lukkede betingelser
 - 3.1) drivhus
 - 3.2) privat sted bortset fra drivhus
 - 3.3) offentligt sted bortset fra drivhus
 - 3.4) andet, med specifikation i hvert enkelt tilfælde.

For hver valgmulighed angives, om angrebet berører en eller flere af følgende elementer: planter til udplantning, andre planter eller planteprodukter.

6.3. Værtsplanter i det angrebne område og dets umiddelbare nærhed. Angivelse af navnet på værtsplanter i dette område i overensstemmelse med punkt 6.4. Mulighed for yderligere oplysninger om værtsplantetæthed i området, med henvisning til dyrkningspraksis, særlige karakteristika ved habitaterne eller oplysninger om modtagelige planteprodukter produceret i området.

6.4. Angrebne planter, planteprodukter og andre objekter. Angivelse af den eller de angrebne værtsplanterers videnskabelige navn.

Mulighed for indsendelse af oplysninger om sort og for planteprodukter om varetype.

6.5. Vektorer til stede i området. Angivelse af en af følgende valgmuligheder, hvis det er relevant:

- a) vektorernes videnskabelige navne mindst på slægtsniveau, jf. direktiv 2000/29/EF, eller som anført i de foranstaltninger, der er truffet i henhold til artikel 16, stk. 3, i samme direktiv, eller
- b) hvis litra a) ikke finder anvendelse, det videnskabelige navn, som er godkendt af en international organisation, og organisationens eller organisationernes navn eller
- c) hvis hverken litra a) eller b) finder anvendelse, en angivelse af det videnskabelige navn fra den mest pålidelige informationskilde, med reference til denne kilde.

Mulighed for yderligere oplysninger om vektordensitet eller karakteristika for planter, som er vigtige for vektorerne.

6.6. Udbruddets alvor. Beskrivelse af angrebets udbredelse, symptomer og de forårsagede skader, og i givet fald medtagelse af prognoser, så snart disse oplysninger foreligger.

6.7. Kilde til udbruddet. Angivelse af den bekræftede vej for indslæbning af skadegøreren i området eller af de veje, der er under mistanke, indtil der foreligger en bekræftelse. Mulighed for vedlæggelse af oplysninger om skadegørerens bekræftede eller mulige oprindelse.

7. Officielle plantesundhedsforanstaltninger

- 7.1. Vedtagelse af officielle plantesundhedsforanstaltninger. Angivelse af en af følgende valgmuligheder, med forklarende bemærkninger: 1) Der er truffet officielle plantesundhedsforanstaltninger i form af kemisk, biologisk eller fysisk behandling, 2) Der er truffet andre officielle plantesundhedsforanstaltninger end foranstaltninger i form af kemisk, biologisk eller fysisk behandling, 3) Der vil blive truffet officielle plantesundhedsforanstaltninger, 4) Det er endnu ikke besluttet, om der vil blive truffet plantesundhedsforanstaltninger, 5) Ingen officielle plantesundhedsforanstaltninger. Fastlægges der et afgrænset område, angives det under 1), 2) og 3), om disse foranstaltninger er truffet inden eller uden for dette område, I forbindelse med valgmulighed 5) angives grunden til, at der træffes plantesundhedsforanstaltninger.
 - 7.2. Dato for vedtagelse af plantesundhedsforanstaltningerne. I forbindelse med midlertidige foranstaltninger angives deres forventede varighed.
 - 7.3. Identifikation af det område, der er omfattet af de officielle plantesundhedsforanstaltninger. Angivelse af den metode, der er anvendt til at identificere det område, der er omfattet af de officielle plantesundhedsforanstaltninger. Hvis der er foretaget undersøgelser, resultatet af disse undersøgelser.
 - 7.4. Formålet med de officielle plantesundhedsforanstaltninger. Angivelse af en af følgende valgmuligheder: 1) udryddelse, 2) inddæmning, hvis udryddelse ikke er mulig.
 - 7.5. Foranstaltninger, der berører flytningen af varer. Angivelse af en af følgende valgmuligheder: 1) foranstaltninger, der berører import af varer til Unionen eller flytning af varer inden for Unionen, 2) foranstaltninger, der ikke berører import af varer til Unionen eller flytning af varer inden for Unionen. I forbindelse med valgmulighed 1): en beskrivelse af disse foranstaltninger.
 - 7.6. Særlige undersøgelser. Hvis der gennemføres særlige undersøgelser som led i officielle plantesundhedsforanstaltninger, angives deres metodologi, varighed og anvendelsesområde.
 8. Skadegørerrisikoanalyse/-vurdering. Angivelse af følgende valgmuligheder: 1) Skadegørerrisikoanalyse er ikke påkrævet (skadegører er opført i bilag I eller bilag II til direktiv 2000/29/EF eller er omfattet af foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til artikel 16, stk. 3, i direktivet), 2) Skadegørerrisikoanalyse eller foreløbig skadegørerrisikoanalyse er under udarbejdelse, 3) Der findes en foreløbig skadegørerrisikoanalyse, 4) Der findes en skadegørerrisikoanalyse. I forbindelse med valgmulighed 3) og 4): en beskrivelse af de vigtigste resultater og vedlæggelse af den respektive skadegørerrisikoanalyse eller angivelse af den kilde, hvor analysen kan findes.
 9. Link til relevante websteder, andre informationskilder.
 10. Medlemsstaterne kan anmode Kommissionen om at indsende oplysningerne om et eller flere af elementerne i punkt 1.1, 1.3, 3.1, 4.1-4.4, 5.1-5.6, 6.1-6.7, 7.1-7.6 og 8 til Plantebeskyttelsesorganisationen for Europa og Middelhavsområderne.
-

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE**af 16. december 2014****om afslutning af antisubsidieproceduren vedrørende importen af korte fibre af polyester med oprindelse i Folkerepublikken Kina, Indien og Vietnam**

(2014/918/EU)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 597/2009 af 11. juni 2009 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾, særlig artikel 14, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB**1.1. INDLEDNING**

- (1) Den 19. december 2013 indledte Europa-Kommissionen (»Kommissionen«) en antisubsidieundersøgelse vedrørende importen til Unionen af korte fibre af polyester med oprindelse i Folkerepublikken Kina, Indien og Vietnam (»de pågældende lande«) på grundlag af artikel 10 i forordning (EF) nr. 597/2009 (»grundforordningen«). Den offentliggjorde en indledningsmeddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽²⁾ (»indledningsmeddelelsen«).
- (2) Kommissionen indledte undersøgelsen på grundlag af en klage indgivet den 4. november 2013 af European Man-made Fibres Association (CIRFS) (»klageren«) på vegne af syv producenter. Klageren tegnede sig for over 70 % af den samlede EU-produktion af korte fibre af polyester (Polyester Staple Fibres — »PSF«). Klagen indeholdt umiddelbare beviser for subsidiering og deraf følgende væsentlig skade, som var tilstrækkelige til at berettigede indledningen af undersøgelsen.
- (3) Før indledningen af proceduren og i overensstemmelse med grundforordningens artikel 10, stk. 7, underrettede Kommissionen Folkerepublikken Kinas myndigheder (»de kinesiske myndigheder«), Indiens myndigheder (»de indiske myndigheder«) og Vietnams myndigheder (»de vietnamesiske myndigheder«) om, at den havde modtaget en behørigt dokumenteret klage med påstand om, at subsidieret import af PSF med oprindelse i de pågældende lande forvoldte EU-erhvervsgrenen væsentlig skade. De respektive myndigheder blev hver især indkaldt til konsultationer med henblik på at kaste lys over situationen for så vidt angik indholdet af klagen og nå frem til en gensidigt acceptabel løsning.

Folkerepublikken Kina (Kina)

- (4) De kinesiske myndigheder tog ikke imod tilbuddet om konsultationer, idet de hævdede, at der forelå en misforståelse med hensyn til datoen for indgivelsen af klagen. De kinesiske myndigheder fremsatte dog bemærkninger til påstandene i klagen om, at ordningerne ikke var udligningsberettigede.

Indien

- (5) De indiske myndigheder tog imod tilbuddet om konsultationer, og disse blev gennemført. Det lykkedes ikke at nå frem til en gensidigt acceptabel løsning under konsultationerne. De indiske myndigheders bemærkninger til de ordninger, der var anført i klagen, blev dog taget behørigt til efterretning.

Vietnam

- (6) De vietnamesiske myndigheder tog imod tilbuddet om konsultationer, og disse blev gennemført. Det lykkedes ikke at nå frem til en gensidigt acceptabel løsning under konsultationerne. De vietnamesiske myndigheders bemærkninger til de ordninger, der var anført i klagen, blev dog taget behørigt til efterretning.

⁽¹⁾ EUT L 188 af 18.7.2009, s. 93.

⁽²⁾ Meddelelse om indledning af en antisubsidieprocedure vedrørende importen af korte fibre af polyester med oprindelse i Folkerepublikken Kina, Indien og Vietnam (EUT C 372 af 19.12.2013, s. 31).

1.2. INTERESSEREDE PARTER

- (7) I indledningsmeddelelsen opfordrede Kommissionen interesserede parter til at kontakte den med henblik på at deltage i undersøgelsen. Endvidere underrettede Kommissionen specifikt klagerne, andre kendte EU-producenter, de kendte eksporterende producenter og de kinesiske, indiske og vietnamesiske myndigheder, kendte importører, leverandører og brugere, forhandlere samt sammenslutninger, som den vidste var berørt af indledningen af undersøgelsen, og opfordrede dem til at deltage.
- (8) Interesserede parter havde mulighed for at fremsætte bemærkninger til indledningen af undersøgelsen og for at anmode om en høring med Kommissionen og/eller høringskonsulenten i handelsprocedurer.

a) Stikprøver

- (9) I betragtning af det tilsyneladende store antal eksporterende producenter, EU-producenter og ikke forretningsmæssigt forbundne importører blev alle kendte eksporterende producenter og ikke forretningsmæssigt forbundne importører anmodet om at give sig til kende over for Kommissionen og, som angivet i indledningsmeddelelsen, at fremlægge grundlæggende oplysninger om deres aktiviteter vedrørende PSF i perioden fra den 1. oktober 2012 til den 30. september 2013. Der blev anmodet om disse oplysninger i henhold til grundforordningens artikel 27 for at give Kommissionen mulighed for at afgøre, om det var nødvendigt at udtage stikprøver, og i bekræftende fald at udtage en sådan. De kinesiske, indiske og vietnamesiske myndigheder blev også hørt.

Stikprøveudtagning af EU-producenter

- (10) Kommissionen anførte i indledningsmeddelelsen, at den havde udtaget en foreløbig stikprøve af EU-producenter. Kommissionen udtog stikprøven på grundlag af salgs- og produktionsmængden af PSF i undersøgelsesperioden og under hensyntagen til virksomhedernes geografiske fordeling. Stikprøven bestod af fire EU-producenter. EU-producenterne i stikprøven tegnede sig for 54 % af den samlede EU-produktion af PSF.
- (11) Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte bemærkninger til den foreløbige stikprøve. Der blev ikke modtaget bemærkninger. Stikprøven er repræsentativ for EU-erhvervsgrenen.

Stikprøveudtagning af importører

- (12) For at afgøre, om det var nødvendigt at anvende stikprøver, og i bekræftende fald at udtage en sådan, anmodede Kommissionen ikke forretningsmæssigt forbundne importører om at fremlægge de oplysninger, der var anmodet om i indledningsmeddelelsen.
- (13) Otte ikke forretningsmæssigt forbundne importører fremlagde de ønskede oplysninger og indvilligede i at indgå i stikprøven. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 27, stk. 1, udtog Kommissionen indledningsvis en stikprøve bestående af de tre ikke forretningsmæssigt forbundne importører, der repræsenterede den største importmængde til Unionen. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 27, stk. 2, blev alle kendte, berørte importører hørt om udtagningen af stikprøven.
- (14) En af importørerne i stikprøven trak sig ud af stikprøven, idet virksomheden meddelte Kommissionen, at den ikke agtede at besvare spørgeskemaet. Derefter opgav Kommissionen at anvende stikprøver i betragtning af det begrænsede antal tilbageværende importører (som ikke indgik i stikprøven), som alle blev anmodet om at besvare spørgeskemaet. To virksomheder, der både importerer og anvender den pågældende vare, anførte, at de ikke ønskede at samarbejde som importører, men som brugere. Fra de fem tilbageværende ikke forretningsmæssigt forbundne importører blev der modtaget fire spørgeskemabesvarelser.

Stikprøveudtagning af eksporterende producenter i Kina

- (15) For at afgøre, om det var nødvendigt at anvende stikprøver, og i bekræftende fald at udtage en sådan, anmodede Kommissionen alle kendte eksporterende producenter i Kina om at fremlægge de oplysninger, der blev anmodet om i indledningsmeddelelsen. Kommissionen bad endvidere Kinas repræsentation ved Den Europæiske Union om at identificere og/eller kontakte eventuelle andre eksporterende producenter, der kunne være interesseret i at deltage i undersøgelsen.
- (16) I første omgang indsendte 23 eksporterende producenter/grupper af eksporterende producenter de ønskede oplysninger og indvilligede i at indgå i stikprøven. På grundlag af de oplysninger, Kommissionen modtog fra de eksporterende producenter/grupper af eksporterende producenter, og i overensstemmelse med grundforordningens artikel 27 foreslog den indledningsvis en stikprøve bestående af de fem samarbejdsvillige eksporterende producenter/grupper af eksporterende producenter, der repræsenterede den største eksportmængde til Unionen i undersøgelsesperioden. Yderligere to kinesiske eksporterende producenter/grupper af eksporterende producenter indsendte de ønskede oplysninger på et senere tidspunkt. Disse to kinesiske eksporterende producenter/grupper af eksporterende producenter var dog ikke af en sådan størrelse, at det ville have ændret noget ved stikprøven, selv om de havde indsendt de ønskede oplysninger inden for fristen.

- (17) To kinesiske eksporterende producenter/grupper af eksporterende producenter anmodede om at få stikprøven udtaget på grundlag af det råmateriale, der anvendes til fremstilling af PSF. De gjorde således gældende, at der til stikprøven burde udtages det samme antal PSF-producenter, der anvender henholdsvis ren terephthaltsyre/monoethylenglycol («PTA/MEG») og polyethylenterephthalat («PET») i flager. De gjorde endvidere gældende, at fremstillingsprocesserne var forskellige, afhængigt af råmaterialet, og at producenter, der anvender forskellige råmaterialer, ikke konkurrerer på det samme marked. Det blev desuden hævdet, at PSF-producenter, der ikke anvender PTA/MEG som råmateriale, ikke kunne nyde godt af leveringen af PTA/MEG mod utilstrækkeligt vederlag som beskrevet i klagen.
- (18) Kommissionen udtog stikprøven på grundlag af den største eksportmængde til Unionen i undersøgelsesperioden, jf. grundforordningens artikel 27, stk. 1. I forbindelse med stikprøven blev der også taget hensyn til, at nogle af ordningerne ikke nødvendigvis anvendes af alle eksporterende producenter i Kina. Det blev desuden bemærket, at stikprøven omfattede virksomheder, der anvender begge fremstillingsprocesser.
- (19) At foretage stikprøveudtagningen udelukkende ud fra typer fremstillingsprocesser ville være forbundet med en risiko for at foregribe resultatet af undersøgelsen ved at antage, at man fandt frem til, at der kun er ydet udligningsberettigede subsidier til PSF-producenter, der anvender PTA/MEG som råmateriale, ikke til PSF-producenter, der anvender PET-flager som råmateriale. Herudover mente man, at et sådant udtagningskriterium ville være vilkårligt, fordi den opnåede stikprøve med det samme antal virksomheder ikke ville være repræsentativ med hensyn til eksportmængden til Unionen, jf. grundforordningens artikel 27, stk. 1, og anmodningen blev derfor afvist.
- (20) En af de kinesiske eksporterende producenter/grupper af eksporterende producenter krævede at få stikprøven baseret på eksportværdi frem for eksportmængde, og anmodede om at indgå i stikprøven. En stikprøveudtagning baseret på eksportværdier ville ikke føre til repræsentative og objektive resultater, eftersom priser kan fordrejes ved subsidiering. Kommissionen havde udtaget de fem største eksporterende producenter/grupper af eksporterende producenter, opgjort i mængde, som repræsenterede 53 % af de samarbejdsvillige kinesiske eksportørers samlede eksportmængde til Unionen. Dette betragtes som den største repræsentative eksportmængde, der med rimelighed kan undersøges inden for den tid, der er til rådighed, jf. grundforordningens artikel 27, stk. 1. Dette krav blev derfor afvist.
- (21) Den samme part gjorde gældende, at dens råmaterialer udelukkende bestod af genanvendt tekstilaffald, og at den ikke modtog de subsidier, der måtte være knyttet til anvendelsen af PTA/MEG. Denne part hævdede, at den ikke burde tildeles en subsidiemargen, som var beregnet ud fra oplysninger vedrørende virksomheder, der anvendte PTA/MEG som råmateriale. Som anført i betragtning 18 blev der i forbindelse med stikprøven taget hensyn til, at nogle af ordningerne ikke nødvendigvis anvendes af alle eksporterende producenter i Kina. Denne anmodning blev derfor afvist.
- (22) Den foreløbige stikprøve bestående af fem eksporterende producenter, jf. betragtning 16, blev derfor bekræftet som den endelige stikprøve.
- (23) Efter fremlæggelsen af oplysninger satte klageren spørgsmålstejn ved Kommissionens stikprøveudtagningsmetode. Klageren rejste tvivl om de 23 samarbejdsvillige kinesiske eksporterende producenters/grupper af eksporterende producenters repræsentativitet, jf. betragtning 16, i forhold til den samlede mængde PSF, der eksporteres fra Kina til Unionen. Herudover mente klageren, at en stikprøve bestående af fem virksomheder var utilstrækkelig, i betragtning af at der angiveligt er 150 PSF-producenter i Kina. Herudover hævdede klageren, at der ved stikprøveudtagningen ikke blev taget hensyn til de kinesiske producenters geografiske fordeling og til, hvor stor en andel af de kinesiske producenter der anvender de forskellige relevante fremstillingsprocesser. Endelig gjorde klageren gældende, at Kommissionen ikke havde fremlagt oplysninger om den mængde PSF, der faktisk fremstilles af de kinesiske virksomheder i stikprøven, og om, hvorvidt den fremstillede mængde er repræsentativ i forhold til den samlede mængde PSF, der fremstilles i Kina.
- (24) Importen fra de 23 samarbejdsvillige kinesiske eksporterende producenter/grupper af eksporterende producenter tegnede sig for 83 % af den samlede importmængde fra Kina, og samarbejdsniveauet blev derfor anset for at være højt. Som nævnt i betragtning 16 udtog Kommissionen en stikprøve bestående af fem eksporterende producenter/grupper af eksporterende producenter, der samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen, og som repræsenterede den største eksportmængde til Unionen i undersøgelsesperioden, jf. grundforordningens artikel 27. På dette grundlag blev stikprøven betragtet som repræsentativ. De udtagne virksomheder blev anmodet om at udfylde hele spørgeskemaet. Under alle omstændigheder kan eksporterende producenter, der ikke er villige til at samarbejde i forbindelse med undersøgelsen, ikke udtages til stikprøven, da Kommissionen tilstræber at fastlægge de faktiske omstændigheder på grundlag af de oplysninger, der indhentes hos de samarbejdsvillige eksporterende producenter via deres spørgeskemabesvarelser, som kontrolleres på stedet.

- (25) Med hensyn til udtagning af en stikprøve af eksporterende producenter under hensyntagen til deres geografiske fordeling i Kina underbyggede klageren ikke sin påstand. Klageren forklarede navnlig ikke, hvorfor en stikprøve baseret på kriteriet om geografisk fordeling ville være i overensstemmelse med grundforordningens artikel 27, der til gengæld giver mulighed for at udtage stikprøven på grundlag af den største eksportmængde.
- (26) Hvad angår påstanden om, at stikprøven ikke tog hensyn til, hvor stor en andel af de kinesiske producenter der anvender de forskellige relevante fremstillingsprocesser, påpeges det, at stikprøven omfattede virksomheder, der anvender begge fremstillingsprocesser, jf. betragtning 18. Desuden anvender de største kinesiske eksportører PTA/MEG til fremstilling af PSF til EU-markedet.
- (27) Det bemærkes endvidere, at klageren henviser til produktion frem for eksport til Unionen, men der er ikke noget krav om, at Kommissionen skal oplyse, hvilken mængde PSF der fremstilles af de kinesiske eksporterende producenter/grupper af eksporterende producenter i stikprøven, eftersom formålet med den nuværende procedure er at vurdere subsidieringen i forhold til den mængde PSF, der fremstilles i Kina og eksporteres til Unionen.
- (28) Alle klagerens påstande vedrørende stikprøveudtagningsmetoden blev derfor afvist.

Stikprøveudtagning af eksporterende producenter i Indien

- (29) For at afgøre, om det var nødvendigt at anvende stikprøver, og i bekræftende fald at udtage en sådan, anmodede Kommissionen alle kendte eksporterende producenter i Indien om at fremlægge de oplysninger, der blev anmodet om i indledningsmeddelelsen. Kommissionen bad endvidere Indiens repræsentation ved Den Europæiske Union om at identificere og/eller kontakte eventuelle andre eksporterende producenter, der kunne være interesseret i at deltage i undersøgelsen.
- (30) Otte eksporterende producenter i Indien fremlagde de ønskede oplysninger og indvilligede i at indgå i stikprøven. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 27, stk. 1, udtog Kommissionen en stikprøve bestående af fire virksomheder på grundlag af den største repræsentative eksportmængde til Unionen, der med rimelighed kunne undersøges inden for den tid, der var til rådighed. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 27, stk. 2, blev alle kendte, berørte eksporterende producenter og de indiske myndigheder hørt om udtagningen af stikprøven. Der blev ikke fremsat bemærkninger.
- (31) Efter fremlæggelsen af oplysninger henviste klageren til, at der findes 17 PSF-producenter i Indien, og satte spørgsmålstegn ved, om en stikprøve bestående af fire eksporterende producenter var repræsentativ. Kommissionen bekræfter, at stikprøven på fire indiske eksporterende producenter blev betragtet som repræsentativ, da den dækker ca. 90 % af den samlede indiske eksport til Unionen i undersøgelsesperioden.

Stikprøveudtagning af eksporterende producenter i Vietnam

- (32) Kommissionen anmodede alle kendte eksporterende producenter i Vietnam om at fremlægge de oplysninger, der blev anmodet om i indledningsmeddelelsen. Kommissionen bad endvidere Vietnams repræsentation ved Den Europæiske Union om at identificere og/eller kontakte eventuelle andre eksporterende producenter, der kunne være interesseret i at deltage i undersøgelsen.
- (33) Fem eksporterende producenter i Vietnam fremlagde de ønskede oplysninger og indvilligede i at indgå i stikprøven, men en af disse virksomheder havde ikke haft eksportsalg til Unionen i undersøgelsesperioden. Kommissionen besluttede derfor, at denne virksomhed ikke skulle undersøges. I betragtning af det lave antal tilbageværende eksporterende producenter besluttede Kommissionen, at stikprøveudtagning ikke var nødvendig.
- (34) Efter fremlæggelsen af oplysninger bemærkede klageren, at der for Vietnams vedkommende blev modtaget spørgeskemabesvarelser fra tre ud af de fire eksporterende producenter, og at Kommissionen burde have forsøgt at opnå samme dækning for den kinesiske og indiske eksport. Kommissionen gør opmærksom på, at erhvervsgrensens situation i Vietnam var meget anderledes på grund af det meget begrænsede antal samarbejdsvillige eksporterende producenter (nemlig tre) i modsætning til det store antal eksporterende producenter i Kina og Indien. Derfor var det kun nødvendigt at udtage stikprøver i de to sidstnævnte lande. Kommissionen præciserer desuden, at de tre samarbejdsvillige, undersøgte vietnamesiske eksporterende producenter tegner sig for over 99 % af den samlede importmængde af den pågældende vare fra Vietnam til Unionen.

b) Individuel undersøgelse

- (35) Tre eksporterende producenter/grupper af eksporterende producenter i Kina anmodede om en individuel undersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 27, stk. 3. I betragtning af antallet af anmodninger om individuel undersøgelse og størrelsen af stikprøven af eksporterende producenter fra Kina ville undersøgelsen af disse anmodninger være urimeligt byrdefuld. Anmodningerne blev derfor afvist.

- (36) En eksporterende producent i Indien anmodede om en individuel undersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 27, stk. 3. Undersøgelsen af denne anmodning blev accepteret. Det blev navnlig fastslået, at en individuel undersøgelse i dette særlige tilfælde ikke ville være urimeligt byrdefuld og ikke ville hindre en rettidig afslutning af undersøgelsen.

c) Besvarelser af spørgeskemaet

- (37) Kommissionen sendte spørgeskemaer til Kinas repræsentanter (herunder særlige spørgeskemaer rettet til banker og producenter af PTA og MEG), Indiens repræsentanter (herunder særlige spørgeskemaer rettet til banker) og Vietnams repræsentanter (herunder særlige spørgeskemaer rettet til banker og producenter af PTA og MEG). Kommissionen sendte endvidere spørgeskemaer til fem eksporterende producenter i stikprøven i Kina, fem eksporterende producenter (fire, som indgik i stikprøven, og en, som ikke indgik i stikprøven) i Indien, fire eksporterende producenter i Vietnam, fire EU-producenter, fem ikke forretningsmæssigt forbundne importører og 105 brugere.
- (38) Hvad angår Kina blev der modtaget spørgeskemabesvarelser fra de kinesiske myndigheder (Handelsministeriet) og de fem kinesiske eksporterende producenter/grupper af eksporterende producenter i stikprøven. Hvad angår Indien blev der modtaget spørgeskemabesvarelser fra de indiske myndigheder (Ministeriet for Handel og Industri), de fire indiske eksporterende producenter i stikprøven og den indiske eksporterende producent, der anmodede om en individuel undersøgelse. Hvad angår Vietnam blev der modtaget spørgeskemabesvarelser fra de vietnamesiske myndigheder (Den Vietnamesiske Konkurrencemyndighed, Ministeriet for Industri og Handel samt en række banker). En eksporterende producent, der tegnede sig for en meget beskedne eksportmængde til Unionen, trak sig ud af samarbejdet og besvarede ikke spørgeskemaet. Der blev modtaget spørgeskemabesvarelser fra de øvrige tre vietnamesiske eksporterende producenter (heraf to tilhørende samme koncern). Herudover indsendte fire EU-producenter, fire ikke forretningsmæssigt forbundne importører og tolv brugere spørgeskemabesvarelser.
- (39) Efter fremlæggelsen af oplysninger bemærkede klageren, at det antal spørgeskemaer, der blev sendt til EU-producenterne i stikprøven, tilsyneladende ikke stod i forhold til det antal, der blev sendt til importørerne og brugerne. Hertil skal det først og fremmest bemærkes, at det antal spørgeskemaer, der blev sendt til en bestemt gruppe af økonomiske aktører (EU-producenter, eksporterende producenter, importører eller brugere), ikke afspejler den vægt, Kommissionen tillægger deres respektive situation. Formålet var udelukkende at indhente oplysninger af den rette kvalitet og i den rette mængde til at kunne foretage den bedst mulige analyse af subsidiering, skade og Unionens interesser.
- (40) I dette tilfælde blev der sendt spørgeskemaer til de fire EU-producenter i stikprøven, de fem kinesiske eksporterende producenter i stikprøven, fem indiske eksporterende producenter, fire vietnamesiske eksporterende producenter, fem importører og alle kendte brugere samt alle de brugere, der havde givet sig til kende. Faktisk indeholder grundforordningens artikel 27 ikke bestemmelser om stikprøveudtagning af brugere. Desuden viser erfaringerne fra de hidtidige handelsbeskyttelsesundersøgelser, at selv om der i nogle tilfælde med udgangspunkt i de foreliggende oplysninger kan kontaktes et stort antal brugere, er det som regel kun et begrænset antal af disse, der er villige til at besvare et spørgeskema. Derfor bestræbte Kommissionen sig også i dette tilfælde aktivt på at få et samarbejde i stand med så stort et antal brugere som muligt.

d) Kontrolbesøg

- (41) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle de oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på at afgøre, om der fandt subsidiering sted, og fastlægge den deraf følgende skade og Unionens interesser. Der blev i henhold til grundforordningens artikel 26 aflagt kontrolbesøg hos følgende statslige myndigheder, finansielle institutioner og virksomheder:

Kinesiske myndigheder

— handelsministeriet, Beijing, Kina

Indiske myndigheder

— ministeriet for handel og industri, New Delhi

Vietnamesiske myndigheder

— Vietnams konkurrencemyndighed, ministeriet for industri og handel, Hanoi

— finansministeriet, Hanoi (herunder kontrolbesøg i en række banker)

— toldmyndighederne i Thai Binh, Thai Binh City, Thai Binh Province

EU-producenter

- Trevira GmbH, Bobingen, Tyskland
- Wellman International Ltd., Kells, Irland
- Greenfiber International S.A., Buzau, Rumænien
- Silon s.r.o., Sezimovo Ústí, Tjekkiet

Importører

- Elias Enterprises Limited, Altrincham, Det Forenede Kongerige

Brugere

- Sandler AG, Schwarzenbach/Saale, Tyskland

Eksporterende producenter i Kina

- Far Eastern Industries (Shanghai) Ltd, Shanghai
- Jiangsu Huaxicun Co, Huaxi Village, Jiangyin
- Jiangsu Xinsu Chemical Fibre Co, Suzhou
- Xiamen Xianglu Chemical Fibre Co, Xiamen
- Zhejiang Anshun Pettechs Fibre Co, Fuyang

Eksporterende producenter i Indien

- The Bombay Dyeing and Manufacturing Co., Mumbai
- Ganesha Ecosphere Limited, Kanpur
- Indo Rama Synthetics Ltd., Nagpur
- Reliance Industries Limited, Mumbai
- Polyfibre Industries Pvt. Ltd., Mumbai

Eksporterende producenter i Vietnam

- Vietnam New Century Polyester Fibre Co Ltd., Halong City
- Thai Binh Polyester Staple Fibre Joint Stock Company, Thai Thuy Town, Thai Binh Province og Hop Than Co. Ltd., Thai Binh City, Thai Binh Province (under ét »Thai Binh Group«).

- (42) Efter fremlæggelsen af oplysninger gjorde klageren gældende, at størsteparten af de kinesiske producenter er koncentreret i de sydøstlige kystprovinser Jiangsu og Zhejiang, og at ingen af de fem kontrolbesøg fandt sted i disse to provinser. I den forbindelse bemærkes det, at Jiangsu Xinsu Chemical Fibre Co and Jiangsu Huaxicun Co befinder sig i Jiangsu-provinsen, og at Zhejiang Anshun Pettechs Fibre befinder sig i Zhejiang-provinsen. Denne påstand blev derfor afvist.
- (43) Herudover gjorde klageren gældende, at to store kinesiske producenter, målt i produktionskapacitet, ikke var omfattet af stikprøven. Hvad det angår gøres der opmærksom på, at Kommissionen som forklaret i betragtning 16 og 18 udtog stikprøven på grundlag af den eksporterende mængde til Unionen og valgte de fem største eksporterende producenter/grupper af eksporterende producenter til Unionen, jf. grundforordningens artikel 27. Alene det forhold, at der findes andre store PSF-producenter i Kina, anfægter ikke som sådan stikprøvens repræsentativitet.
- (44) Klageren fremsatte en lignende påstand vedrørende Vietnam og gjorde gældende, at to store vietnamesiske PSF-producenter ikke var omfattet af undersøgelsen. Som forklaret af Kommissionen i betragtning 32-34 dækkede undersøgelsen samtlige de vietnamesiske producenter, der eksporterer PSF til Unionen, og der blev modtaget svar fra tre eksporterende producenter, der tegner sig for praktisk taget al PSF-eksport til Unionen. Det forhold, at der måtte findes andre store PSF-producenter i Vietnam, der ikke eksporterer den pågældende vare til Unionen, er ikke relevant for de samarbejdsvillige eksporterende producenters repræsentativitet.

1.3. UNDERSØGELSESPERIODE OG BETRAGTET PERIODE

- (45) Undersøgelsen af subsidiering og skade omfattede perioden fra den 1. oktober 2012 til den 30. september 2013 (»undersøgelsesperioden«). Undersøgelsen af udviklingstendenser af relevans for vurderingen af skade omfattede perioden fra den 1. januar 2010 til udgangen af undersøgelsesperioden (»den betragtede periode«).
- (46) Efter fremlæggelsen af oplysninger fremsatte klageren bemærkninger til undersøgelsesperiodens varighed, som den anså for at være for kort og dermed for at have påvirket Kommissionens konklusioner i negativ retning. Klageren anførte, at man med en varighed på 12 måneder så bort fra, at EU-erhvervsgrenen efter dens opfattelse var blevet påført skade i en periode på adskillige år. Klageren mente endvidere, at de subsidier, der blev anført i klagen, ikke kunne analyseres fyldestgørende med en undersøgelsesperiode på 12 måneder.
- (47) Hvad angår skadesanalysen skal det understreges, at Kommissionen foretog en vurdering af årene 2010, 2011 og 2012 samt af undersøgelsesperioden og ikke, som klageren anfører, kun af de 12 måneder, der svarer til undersøgelsesperioden. Med hensyn til at afgøre, om der fandt subsidiering sted, valgte Kommissionen inden for rammerne af sin skønsmåling og i overensstemmelse med grundforordningens artikel 5 og 11 en undersøgelsesperiode på 12 måneder. Indtil fremlæggelsen af oplysninger fremsatte hverken klageren eller nogen anden interesseret part bemærkninger til undersøgelsesperiodens varighed, som fremgik af indledningsmeddelelsen og spørgeskemaerne. Kommissionen finder, at en undersøgelsesperiode på 12 måneder er passende med henblik på at opnå repræsentative resultater til brug for undersøgelsen. Denne påstand blev derfor afvist.

1.4. FREMLÆGGELSE AF OPLYSNINGER

- (48) Den 2. oktober 2014 fremlagde Kommissionen de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke den agtede at afslutte proceduren, for alle interesserede parter og opfordrede disse til at fremsætte bemærkninger. Der blev modtaget bemærkninger fra en brugersammenslutning, klageren, en kinesisk eksporterende producent og dennes tilknyttede virksomheder, fire indiske eksporterende producenter, de kinesiske myndigheder og de vietnamesiske myndigheder. Kommissionen overvejede bemærkningerne, der blev taget i betragtning, hvor det var relevant.
- (49) Bemærkningerne fra brugersammenslutningen vedrørte spørgsmålet om Unionens interesser, der ikke blev vurderet, da der ikke er nogen grund til at indføre foranstaltninger.

2. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

2.1. DEN PÅGÆLDENDE VARE

- (50) Den pågældende vare er korte syntetiske fibre af polyester, ikke kartede, kæmmede eller på anden måde beredte til spinning, med oprindelse i Folkerepublikken Kina, Indien og Vietnam, i øjeblikket henhørende under KN-kode 5503 20 00 (»den pågældende vare«).
- (51) Den pågældende vare kan normalt fremstilles enten af PTA (ren terephthalatsyre) og MEG (monoethylenglykol) eller af genanvendt flaske-PET i flager til fremstilling af genvundet PSF. Varen har en lang række anvendelsesformål; den anvendes f.eks. i beklædningsgenstande og boligartikler, men også i bilindustrien, hygiejne- og medicinalindustrien samt bygge- og anlægssektoren.

2.2. SAMME VARE

- (52) Undersøgelsen viste, at følgende varer har de samme grundlæggende fysiske, kemiske og tekniske egenskaber og samme grundlæggende anvendelsesformål:
- den pågældende vare
 - den vare, der fremstilles og sælges på de pågældende landes hjemmemarked, og
 - den vare, der fremstilles og sælges i Unionen af EU-erhvervsgrenen.
- (53) Kommissionen har derfor fastslået, at disse varer er den samme vare, jf. grundforordningens artikel 2, litra c).

2.3. PÅSTANDE VEDRØRENDE VAREDEKNINGEN

2.3.1. PSF fremstillet af PTA/MEG og PSF fremstillet af genanvendte PET-flasker

- (54) To offentlige myndigheder og en sammenslutning, der repræsenterer eksporterende producenter i et af de pågældende lande, hævdede, at PSF fremstillet af PTA/MEG og PSF fremstillet af genanvendte PET-flasker burde betragtes som to forskellige varer. Påstanden tog udgangspunkt i forskellen mellem de vigtigste råmaterialer, idet der til visse typer PSF anvendes PTA/MEG, mens der til visse andre typer anvendes flager fremstillet af genanvendte PET-flasker. I tilknytning hertil blev omkostninger og salgspriser nævnt som vigtige forskelle. Det blev også hævdet, at der er væsentlige kvalitetsforskelle mellem PSF fremstillet af PTA/MEG og PSF fremstillet af genanvendte PET-flasker, hvilket har betydning for anvendelsen.
- (55) PSF fremstillet af PTA/MEG og PSF fremstillet af genanvendte PET-flasker er ganske rigtigt to forskellige typer PSF inden for PSF-varedekningen. De to typer har dog de samme fysiske og kemiske egenskaber og deres endelige anvendelsesformål er grundlæggende de samme. Det anerkendes, at ikke alle varetyperne er indbyrdes substituerbare, men tidligere undersøgelser og den aktuelle undersøgelse har slået fast, at de forskellige varetyper i det mindste er delvist indbyrdes substituerbare, og at deres anvendelsesformål er delvist overlappende. Påstanden blev derfor afvist.
- (56) En eksporterende producent gentog i sine bemærkninger, at genanvendte PET-flasker i modsætning til anvendelsen af flager fremstillet af genanvendte PET-flasker indebærer en anden fremstillingsproces og udgør et andet råmateriale. Den samme part tilføjede, at omkostninger og salgspris såvel som kvaliteten af PSF fremstillet af genanvendte PET-flasker er betydeligt lavere end for »normal PSF«. Kommissionen fastholder, at råmaterialet, hvad enten det drejer sig om genanvendte PET-flasker eller flager fremstillet af genanvendte PET-flasker, i alt væsentligt er det samme. Sammenlignet med PET-flager er de yderligere etaper, der er nødvendige, når der anvendes PET-flasker, sortering og vask af flaskerne, efterfulgt af findeling af flaskerne til flager. Alle de efterfølgende fremstillingsetaper er de samme. Desuden har den færdige vare de samme egenskaber, idet der dog kan forekomme forskellige kvaliteter, hvilket der da også er taget højde for i forbindelse med varekontrolnummeret (PCN — Product Control Number). Prisforskellen (om nogen), baseret på de forskellige kvaliteter, afspejles derfor også af varekontrolnummeret. Denne påstand blev derfor afvist.

2.3.2. Standard-PSF og special-PSF

- (57) En offentlig myndighed og fire eksporterende producenter hævdede, at standard-PSF og special-PSF skal behandles som forskellige varer på grund af forskellene i produktionsomkostninger, salgspriser og anvendelsesformål. Det blev også hævdet, at EU-erhvervsgrenen fokuserer på special-PSF som den vigtigste type PSF, mens de pågældende lande hovedsagelig leverer standard-PSF.
- (58) Den offentlige myndighed og de fire eksporterende producenter, der fremsatte den i betragtning 57 omhandlede påstand, fremlagde ikke nogen definition af special-PSF.
- (59) Special-PSF, som defineret af EU-producenterne i stikprøven, spænder fra PSF fremstillet af en kombination af polyester og polyethylen til brug i hygiejneprodukter, farvet PSF, PSF med en særlig sejhed, flammehæmmende PSF, PSF til tekniske formål (f.eks. geotekstiler og fiberdug, som anvendes i byggesektoren) og PSF, som designes, udvikles og tilpasses særlige anvendelsesformål sammen med kunden, til PSF, som anvendes i bilindustrien (specielt synligt betræk i biler skal være farvehomogent).
- (60) Standard-PSF er ifølge EU-producenterne i stikprøven PSF med mere fleksible specifikationer.
- (61) I den foreslåede definition af special-PSF og standard-PSF har de to typer PSF samme grundlæggende fysiske, tekniske og kemiske egenskaber. Det forhold, at der findes flere typer og kvaliteter, udelukker ikke, at de kan betragtes som én og samme vare. Der ser ud til at være flere mulige anvendelsesformål for standard-PSF end for special-PSF, men denne forskel er ikke nok til, at de skal klassificeres som to separate varer. Selv om de forskellige typer PSF har forskellige egenskaber svarende til deres specifikke anvendelsesformål, er deres grundlæggende fysiske egenskaber og anvendelsesformål de samme.
- (62) Herudover skal det præciseres, at den type PSF, EU-producenterne hovedsagelig fremstillede i undersøgelsesperioden, ikke var special-PSF. Denne udgjorde i gennemsnit ca. 40 % af alle de typer PSF, EU-producenterne i stikprøven fremstillede, i henhold til deres egen definition af standard-PSF og special-PSF.

- (63) Efter fremlæggelsen af oplysninger gjorde en eksporterende producent endnu en gang gældende, at special-PSF og standard-PSF ikke er »samme vare« og derfor ikke kan undersøges under ét. Samme part bemærkede, at special-PSF og standard-PSF er forskellige med hensyn til endeligt anvendelsesformål, produktionsomkostninger og salgspris. Det anses derfor for at være en fejl fra Kommissionens side, at den ikke har undersøgt forskellene i omkostninger og salgspris for henholdsvis special-PSF og standard-PSF. Parten anførte, at det er uklart, hvordan produktionsomkostninger og salgspris for den undersøgte vare er blevet fastsat, og anmodede Kommissionen om at foretage en gennemgang af underbudsanalysen efter en adskillelse af oplysningerne om henholdsvis standard-PSF og special-PSF.
- (64) Kommissionen bekræfter, at PSF sælges som forskellige varetyper til spinding eller fiberdug. PSF kan f.eks. være sammensat af en eller to komponenter og have forskellige specifikationer med hensyn til decitex, sejhed, glans, kvalitet mv. Disse særlige kendetegn fremgik af varekontrolnummeret, som Kommissionen ikke havde modtaget nogen bemærkninger til. Det anerkendes, at standard-PSF og special-PSF ikke er indbyrdes substituerbare i alle deres mulige anvendelser, men de forskellige varetyper er delvist indbyrdes substituerbare og overlappende med hensyn til anvendelse. Som beskrevet i betragtning 61 og fastslået i forbindelse med tidligere procedurer vedrørende samme vare er disse varetypers fysiske og kemiske egenskaber og deres endelige anvendelsesformål grundlæggende de samme. Alle typer er baseret på de samme råmaterialer (PTA/MEG eller genanvendt PET), der tegner sig for over 60 % af produktionsomkostningerne. Råmaterialerne kan suppleres med tilsætningsstoffer eller yderligere komponenter for at give fibrene bestemte egenskaber. Varekontrolnummeret dækker råmaterialernes oprindelse og andre elementer, der indvirker på produktionsomkostningerne og salgspriserne. Der er dog ingen væsentlig forskel i fremstillingsprocessen for standard-PSF og special-PSF. Dette kan konstateres i forbindelse med EU-producenterne i stikprøven, hvoraf ingen udelukkende fremstiller standard-PSF eller special-PSF. Endelig findes der tilsyneladende ikke nogen konsekvent og almindelig anerkendt definition af special-PSF. F.eks. anses PSF, som anvendes i hygiejneindustrien, af nogle EU-producenter for at være special-PSF, jf. betragtning 59. På den anden side har forskellige brugere og en brugersammenslutning anført, at PSF til anvendelse i hygiejneindustrien til f.eks. vådservietter er en standardtype, selv om det af hensyn til sundhed og sikkerhed helst ikke bør bestå af genanvendte materialer. Desuden anser nogle EU-producenter PSF, der opfylder særlige kundespecifikke krav (f.eks. en bestemt indfarvning), for at være special-PSF, selv om fremstillingsprocessen og produktionsomkostningerne for disse typer PSF kan være nøjagtig de samme som for andre (standard-)typer. Kommissionen kunne derfor ikke forlade sig på en selvbestaltet kategorisering af standard-PSF versus special-PSF, og denne påstand blev derfor afvist.

2.3.3. Andre påstande vedrørende varedækning

- (65) En bruger og en brugersammenslutning hævdede, at PSF importeret fra Kina er af bedre kvalitet end PSF fremstillet i Unionen. Et af argumenterne var, at PSF fra Folkerepublikken Kina ikke indeholder hårdt polymer. Et andet argument var kinesisk PSF's lyshed, hvor PSF fremstillet i Unionen hævdedes at indeholde grå nuancer, da størstedelen af Unionens PSF fremstilles af genanvendte PET-flasker.
- (66) Det første argument, ifølge hvilket PSF fremstillet i Unionen indeholder hårdt polymer, blev ikke underbygget med konkrete beviser. Desuden er det modsatte også blevet anført i andre bemærkninger fra brugere og i besvarelser af brugerspørgeskemaet (nemlig, at PSF fremstillet af EU-producenter som regel er af bedre kvalitet end PSF fremstillet i de pågældende lande).
- (67) Hvad angår det andet argument vedrørende lyshed bekræfter de oplysninger, der blev fremlagt i forbindelse med undersøgelsen, at PSF fremstillet af PTA/MEG som regel er lysere end PSF fremstillet af genanvendte PET-flasker (når der ikke tilsættes farvestoffer og/eller blegemidler under fremstillingen). De to typer PSF har dog de samme fysiske og kemiske egenskaber og deres endelige anvendelsesformål er grundlæggende de samme. Det bør også bemærkes, at det grundlæggende råmateriale var et af de aspekter, der blev taget i betragtning ved beregningen af skade. Med andre ord blev importeret PSF fremstillet af genanvendte PET-flasker kun sammenlignet med PSF fremstillet i Unionen af genanvendte PET-flasker. På samme måde blev importeret PSF fremstillet af PTA/MEG kun sammenlignet med PSF fremstillet i Unionen af PTA/MEG.
- (68) En brugersammenslutning, en eksporterende producent og en offentlig myndighed hævdede, at aftagerindustrierne ofte forlanger varer, der er fremstillet af PSF fra de pågældende lande (især Kina).

- (69) Denne påstand blev ikke underbygget med konkrete beviser, heller ikke for at præcisere, hvorfor der forlanges PSF fra de tre pågældende lande (hvis aftagerindustrierne rent faktisk stiller et sådant krav).
- (70) Brugersammenslutningen påstod nærmere bestemt, at bilindustrien i EU kun accepterer PSF fra Kina.
- (71) Den underbyggede dog ikke sin påstand og påviste heller ikke, at PSF fremstillet af EU-producenter ikke kan anvendes i EU's bilindustri. Desuden viser kontrollerede oplysninger, at EU-producenter også sælger betydelige mængder PSF til EU's bilindustri, hvilket tyder på det modsatte.
- (72) En eksporterende producent hævdede, at PSF fremstillet af denne eksporterende producent og PSF fremstillet af EU-producenter er forskellige varer, selv om de begge fremstilles af genanvendte PET-flasker. Ifølge denne eksporterende producent fremstilles dens PSF (fortrinsvis) af genanvendte PET-flasker (ikke flager), som undergår en anden fremstillingsproces og er et andet råmateriale end flager af genanvendte PET-flasker, som anvendes af andre PSF-producenter.
- (73) Denne påstand blev ligeledes afvist, eftersom PET-flasker og PET-flager (som er PET-flasker i flager) i alt væsentligt er det samme råmateriale, om end i en anden form.

2.3.4. Konklusion

- (74) Det blev derfor konkluderet, at alle de typer PSF, der er omfattet af undersøgelsen, har de samme grundlæggende fysiske, tekniske og kemiske egenskaber, og at deres endelige anvendelsesformål grundlæggende er de samme.

3. SUBSIDIERING

3.1. KINA

3.1.1. Generelt

- (75) På grundlag af oplysningerne i klagen og besvarelsene af Kommissionens spørgeskema undersøgtes følgende ordninger, igennem hvilke de offentlige myndigheder i Kina angiveligt havde ydet subsidier:

A. Præferencelån til PSF-industrien fra statsejede banker og statsstyring af private banker

B. Statslig levering af varer og tjenesteydelser mod utilstrækkeligt vederlag og statsstyring af private leverandører

— Statslig levering af PTA og MEG mod utilstrækkeligt vederlag

— Statslig indrømmelse af jord og brugsrettigheder til jord mod utilstrækkeligt vederlag

— Statslig levering af elektricitet

— Ordning for levering af billigt vand

C. Udviklingstilskud og rentegodtgørelser i tekstilsektoren

— Den særlige »Go Global«-fond

— Fonden til fremme af handel med landbrugsprodukter, lette industriprodukter og tekstilvarer

D. Ordninger for fritagelse for og nedsættelse af direkte skatter

— Skattefritagelse for udenlandske (udenlandsk finansierede) virksomheder

— Skattefritagelse for udbytte, der udbetales berettigede residente virksomheder imellem

— Skattenedsættelse for anerkendte højteknologiske og teknologisk innovative virksomheder

- Skattenedsættelse i særlige økonomiske områder
- Skattenedsættelse for eksportorienterede virksomheder
- Skattegodtgørelse på op til 40 % af købsværdien af indenlandsk fremstillet udstyr

E. Ordninger vedrørende indirekte skat og importtold

- Momsfritagelse og nedsættelse af importtold ved brug af importeret udstyr
- Momsnedsættelse for udenlandsk finansierede virksomheder (FIE'er), der køber udstyr fremstillet i Kina

F. Andre ordninger på regions- og provinsplan

- Skattefritagelse mv. i udviklingsområder i Jiangsu-provinsen
- Skatteincitamenter i byen Changzhou
- Gunstige lejemål i byen Changzhou
- Eksportfremmeordninger i Zhejiang-provinsen
- Tilskud til teknologisk innovation i Zhejiang-provinsen
- Skatte- og toldincitamenter i udviklingsområder i Guangdong-provinsen
- Eksportincitamenter i Guangdong-provinsen
- Godtgørelse af advokatsalærer i Guangdong-provinsen
- (Særlig) fond for aktiviteter i forbindelse med udenrigshandel i Guangdong-provinsen
- Rentegodtgørelse for lån til støtte for teknologisk innovative projekter i Guangdong-provinsen
- Gunstige afgiftssatser i udviklingsområder i Shanghai-provinsen
- Støtte til infrastruktur i Shanghai-provinsen
- Låne- og skattepolitikker til fordel for eksportorienterede virksomheder i Shanghai-provinsen.

- (76) Kommissionen undersøgte samtlige de ordninger, der ifølge klagen fandt anvendelse. For hver ordning blev det undersøgt, om det i henhold til grundforordningens artikel 3 kunne påvises, at de kinesiske myndigheder havde ydet et finansielt bidrag, og at de eksporterende producenter i stikprøven derved havde opnået en fordel. Det fremgik af undersøgelsen, at den i dette tilfælde konstaterede fordel ligger under den gældende bagatelgrænsen, jf. grundforordningens artikel 14, stk. 5 ⁽³⁾. Det anses derfor ikke for nødvendigt at træffe afgørelse om de enkelte ordningers udligningsberettigelse.

I det følgende gives der nærmere oplysninger om ordningerne og omfanget af de tilsvarende fordele for de enkelte virksomheder.

3.1.2. Specifikke ordninger

Ordninger, der ikke blev anvendt af de kinesiske eksporterende producenter i stikprøven i undersøgelsesperioden

- (77) Det blev konstateret, at de kinesiske eksporterende producenter/grupper af eksporterende producenter i stikprøven ikke anvendte nedenstående ordninger i undersøgelsesperioden, og at der derfor ikke kunne påvises nogen fordel.
- Levering af PTA og MEG mod utilstrækkeligt vederlag
 - Statslig levering af elektricitet mod utilstrækkeligt vederlag

⁽³⁾ Ved anvendelsen af artikel 14, stk. 5, betragtes et land som et udviklingsland, hvis det er opført i bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 978/2012 af 25. oktober 2012 om anvendelse af et arrangement med generelle toldpræferencer og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 732/2008 (EUT L 303 af 31.10.2012, s. 1).

- Statslig levering af billigt vand mod utilstrækkeligt vederlag
 - Den særlige »Go Global«-fond
 - Fonden til fremme af handel med landbrugsprodukter, lette industriprodukter og tekstilvarer
 - Skattefritagelse for udenlandske (udenlandsk finansierede) virksomheder
 - Skattenedsættelse for anerkendte højteknologiske og teknologisk innovative virksomheder
 - Skattenedsættelse i særlige økonomiske områder
 - Skattenedsættelse for eksportorienterede virksomheder
 - Skattegodtgørelse på op til 40 % af købsværdien af indenlandsk fremstillet udstyr
 - Andre ordninger på regions- og provinsplan.
- (78) For så vidt angår leveringen af PTA og MEG mod utilstrækkeligt vederlag påstod klageren, at de kinesiske myndigheder har kontrol over visse erhvervsgrene og varer i leverandørledet, hvilket giver mulighed for at levere råmaterialer til producenter af PSF, navnlig PTA og MEG, til gunstige priser. Det betyder, at PSF-producenter modtager udligningsberettigede subsidier ved køb af PTA og MEG hos statsejede virksomheder til priser, der ligger under markedsprisen, dvs. mod utilstrækkeligt vederlag.
- (79) Det fremgik dog af undersøgelsen, at de kinesiske eksporterende producenter/grupper af eksporterende producenter af PSF importerede størsteparten af deres råmaterialer, PTA og MEG, til fremstilling af PSF til eksport under en procedure for aktiv forældning.
- (80) Der kunne derfor ikke påvises subsidieydelse til virksomhederne i stikprøven under den påståede ordning.
- (81) Efter fremlæggelsen af oplysninger bemærkede klageren, at Kommissionen kun havde foretaget en delvis analyse af en subsidieordning, som de kinesiske eksporterende producenter i stikprøven ikke anvendte i undersøgelsesperioden, nemlig levering af PTA/MEG til subsidierede priser. For så vidt angår denne ordning gjorde klageren gældende, at den måde, hvorpå stikprøven var udformet, og det forhold, at en stor kinesisk PSF-producent ikke var omfattet af undersøgelsen, påvirkede afgørelsen om subsidiering i forbindelse med ordningen.
- (82) Som forklaret i betragtning 16 og 18 udtog Kommissionen blandt de 23 kinesiske eksporterende producenter/grupper af eksporterende producenter, der samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen, en stikprøve bestående af de fem største eksporterende producenter/grupper af eksporterende producenter, der blev betragtet som repræsentative, jf. grundforordningens artikel 27. Den kinesiske producent, som klageren henviste til, og som ikke var omfattet af stikprøven, havde ikke eksporteret særlig store mængder PSF til Unionen i undersøgelsesperioden. Derfor påvirkede det forhold, at denne producent ikke var omfattet, ikke stikprøvens repræsentativitet og havde ikke nogen betydelig indvirkning på konklusionerne vedrørende den pågældende subsidieordning.
- (83) Kommissionen bekræfter, at den bestræbte sig på at indhente oplysninger og svar vedrørende alle de subsidieordninger, der ifølge klagen fandt anvendelse, herunder dem, som klageren nævnte i bemærkningerne til fremlæggelsen af oplysninger, men det blev konstateret, at disse ordninger ikke var blevet anvendt af de eksporterende producenter/grupper af eksporterende producenter i stikprøven. I betragtning 78 har Kommissionen fremlagt yderligere oplysninger om leveringen af PTA/MEG mod utilstrækkeligt vederlag, da især denne subsidieordning blev fremhævet i klagen med påstand om, at den kunne give modtagerne et betydeligt udligningsberettiget subsidie.

Ordninger, der blev anvendt af de kinesiske eksporterende producenter i stikprøven i undersøgelsesperioden

3.1.3. Præferencelån til PSF-industrien

- (84) Klageren påstod, at PSF-producenter drager fordel af lavrentelån (rentesubsidierede lån) ydet af politisk styrede banker og statsejede forretningsbanker i medfør af de kinesiske myndigheders politik for finansiel bistand til fremme af vækst og udvikling i tekstil- og kemofiberindustrien.

a) Retsgrundlag

- (85) Følgende retlige bestemmelser vedrører præferencelån i Kina: Law of the PRC on Commercial Banks (bankloven), General Rules on Loans udstedt af People's Bank of China (den kinesiske centralbanks generelle regler for lån) den 28. juni 1996 og afgørelse nr. 40 fra statsrådet.

b) Beregning af subsidiebeløbet

- (86) I henhold til grundforordningens artikel 6, litra b), bør fordelene ved præferencelån beregnes som forskellen mellem den rente, der er betalt, og den rente, der ville skulle betales for et tilsvarende lån på markedsvilkår, som virksomheden kunne opnå på markedet. Kommissionen fastsatte en markedsreferencesats for sammenlignelige lån på markedsvilkår.
- (87) Referencesatsen blev beregnet på grundlag af de kinesiske rentesatser, som blev justeret, så de afspejlede en normal markedsrisiko (dvs. det blev antaget, at alle virksomheder i Kina kun ville blive tildelt den højeste rating for »Non-investment grade«-obligationer (BB hos Bloomberg), og det blev anset for passende at anvende den »merpræmie«, der normalt er forbundet med obligationer udstedt af virksomheder med denne rating, på den kinesiske centralbanks almindelige udlånsats).
- (88) De eksporterende producenter/grupper af eksporterende producenter fordel, nemlig de ikke-betalte renter i undersøgelsesperioden, blev beregnet ved at gange renteforskellen udtrykt i procent med den udestående gæld på lånet. Det opnåede beløb blev derefter fordelt i forhold til de samarbejdsvillige eksporterende producenter samlede salgsomsætning.

c) Konklusion

- (89) Fordelen ved denne ordning er på mellem 0 % og 0,50 %.

3.1.4. Indrømmelse af brugsrettigheder til jord mod utilstrækkeligt vederlag

a) Retsgrundlag

- (90) Indrømmelsen af brugsrettigheder til jord i Kina hører under Land Administration Law of the People's Republic of China (jordforvaltningsloven) og Real Right Law of the People's Republic of China (loven om fast ejendom).

b) Praktisk gennemførelse

- (91) Al jord er i henhold til artikel 2 i jordforvaltningsloven statsejet, idet jord ifølge den kinesiske forfatning og de relevante retlige bestemmelser er den kinesiske befolknings fælles eje. Jord kan ikke sælges, men der kan i henhold til lovgivningen tildeles brugsrettigheder til jord. De statslige myndigheder kan gøre dette gennem offentlige budrunder eller ved auktion.

c) Konklusioner af undersøgelsen

- (92) De samarbejdsvillige eksporterende producenter/grupper af eksporterende producenter har indberettet oplysninger vedrørende den jord, de råder over, samt de relevante kontrakter/certifikater vedrørende brugsrettighederne til jorden, men de kinesiske myndigheder fremlagde ingen oplysninger om prisfastsættelsen på brugsrettigheder til jord.

d) Beregning af subsidiebeløbet

- (93) Det blev konkluderet, at situationen i Kina med hensyn til brugsrettigheder til jord ikke er markedsbaseret, og at der derfor åbenbart ikke findes nogen private referencer overhovedet i Kina. En justering for omkostninger eller priser i Kina er derfor ikke mulig. Det vurderes under disse omstændigheder, at der ikke er noget marked i Kina, og at det i overensstemmelse med grundforordningens artikel 6, litra d), nr. ii), er berettiget at anvende en ekstern reference til at måle fordelens omfang. Da de kinesiske myndigheder ikke foreslog nogen ekstern reference, måtte Kommissionen gøre brug af de foreliggende faktiske oplysninger for at fastlægge en egnet ekstern reference. I den forbindelse blev det, af de i betragtning 94 beskrevne grunde, anset for hensigtsmæssigt at anvende oplysninger fra Det Særskilte Toldområde Taiwan som en passende reference.

- (94) Kommissionen er af den opfattelse, at jordpriserne i Taiwan udgør det bedste referencealternativ for de områder i Kina, hvor de samarbejdsvillige eksporterende producenter er etableret. Flertallet de eksporterende producenter er beliggende i den østlige del af Kina i udviklede områder med et højt BNP i provinser med høj befolkningstæthed.
- (95) Det udligningsberettigede subsidiebeløb blev beregnet som den fordel, som det konstateredes, at modtagerne havde opnået i undersøgelsesperioden. Den fordel, som modtagerne opnåede, blev beregnet som forskellen mellem det beløb, som virksomhederne betalte for brugsrettigheder til jord, og det beløb, som de normalt skulle have betalt på grundlag af den taiwanesiske reference.
- (96) Ved denne beregning gjorde Kommissionen brug af den gennemsnitlige pris pr. kvadratmeter jord i Taiwan korri- geret for valutadepreciering og udvikling i BNP fra og med datoerne i de respektive kontrakter vedrørende brugs- rettigheder til jord. Oplysningerne vedrørende priserne på industrijord blev indhentet på webstedet for Industrial Bureau of the Ministry of Economic Affairs i Taiwan. Valutadeprecieringen og udviklingen i BNP for Taiwan blev beregnet på grundlag af inflation og udvikling i BNP pr. indbygger i løbende priser i USD for Taiwan som offent- liggjort af Den Internationale Valutafond i World Economic Outlook fra 2011. Dette subsidiebeløb (tæller) blev i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 3, fordelt over undersøgelsesperioden på grundlag af den normale løbetid for brugsrettigheder til industrijord i Kina, dvs. 50 eller 70 år. Dette beløb blev derefter fordelt i forhold til den samlede salgsomsætning for de eksporterende producenter i stikprøven i undersøgelsespe- rioden, da subsidiet ikke er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet på grundlag af de fremstillede, produce- rede, eksporterede eller transporterede mængder.

e) Konklusion

- (97) Fordelen ved denne ordning er på mellem 0,02 % og 0,82 %.

3.1.5. Ordninger for fritagelse for og nedsættelse af direkte skatter

3.1.5.1. Skattefritagelse for udbytte, der udbetales berettigede residenter virksomheder imellem

a) Retsgrundlag

- (98) Retsgrundlaget for en sådan skattefritagelse for udbytte er artikel 25-26 i Enterprise Income Tax Law (loven om selskabsbeskatning) og artikel 83 i Regulations on the Implementation of Enterprise Income Tax Law (gennemfø- relsesbestemmelserne til nævnte lov).

b) Praktisk gennemførelse

- (99) Denne ordning består i en favorabel skatteligning for residenter kinesiske virksomheder, der er aktionærer i andre residenter kinesiske virksomheder, i form af fritagelse for beskatning af bestemte former for udbytte, bonusser og andre egenkapitalinvesteringer for de residenter moderselskaber.

c) Konklusioner af undersøgelsen

- (100) Af indkomstskatteopgørelserne for to eksporterende producenter/grupper af eksporterende producenter i stik- prøven fremgår et beløb, som er fritaget for indkomstskat. Beløbet er opført som udbytte, bonusser og indtægter fra andre egenkapitalinvesteringer for støtteberettigede residenter og virksomheder i overensstemmelse med tillæg 5 til indkomsterklæringen (årlig opgørelse over skattefordele). De pågældende virksomheder betalte ikke indkomstskat af disse beløb.

d) Beregning af subsidiebeløbet

- (101) Det udligningsberettigede subsidiebeløb blev beregnet som den fordel, som det konstateredes, at modtagerne havde opnået i undersøgelsesperioden. Den fordel, som modtagerne opnåede, anses for at bestå i forskellen mellem den samlede skyldige skat, under hensyntagen til indkomst i form af udbytte fra andre residenter virksom- heder i Kina, og den faktisk betalte skat, under hensyntagen til skattefritagelsen for udbytte. Dette subsidiebeløb (tæller) blev i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, fordelt i forhold til den samlede salgs- omsætning for de samarbejdsvillige eksporterende producenter i undersøgelsesperioden, da subsidiet ikke er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet på grundlag af de fremstillede, producerede, eksporterede eller transporterede mængder.

e) Konklusion

- (102) Fordelen ved denne ordning er på mellem 0 % og 0,06 %.

3.1.6. Ordninger vedrørende indirekte skat og importtold

3.1.6.1. Momsfritagelse og nedsættelse af importtold ved brug af importeret udstyr

a) Retsgrundlag

- (103) Retsgrundlaget for denne ordning er statsrådets cirkulære om tilpasning af skattepolitikker for importeret udstyr, »Guo Fa No 37/1997«, meddelelse fra Finansministeriet, tolddirektoratet og statens skatteforvaltning [2008] nr. 43, notat fra kommissionen for national udvikling og reform (NDRC — National Development and Reform Commission) om relevante forhold vedrørende behandling af bekræftelsesskrivelse om nationalt eller udenlandsk finansierede projekter, der tilskyndes af staten, nr. 316 2006 af 22. februar 2006, og fortegnelse over ikke-toldfritagne importerede varer til enten udenlandsk finansierede virksomheder eller indenlandske virksomheder, 2008.

b) Praktisk gennemførelse

- (104) Denne ordning medfører fritagelse for moms og importtold til fordel for udenlandsk finansierede virksomheder eller indenlandske virksomheder ved import af kapitaludstyr, som de bruger i deres produktion. For at komme i betragtning til fritagelsen må udstyret ikke være opført på en liste over ikke-berettiget udstyr, og den ansøgende virksomhed skal indhente et certifikat for »statstilskyndede projekter« udstedt af de kinesiske myndigheder eller NDRC i overensstemmelse med den relevante lovgivning om investering, skat og told.

c) Konklusioner af undersøgelsen

- (105) Fire af de kinesiske eksporterende producenter/grupper af eksporterende producenter i stikprøven meldte om fritagelse for moms og importtold i forbindelse med importeret udstyr.

d) Beregning af subsidiebeløbet

- (106) Det udligningsberettigede subsidiebeløb blev beregnet som den fordel, som det konstateredes, at modtagerne havde opnået i undersøgelsesperioden. Den fordel, som modtagerne opnåede, anses for at bestå i det beløb, der svarer til moms- og toldfritagelsen for importeret udstyr. Fordelen blev afskrevet over udstyrets levetid efter virksomhedens normale regnskabsprocedurer. Dette subsidiebeløb (tæller) blev i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, fordelt i forhold til den samlede salgsomsætning for de samarbejdsvillige eksporterende producenter i undersøgelsesperioden, da subsidiet ikke er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet på grundlag af de fremstillede, producerede, eksporterede eller transporterede mængder.

e) Konklusion

- (107) Fordelen ved denne ordning er på mellem 0 % og 0,45 %.

3.1.6.2. Momsnedsættelse for FIE'er, der køber udstyr fremstillet i Kina

a) Retsgrundlag

- (108) Retsgrundlaget for denne ordning er skatteforvaltningens cirkulære om foreløbige bestemmelser nr. 171, 199 af 20. september 1999 vedrørende refusion af afgifter for FIE'er ved køb af indenlandsk fremstillet udstyr samt Finansministeriets og skatteforvaltningens notat nr. 176 [2008] om indstilling af gennemførelsen af politikken for refusion af afgifter for FIE'er ved køb af indenlandsk fremstillet udstyr.

b) Praktisk gennemførelse

- (109) Denne ordning giver fordele i form af momsrefusion for FIE'er ved køb af indenlandsk fremstillet udstyr. Udstyret må ikke være opført i fortegnelsen over varer, der ikke er afgiftsfrie, og dets værdi må ikke overstige den samlede investeringsgrænse for en FIE i henhold til de administrative bestemmelser vedrørende køb af indenlandsk fremstillet udstyr.

c) Konklusioner af undersøgelsen

- (110) To eksporterende producenter/grupper af eksporterende producenter i stikprøven indsendte udførlige oplysninger om denne ordning, herunder størrelsen af den opnåede fordel.

d) Beregning af subsidiebeløbet

- (111) Det udligningsberettigede subsidiebeløb blev beregnet som den fordel, som det konstateredes, at modtagerne havde opnået i undersøgelsesperioden. Den fordel, som modtagerne opnåede, anses for at bestå i det momsbeløb, der blev tilbagebetalt ved køb af indenlandsk fremstillet udstyr. Fordelen blev afskrevet over udstyrets levetid efter virksomhedens normale regnskabsprocedurer.

e) Konklusion

- (112) Fordelen ved denne ordning er på mellem 0 % og 0,01 %.

3.1.7. Andre ordninger på regions- og provinsplan

- (113) Undersøgelsen bekræftede, at virksomhederne i stikprøven ikke havde opnået nogen fordele under de i betragtning 75 opførte ordninger i undersøgelsesperioden.

3.1.8. Subsidiebeløb

- (114) For de kinesiske eksporterende producenter ligger subsidiebeløbet, der blev fastsat i henhold til bestemmelserne i grundforordningen, udtrykt i værdi, på mellem 0,76 % og 1,77 %.
- (115) Efter fremlæggelsen af oplysninger gjorde klageren gældende, at det var uklart, hvordan Kommissionen havde beregnet intervallet for den samlede subsidiemargen. Intervallet for de samlede subsidier ydet til de kinesiske eksporterende producenter/grupper af eksporterende producenter i stikprøven, udtrykt i værdi, jf. betragtning 114, angiver den laveste og den højeste samlede subsidiemargen for de fem kinesiske eksporterende producenter/grupper af eksporterende producenter i stikprøven.

3.1.9. Konklusion vedrørende Kina

- (116) I betragtning af at de udligningsberettigede subsidiebeløb ligger under bagatelgrænsen for de kinesiske eksporterende producenters vedkommende, bør der ikke indføres foranstaltninger over for importen af PSF med oprindelse i Kina. Det konkluderes, at undersøgelsen bør afsluttes for så vidt angår importen med oprindelse i Folkerepublikken Kina, jf. grundforordningens artikel 14, stk. 3.

3.2. INDIEN

3.2.1. Generelt

- (117) På grundlag af oplysningerne i klagen og besvarelsene af Kommissionens spørgeskema undersøgtes følgende ordninger, igennem hvilke de offentlige myndigheder i Indien angiveligt havde ydet subsidier:

- 1) Focus Market Scheme (FMS) (markedsfokusordning)
- 2) Focus Product Scheme (FPS) (produktfokusordning)
- 3) Advance Authorisation Scheme (AAS) (forhåndstilladelsesordning)
- 4) Duty Drawback Scheme (DDS) (toldgodtgørelsesordning)
- 5) Export Promotion Capital Goods Scheme (EPCGS) (eksportfremmeordning for kapitalgoder)
- 6) Tax and duty exemptions and reductions in Export Oriented Units and the Special Economic Zones (afgifts- og toldfritagelse og -nedsættelse i eksportorienterede virksomheder og særlige økonomiske områder)
- 7) Export Credit Scheme (ECS) (eksportkreditordning)
- 8) Income Tax Exemption Scheme (indkomstskattefritagelsesordning)
- 9) Incremental Exports Incentivisation Scheme (eksportincitamentsordning)
- 10) Duty Free Import Authorisation Scheme (DFIA) (ordning med toldfri import)

- 11) Market Development Assistance Scheme and loan guarantees (markedsudviklingsordning og lånegarantier)
- 12) Capital Investment Incentive Scheme of the Government of Gujarat (delstaten Gujarats incitamentsordning for kapitalinvestering)
- 13) Gujarat Sales Tax Incentive Scheme og Electricity Duty Exemption Scheme (delstaten Gujarats incitamentsordning vedrørende omsætningsafgift og ordning for fritagelse for elektricitetsafgift)
- 14) West Bengal Subsidy Schemes (delstaten Vestbengalens incitamenter og skattefordele, herunder tilskud og fritagelse for omsætningsafgifter)
- 15) Maharashtra Package Scheme of Incentives (delstaten Maharashtras incitamentspakke), herunder Maharashtra Electricity Duty Exemption Scheme (ordning for fritagelse for elektricitetsafgift) og Industrial Promotion Subsidy (erhvervsfremmestøtte).

Subsidieordninger, der blev anvendt af de undersøgte indiske eksporterende producenter i undersøgelsesperioden

- (118) Det konstateredes i forbindelse med undersøgelsen, at de kontrollerede eksporterende producenter opnåede fordele af følgende ordninger i undersøgelsesperioden:

- 1) Focus Market Scheme (FMS)
- 2) Focus Product Scheme (FPS)
- 3) Duty Drawback Scheme (DDS)
- 4) Advance Authorisation Scheme (AAS)
- 5) Duty Free Imports Authorisation (DFIA)
- 6) Export Promotion Capital Goods Scheme (EPCGS)
- 7) Maharashtra Package Scheme of Incentives (PSI).

- (119) De i betragtning 118, nr. 1), 2), 4), 5) og 6), nævnte ordninger er baseret på Foreign Trade (Development and Regulation) Act 1992 (No 22 of 1992), der trådte i kraft den 7. august 1992 (loven om udenrigshandel). Ved loven om udenrigshandel bemyndiges de indiske myndigheder til at udstede bekendtgørelser vedrørende eksport- og importpolitikken. Disse bekendtgørelser opsummeres i »Foreign Trade Policy«-dokumenter, der udstedes af handelsministeriet hvert femte år og ajourføres regelmæssigt. Det »Foreign Trade Policy«-dokument, der er relevant for undersøgelsesperioden i forbindelse med denne undersøgelse, er »Foreign Trade Policy 2009-2014« (»FTP 09-14«). Desuden fastlægger de indiske myndigheder også de procedurer, der styrer FTP 09-14, i »Handbook of Procedures, Volume I« (Procedurehåndbogen) »HOP I 09-14«. Procedurehåndbogen ajourføres regelmæssigt.

- (120) DDS-ordningen i betragtning 118, nr. 3), er baseret på afdeling 75 i Customs Act fra 1962, afdeling 37 i Central Excise Act fra 1944, afdeling 93A og 94 i Financial Act fra 1994 og på Customs, Central Excise Duties and Service Tax Drawback Rules fra 1995. Godtgørelsessatserne offentliggøres regelmæssigt.

- (121) PSI-ordningen i nr. 7) er baseret på delstaten Maharashtras »Package Scheme of Incentives« (incitamentpakke) fra 2007, Resolutions No PSI-1707/(CR-50)/IND-8 af 30. marts 2007.

3.2.2. Focus Market Scheme (FMS)

a) Retsgrundlag

Der findes en detaljeret beskrivelse af FMS-ordningen i afsnit 3.14 i FTP 09-14 og i afsnit 3.8 i HOP I 09-14.

b) Støtteberettigelse

- (122) Alle producent-eksportører og forhandler-eksportører kan benytte denne ordning.

c) Praktisk gennemførelse

- (123) Under denne ordning er eksport af alle varer, der omfatter eksport af PSF til lande, der er opført i tabel 1 og 2 i tillæg 37(C) til HOP I 09-14, berettiget til en toldkredit på 3 % af fob-værdien. Fra 1. april 2011 er eksport af alle varer til lande, der er opført i tabel 3 i tillæg 37(C) («Special Focus Markets»), berettiget til en toldkredit på 4 % af fob-værdien. Visse former for eksportaktiviteter er udelukket fra denne ordning, f.eks. eksport af importerede eller omladede varer, transaktioner ligestillet med eksport, eksport af tjenesteydelser og eksportomsætning for virksomheder, der opererer i særlige økonomiske områder. Visse former for varer er også udelukket fra denne ordning, f.eks. diamanter, ædelmetaller, malme, korn, sukker og olieprodukter.
- (124) Toldkreditter under FMS-ordningen er frit omsættelige og gyldige i en periode på 24 måneder fra datoen for udstedelsen af det relevante toldkreditdokument. De kan benyttes til at betale told på råmaterialer eller varer, der importeres efterfølgende, herunder også kapitalgoder.
- (125) Toldkreditdokumentet udstedes i eksportthavnen, når eksporten eller afsendelsen af varerne har fundet sted. Hvis klageren fremlægger kopier af al relevant eksportdokumentation for myndighederne (f.eks. eksportordrer, fakturaer, forsendelsesdokumenter, bankbekræftelser), har de indiske myndigheder ingen skønsmæssig beføjelse med hensyn til at indrømme toldkreditter.
- (126) Fire af de kontrollerede eksporterende producenter anvendte denne ordning i undersøgelsesperioden.
- (127) Efter fremlæggelsen af oplysninger gjorde tre af de indiske eksporterende producenter i stikprøven gældende, at selv om de kunne komme i betragtning til fordel, havde de ikke ansøgt om den i forbindelse med eksportsalget til Unionen, og at der derfor ikke kunne drages nogen konklusion med hensyn til deres udnyttelse af ordningen. De gjorde også gældende, at FMS-ordningen relaterer sig geografisk til lande, der ikke er medlemmer af Unionen, og derfor ikke kan udlignes af Unionen. I den henseende bekræftede kontrolbesøgene, at FMS-fordelen ansøgte i forbindelse med eksport til tredjelande, da ordningen fortrinsvis vedrører eksport til tredjelande. De pågældende eksporterende producenter var dog ikke i stand til at tilbagevise hverken den måde, hvorpå ordningen gennemføres i praksis, jf. betragtning 123-125, eller at FMS-fordelen kan anvendes på den pågældende vare, da toldkreditter under FMS-ordningen er frit omsættelige og dermed kan benyttes til at betale told på råmaterialer eller varer, der importeres efterfølgende, herunder kapitalgoder. Nærmere bestemt kunne parten ikke tilbagevise, at de toldkreditter, der opnås under FMS-ordningen ved eksport til støtteberettigede tredjelande, kan benyttes til at udligne importafgifter, der skal betales på råmaterialer, som inkorporeres i den pågældende vare, der eksporteres til Unionen.
- (128) Endelig bogføres disse fordele i virksomhedens regnskaber efter periodiseringsprincippet på datoerne for eksporttransaktionerne, hvilket viser, at retten til fordel opstår på tidspunktet for eksporttransaktionen, og at der ikke er tvivl om, at den opnåede toldkredit vil blive benyttet på et senere tidspunkt. Denne påstand måtte derfor afvises.

d) Konklusion vedrørende FMS

- (129) Ved FMS-ordningen ydes der subsidier, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 3, stk. 2. En FMS-toldkredit er et finansielt bidrag fra de indiske myndigheder, da den i sidste ende benyttes til at udligne importafgifter, hvorved de indiske myndigheder giver afkald på toldindtægter, de ellers ville have fået. Desuden medfører FMS-toldkrediten en fordel for eksportøren, da den forbedrer dennes likviditet.
- (130) FMS-ordningen er endvidere retligt betinget af eksportresultater og anses derfor for at være specifik og udligningsberettiget, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 4, første afsnit, litra a).
- (131) Denne ordning kan ikke betragtes som en tilladt toldgodtgørelsesordning eller substitutionsgodtgørelsesordning, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii). Den overholder ikke de strenge regler, der er fastsat i litra i) i bilag I, bilag II (definition af og regler for godtgørelse) og bilag III (definition af og regler for substitutionsgodtgørelse) til grundforordningen. En eksportør er ikke forpligtet til rent faktisk at forbruge de toldfrit importerede varer i produktionsprocessen, og kreditbeløbet beregnes ikke i forhold til de råmaterialer, der faktisk er benyttet. Der findes ingen ordning eller procedure til at fastslå, hvilke råmaterialer der er forbrugt ved fremstillingen af den eksporterede vare, eller om der har været tale om en for stor betaling af importafgifter, jf. litra i) i bilag I og bilag II og III til grundforordningen. Eksportører er berettigede til FMS-fordele, uanset om de importerer råmaterialer

eller ej. For at opnå fordelene er det tilstrækkeligt, at en eksportør eksporterer varer; det skal ikke påvises, at der er blevet importeret råmaterialer. Selv eksportører, der køber alle deres råmaterialer lokalt og ikke importerer varer, der kan benyttes som råmaterialer, kan således stadig komme i betragtning til FMS-ordningen. Desuden kan en eksportør anvende FMS-toldkreditter til at importere kapitalgoder, selv om disse ikke er omfattet af anvendelsesområdet for tilladte toldgodtgørelsesordninger (jf. litra i) i bilag I til grundforordningen), da de ikke forbruges ved fremstillingen af de eksporterede varer.

e) Beregning af subsidiebeløbet

- (132) Det udligningsberettigede subsidiebeløb blev beregnet som den fordel, som det konstateredes, at modtageren havde opnået i undersøgelsesperioden, og som den samarbejdsvillige eksporterende producent havde bogført som indtægter efter periodiseringsprincippet på tidspunktet for eksporttransaktionen. Dette subsidiebeløb (tæller) er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2 og 3, blevet fordelt over eksportomsætningen i undersøgelsesperioden som behørig nævner, da subsidiet er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet på grundlag af de fremstillede, producerede, eksporterede eller transporterede mængder.
- (133) De i forbindelse med denne ordning konstaterede subsidiemargener i undersøgelsesperioden for de fire berørte virksomheder lå på henholdsvis 0,15 %, 0,19 %, 0,42 % og 0,63 %.

3.2.3. **Focus Product Scheme (FPS)**

a) Retsgrundlag

- (134) Der findes en detaljeret beskrivelse af denne ordning i afsnit 3.15-3.17 i FTP 09-14 og i kapitel 3.9-3.11 i HOP I 09-14.

b) Støtteberettigelse

- (135) I henhold til afsnit 3.15.2 i FTP 09-14 er eksportører af varer opført i tillæg 37D til HOP I 09-14 støtteberettigede under denne ordning.

c) Praktisk gennemførelse

- (136) En eksportør af varer, der er opført i tillæg 37D til HOP I 09-14, kan ansøge om en toldkredit (Duty Credit Scrip) under FPS-ordningen svarende til 2 % eller 5 % af eksportens fob-værdi. Den pågældende undersøgte vare er opført i tabel 1 i tillæg 37D og berettiger til en toldkredit på 2 %.
- (137) FPS-ordningen finder anvendelse efter eksport, dvs. at en virksomhed skal eksportere for at komme i betragtning til de pågældende fordele. Virksomheden indsender en onlineansøgning til den relevante myndighed sammen med kopier af eksportordren og fakturaen, bankens kvittering for betaling af ansøgningsgebyrer, kopi af forsendelsesdokumenterne og bankbekræftelse for modtaget betaling eller bevis for overførsel fra udlandet i tilfælde af en direkte handelstransaktion. Hvis den oprindelige kopi af forsendelsesdokumenterne og/eller bankbekræftelserne er blevet indsendt i forbindelse med en ansøgning om fordele under en anden ordning, kan virksomheden indsende kopier, som den selv har bekræftet, med angivelse af den myndighed, hvortil de originale dokumenter er blevet sendt. En onlineansøgning om FPS-kreditter kan maksimalt omfatte 50 forsendelsesdokumenter.
- (138) Det blev konstateret, at FPS-kreditter i overensstemmelse med de indiske regnskabsstandarder kan bogføres som indtægter efter periodiseringsprincippet, når eksportforpligtelsen er opfyldt. Kreditterne kan benyttes til at betale told på varer, der importeres efterfølgende, undtagen kapitalgoder og varer, som er underlagt importrestriktioner. Varer, der importeres under denne kreditordning, kan sælges på hjemmemarkedet (hvor de pålægges omsætningsafgift) eller anvendes på anden måde. FPS-kreditter er frit omsættelige og gyldige i en periode på 24 måneder fra udstedelsesdatoen.
- (139) Alle de fem kontrollerede eksporterende producenter anvendte denne ordning i undersøgelsesperioden.
- (140) Efter fremlæggelsen af oplysninger gjorde tre af de indiske eksporterende producenter i stikprøven gældende, at selv om de kunne komme i betragtning til fordelene, havde de ikke ansøgt om den, i det mindste ikke i forbindelse med visse eksporttransaktioner, og at der derfor ikke kan drages nogen konklusion med hensyn til deres udnyttelse af ordningen. De pågældende eksporterende producenter var dog ikke i stand til at tilbagevise hverken den måde, hvorpå ordningen gennemføres i praksis, jf. betragtning 123-125, eller at FPS-fordelen kan anvendes på den pågældende vare, da toldkreditter under FPS-ordningen er frit omsættelige og dermed kan benyttes til at betale told på råmaterialer eller varer, der importeres efterfølgende, herunder kapitalgoder. Endelig påpeges det endnu en gang, at disse fordele bogføres i virksomhedens regnskaber efter periodiseringsprincippet på datoerne for eksporttransaktionerne, hvilket viser, at retten til fordelene opstår på tidspunktet for eksporttransaktionen, og at der ikke er tvivl om, at den opnåede toldkredit vil blive benyttet på et senere tidspunkt.

d) Konklusion vedrørende FPS

- (141) Ved FPS-ordningen ydes der subsidier som omhandlet i grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 3, stk. 2. En FPS-kredit er et finansielt bidrag fra de indiske myndigheder, da den i sidste ende benyttes til at udligne importafgifter, hvorved de indiske myndigheder giver afkald på toldindtægter, de ellers ville have fået. Desuden medfører FPS-krediten en fordel for eksportøren, da den forbedrer dennes likviditet.
- (142) FPS-ordningen er endvidere retligt betinget af eksportresultater og anses derfor for at være specifik og udligningsberettiget, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 4, litra a).
- (143) Denne ordning kan ikke betragtes som en tilladt toldgodtgørelsesordning eller substitutionsgodtgørelsesordning, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), idet den ikke overholder de regler, der er fastsat i litra i) i bilag I, bilag II (definition af og regler for godtgørelse) og bilag III (definition af og regler for substitutionsgodtgørelse) til grundforordningen. En eksportør er navnlig ikke forpligtet til rent faktisk at forbruge de toldfrit importerede varer i produktionsprocessen, og godtgørelsesbeløbet beregnes ikke i forhold til de råmaterialer, der faktisk er benyttet. Desuden findes der ingen ordning eller procedure til at fastslå, hvilke råmaterialer der er forbrugt ved fremstillingen af den eksporterede vare, eller om der har været tale om en for stor betaling af importafgifter, jf. litra i) i bilag I samt bilag II og III til grundforordningen. Endelig er en eksportør berettiget til FPS-fordele, uanset om virksomheden importerer råmaterialer eller ej. For at opnå fordelene er det tilstrækkeligt, at en eksportør eksporterer varer; det skal ikke påvises, at der er blevet importeret råmaterialer. Selv eksportører, der køber alle deres råmaterialer lokalt og ikke importerer varer, der kan benyttes som råmaterialer, kan således stadig komme i betragtning til FPS-ordningen.

e) Beregning af subsidiebeløbet

- (144) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 2, og artikel 5 blev det udligningsberettigede subsidiebeløb beregnet som den fordel, som det konstateredes, at modtageren havde opnået i undersøgelsesperioden. I den forbindelse var det opfattelsen, at modtageren opnår fordelene på det tidspunkt, hvor der foretages en eksporttransaktion under denne ordning. På dette tidspunkt skal de indiske myndigheder give afkald på tolden, hvilket udgør et finansielt bidrag, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii). Når først toldmyndighederne har udstedt et eksportforsendelsesdokument, der bl.a. viser størrelsen af den FPS-godtgørelse, som ydes for den pågældende eksporttransaktion, har de indiske myndigheder ingen skønsmæssig beføjelse med hensyn til at indrømme subsidiet eller ej. I betragtning af ovenstående anses det for passende at betragte fordelene ved FPS-ordningen som summen af de godtgørelser, der er opnået for alle eksporttransaktioner, der fandt sted under denne ordning i undersøgelsesperioden.
- (145) I tilfælde, hvor der var fremsat berettigede krav herom, blev gebyrer, som nødvendigvis påløb for at opnå subsidiet, fratrukket de således beregnede godtgørelser for at nå frem til subsidiebeløbet som tæller, jf. grundforordningens artikel 7, stk. 1, litra a). Dette subsidiebeløb blev i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, fordelt i forhold til den samlede eksportomsætning i undersøgelsesperioden som behørig nævner, da subsidiet er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet på grundlag af de fremstillede, producerede, eksporterede eller transporterede mængder.
- (146) De i forbindelse med denne ordning konstaterede subsidiemargener i undersøgelsesperioden for de fem berørte virksomheder lå på henholdsvis 1,59 %, 1,75 %, 1,77 %, 1,85 % og 1,95 %.

3.2.4. Duty Drawback Scheme (DDS)

a) Retsgrundlag

- (147) Der findes en detaljeret beskrivelse af DDS-ordningen i Custom & Central Excise Duties Drawback Rules, 1995, med efterfølgende ændringer.

b) Støtteberettigelse

- (148) Alle producent-eksportører og forhandler-eksportører kan benytte denne ordning.

c) Praktisk gennemførelse

- (149) En støtteberettiget eksportør kan anmode om et godtgørelsesbeløb, der beregnes som en procentdel af fob-værdien af de varer, der eksporteres under denne ordning. De indiske myndigheder har fastsat godtgørelsessatser for en række varer, herunder den pågældende vare. De er fastsat på grundlag af den gennemsnitlige mængde eller værdi af de materialer, der anvendes som råmaterialer ved fremstilling af en vare, og den gennemsnitlige told, der betales på råmaterialer. De anvendes, uanset om der rent faktisk er betalt importafgifter eller ej. DDS-satsen for den pågældende vare i undersøgelsesperioden var på 3 % af fob-værdien indtil den 9. oktober 2012, 2,1 % mellem den 10. oktober 2012 og den 20. september 2013 og 1,7 % fra den 21. september 2013.

- (150) For at komme i betragtning til fordelene under denne ordning skal en virksomhed eksportere. Når forsendelsesoplysningerne er indlæst i toldserveren (ICEGATE), fremgår det, at eksporten finder sted under DDS-ordningen, og DDS-beløbet fastsættes endegyldigt. Når transportvirksomheden har indgivet Export General Manifest (EGM), og toldmyndighederne har sammenlignet dette dokument med oplysningerne i forsendelsesdokumentet og fundet det tilfredsstillende, er alle betingelser opfyldt for at godkende udbetalingen af godtgørelsesbeløbet, enten direkte til eksportørens bankkonto eller pr. bankanvisning.
- (151) Eksportøren skal også fremlægge bevis for, at de eksporterede varer er blevet betalt, ved hjælp af en bankbekræftelse (bank realisation certificate). Denne bekræftelse kan fremlægges efter udbetalingen af godtgørelsesbeløbet, men de indiske myndigheder kræver beløbet tilbagebetalt, hvis eksportøren ikke fremlægger bankbekræftelsen inden for en bestemt frist.
- (152) Godtgørelsesbeløbet kan anvendes til et hvilket som helst formål.
- (153) Det blev konstateret, at toldgodtgørelsesbeløbet i overensstemmelse med de indiske regnskabsstandarder kan bogføres som indtægter efter periodiseringsprincippet, når eksportforpligtelsen er opfyldt.
- (154) To af de kontrollerede eksporterende producenter anvendte DDS-ordningen i undersøgelsesperioden.

d) Konklusion vedrørende DDS

- (155) Ved DDS-ordningen ydes der subsidier som omhandlet i grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i), og artikel 3, stk. 2. Den såkaldte toldgodtgørelse er et finansielt bidrag fra de indiske myndigheder, da den har form af en direkte overførsel af midler fra de indiske myndigheder. Desuden medfører toldgodtgørelsen en fordel for eksportøren, da den forbedrer dennes likviditet på vilkår, der ikke kan opnås på markedet.
- (156) Toldgodtgørelsessatsen ved eksport fastsættes af de indiske myndigheder for hver enkelt vare. Men selv om subsidiet omtales som en toldgodtgørelse, har ordningen ikke karakter af en tilladt toldgodtgørelsesordning eller substitutionsgodtgørelsesordning, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii). Kontantudbetalingen til eksportøren er ikke knyttet til importafgifter på råmaterialer, der faktisk er betalt, og den er ikke en toldkredit til udligning af importafgifter på tidligere eller fremtidig import af råmaterialer.
- (157) Dette bekræftes i de indiske myndigheders cirkulære nr. 24/2001, hvoraf det klart fremgår, at toldgodtgørelsessatserne ikke har nogen relation til det faktiske råmaterialeforbrugsmønster og den faktiske indvirkning på en bestemt eksportørs råmaterialer eller individuelle forsendelser, og at de regionale myndigheder ikke skal forlange bevis for de afgifter, der faktisk er betalt på importerede eller indenlandske råmaterialer, når eksportørerne indsender deres anmodninger om godtgørelse.
- (158) Udbetalingen, der tager form af en direkte overførsel af midler fra de indiske myndigheder som følge af eksport foretaget af eksportører, må betragtes som et direkte tilskud fra de indiske myndigheder, betinget af eksportresultater, og anses derfor for at være specifik og udligningsberettiget, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 4, første afsnit, litra a).
- (159) Ud fra ovenstående konkluderes det, at DDS-ordningen er udligningsberettiget.

e) Beregning af subsidiebeløbet

- (160) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 2, og artikel 5 blev det udligningsberettigede subsidiebeløb beregnet som den fordel, som det konstateredes, at modtageren havde opnået i undersøgelsesperioden. I den forbindelse var det opfattelsen, at modtageren opnår fordelen på det tidspunkt, hvor der foretages en eksporttransaktion under denne ordning. På dette tidspunkt skal de indiske myndigheder udbetale godtgørelsesbeløbet, der udgør et finansielt bidrag, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i). Når først toldmyndighederne har udstedt et eksportforsendelsesdokument, der bl.a. viser størrelsen af den godtgørelse, som ydes for den pågældende eksporttransaktion, har de indiske myndigheder ingen skønsbeføjelse med hensyn til at indrømme subsidiet eller ej. I betragtning af ovenstående anses det for passende at betragte fordelen ved DDS-ordningen som summen af de godtgørelsesbeløb, der er opnået for alle eksporttransaktioner, der har fundet sted under denne ordning i undersøgelsesperioden.
- (161) Disse subsidiebeløb blev i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, fordelt i forhold til den samlede eksportomsætning af den pågældende vare i undersøgelsesperioden som behørig nævner, da subsidiet er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet på grundlag af de fremstillede, producerede, eksporterede eller transportererede mængder.
- (162) På denne baggrund er de i forbindelse med denne ordning konstaterede subsidiemargener i undersøgelsesperioden for de to berørte virksomheder på henholdsvis 0,24 % og 2,12 %.

3.2.5. Advance Authorisation Scheme (AAS)

a) Retsgrundlag

- (163) Der findes en detaljeret beskrivelse af ordningen i afsnit 4.1.1-4.1.14 i FTP 09-14 og i kapitel 4.1-4.30 i HOPI 09-14.

b) Støtteberettigelse

- (164) AAS-ordningen består af seks delordninger, der er beskrevet nærmere i betragtning 165. Disse delordninger er forskellige, bl.a. med hensyn til støtteberettigelse. Producent-eksportører og forhandler-eksportører med tilknyttede underleverandører (producenter) er støtteberettigede under AAS-delordningerne for fysisk eksport og årligt behov. Producent-eksportører, der leverer til den endelige eksportør, er støtteberettigede under AAS-delordningen for mellemleverancer. Hovedleverandører, der leverer til kategorier »ligestillet med eksport«, jf. afsnit 8.2 i FTP 09-14, såsom leverandører til eksportorienterede virksomheder, er støtteberettigede under AAS-delordningen for transaktioner ligestillet med eksport. Endelig er mellemleverandører til producent-eksportører berettigede til fordelene i forbindelse med transaktioner ligestillet med eksport under delordningerne for attester til forudgående frigivelse (i det følgende benævnt »Advance Release Orders« eller »ARO«) og løbende indenlandsk remburs.

c) Praktisk gennemførelse

- (165) Der kan udstedes forhåndstilladelse for:

- a) fysisk eksport: Dette er den vigtigste delordning. Den muliggør toldfri import af råmaterialer til fremstilling af en specifik færdig eksportvare. »Fysisk« betyder i denne forbindelse, at eksportvaren skal forlade indisk område. I licensen er angivet et importkontingent og forpligtelsen til at eksportere, samt hvilken type eksportvare det drejer sig om
- b) årligt behov: En sådan tilladelse er ikke knyttet til en bestemt eksportvare, men til en bredere varegruppe (f.eks. kemiske produkter og hertil knyttede varer). Licensindehaveren kan — op til en bestemt værditærskel, der fastsættes ud fra tidligere eksportresultater — toldfrit importere råmaterialer, der skal benyttes til fremstilling af en af de varer, der henhører under en sådan varegruppe. Licensindehaveren kan vælge at eksportere de færdige varer, der henhører under varegruppen, og hvortil der er anvendt sådanne toldfri råmaterialer
- c) mellemleverancer: Denne delordning omfatter tilfælde, hvor to producenter har til hensigt at fremstille en enkelt eksportvare og stå for hver sin del af produktionsprocessen. Den producent-eksportør, der fremstiller mellemproduktet, kan toldfrit importere råmaterialer og med henblik herpå opnå en forhåndstilladelse for mellemleverancer. Den endelige eksportør færdiggør produktionen og er forpligtet til at eksportere den færdige vare
- d) transaktioner ligestillet med eksport: Denne delordning gør det muligt for en hovedleverandør toldfrit at importere råmaterialer, som er nødvendige ved fremstillingen af varer, der skal sælges i »transaktioner ligestillet med eksport« til de kundekategorier, der er anført i afsnit 8.2, litra b)-f), og litra g), i) og j), i FTP 09-14. Ifølge de indiske myndigheder forstås ved transaktioner ligestillet med eksport transaktioner, hvor de leverede varer ikke forlader landet. Flere kategorier af leverancer anses for at være transaktioner ligestillet med eksport, forudsat at varerne er fremstillet i Indien, f.eks. vareleverancer til eksportorienterede virksomheder eller til virksomheder i særlige økonomiske områder (SEZ)
- e) attester til forudgående frigivelse (ARO): En indehaver af en forhåndstilladelse, der ønsker at købe råmaterialer hos indenlandske kilder i stedet for at importere dem, kan vælge at købe dem ved anvendelse af attester til forudgående frigivelse. I sådanne tilfælde godkendes forhåndstilladelserne som attester til forudgående frigivelse og påtegnes til fordel for den indenlandske leverandør ved leveringen af de derpå anførte varer. Påtegningen af attesten til forudgående frigivelse giver den indenlandske leverandør ret til de fordele, der er forbundet med transaktioner ligestillet med eksport, jf. afsnit 8.3 i FTP 09-14 (dvs. forhåndstilladelse for mellemleverancer/transaktioner ligestillet med eksport, eksportrestitution ved transaktioner ligestillet med eksport og refusion af endelige punktafgifter). Ved ARO-mekanismen ydes der refusion af skatter og afgifter til leverandøren, i stedet for at disse beløb refunderes til den endelige eksportør i form af toldgodtgørelse eller -- refusion. Der kan refunderes skatter og afgifter for både indenlandske og importerede råmaterialer
- f) løbende indenlandsk remburs: Denne delordning dækker også indenlandske leverancer til en indehaver af en forhåndstilladelse. Indehaveren af en forhåndstilladelse kan henvende sig til en bank for at åbne en indenlandsk remburs til fordel for en indenlandsk leverandør. Banken validerer tilladelsen til direkte import udelukkende for den værdi og de varemængder, der købes indenlandsk i stedet for at blive importeret. Den indenlandske leverandør vil være berettiget til de fordele, der er forbundet med transaktioner ligestillet med eksport, jf. afsnit 8.3 i FTP 09-14 (dvs. forhåndstilladelse for mellemleverancer/transaktioner ligestillet med eksport, eksportrestitution ved transaktioner ligestillet med eksport og refusion af endelige punktafgifter).

- (166) Tre kontrollerede virksomheder opnåede indrømmelser i undersøgelsesperioden under AAS-ordningen i forbindelse med den pågældende vare. Disse virksomheder gjorde brug af de i betragtning 165, litra a), d) og e), omhandlede delordninger. Det er derfor ikke nødvendigt at undersøge, om de øvrige, uudnyttede delordninger er udligningsberettigede.
- (167) Af hensyn til de indiske myndigheders kontrol er indehavere af forhåndstilladelser retligt forpligtede til at føre et korrekt og behørigt regnskab over forbrug og anvendelse af toldfrit importerede varer og varer købt på hjemmemarkedet i et nærmere angivet format (kapitel 4.26 og 4.30 i HOP I 09-14 samt tillæg 23 hertil), dvs. et register over det faktiske forbrug. Dette register skal kontrolleres af en ekstern statsautoriseret revisor, som udsteder en attest, hvoraf det fremgår, at de foreskrevne registre og relevante fortegnelser er blevet gennemgået, og at de oplysninger, der er fremlagt i henhold til tillæg 23, er sandfærdige og korrekte i alle henseender.
- (168) Med hensyn til forhåndstilladelser for fysisk eksport, jf. betragtning 165, litra a), som to kontrollerede virksomheder gjorde brug af i undersøgelsesperioden, fastsætter de indiske myndigheder den mængde og værdi, som er omfattet af importkontingentet og eksportforpligtelsen, og dette fremgår af tilladelsen. Desuden skal de tilsvarende transaktioner bekræftes på forhåndstilladelsen af statens embedsmænd på import- og eksporttidspunktet. Den importmængde, der er tilladt i henhold til AAS-ordningen, fastsættes af de indiske myndigheder på grundlag af de såkaldte standard input/output-normer (SION-normer), som findes for de fleste varer, herunder den pågældende vare.
- (169) De importerede råmaterialer er ikke omsættelige og skal bruges til fremstilling af den færdige eksportvare. Eksportforpligtelsen skal opfyldes inden for en fastsat frist efter udstedelsen af licensen (24 måneder med mulighed for to forlængelser på hver seks måneder).
- (170) I forbindelse med undersøgelsen blev det fastslået, at de indiske myndigheders kontrolkrav ikke blev opfyldt i praksis.
- (171) Kun én af de to kontrollerede virksomheder, der gjorde brug af denne delordning, førte et produktions- og forbrugsregister. Forbrugsregistret gjorde det dog ikke muligt at kontrollere, hvilke råmaterialer der var forbrugt ved fremstillingen af den eksporterede vare og i hvilke mængder. Hvad angår ovennævnte kontrolkrav havde virksomhederne ingen optegnelser som bevis for, at den eksterne revision af forbrugsregistret havde fundet sted. Kort sagt konkluderes det, at de undersøgte eksportører ikke var i stand til at påvise, at de relevante FTP-bestemmelser var blevet overholdt.
- (172) Med hensyn til forhåndstilladelser i forbindelse med attester til forudgående frigivelse, jf. betragtning 165, litra e), som én kontrolleret virksomhed gjorde brug af i undersøgelsesperioden, fastsættes den importmængde, der tillades under denne ordning, som en procentdel af mængden af eksporterede færdige varer. I forhåndslicenserne opgøres den tilladte import i mængde eller værdi. I begge tilfælde fastsættes de satser, der anvendes til at beregne de tilladte toldfrie indkøb, for de fleste varers vedkommende, herunder for den vare, der er omfattet af denne undersøgelse, efter SION-normerne. De råmaterialer, der angives i forhåndslicenserne, er de varer, der anvendes ved fremstillingen af den pågældende eksporterede færdige vare.
- (173) En forhåndslicensindehaver, der ønsker at købe råmaterialer hos indenlandske kilder i stedet for at importere dem, kan vælge at købe dem ved anvendelse af attester til forudgående frigivelse. I sådanne tilfælde godkendes forhåndslicenserne som attester til forudgående frigivelse og påtegnes til fordel for leverandøren ved leveringen af de derpå anførte varer. Påtegningen af attesten til forudgående frigivelse giver leverandøren ret til de fordele, der er forbundet med transaktioner ligestillet med eksport såsom eksportrestitution og refusion af de såkaldte endelige punktafgifter.
- (174) I forbindelse med undersøgelsen blev det fastslået, at de indiske myndigheders kontrolkrav ikke blev opfyldt i praksis.
- (175) Med hensyn til forhåndstilladelser for transaktioner ligestillet med eksport, jf. betragtning 165, litra d), som én kontrolleret virksomhed gjorde brug af i undersøgelsesperioden, fastsætter de indiske myndigheder den mængde og værdi, som er omfattet af importkontingentet og eksportforpligtelsen, og dette fremgår af tilladelsen. Desuden skal de tilsvarende transaktioner bekræftes på tilladelsen af statens embedsmænd på import- og eksporttidspunktet. Den importmængde, der er tilladt under denne ordning, fastsættes af de indiske myndigheder efter SION-normerne.
- (176) Eksportforpligtelsen skal opfyldes inden for en fastsat frist efter udstedelsen af tilladelsen (24 måneder med mulighed for to forlængelser på hver seks måneder).
- (177) Det blev fastslået, at der ikke var nogen forbindelse mellem de importerede råmaterialer og de eksporterede færdige varer. Herudover blev det konstateret, at ansøgeren ikke førte det i betragtning 167 omhandlede forbrugsregister, som kunne kontrolleres af en ekstern revisor, selv om dette er obligatorisk. Til trods for, at dette krav ikke var overholdt, opnåede ansøgeren de fordele, der er forbundet med AAS-ordningen.

d) Konklusion vedrørende AAS

- (178) Fritagelsen for importafgifter er et subsidie som omhandlet i grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 3, stk. 2, dvs., at den udgør et finansielt bidrag fra de indiske myndigheder, da den reducerer de toldindtægter, som de ellers ville have haft, og medfører en fordel for de undersøgte eksportører ved at forbedre deres likviditet.
- (179) Alle de delordninger, der her er tale om, er klart retligt betingede af eksportresultater og anses derfor for at være specifikke og udligningsberettigede, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 4, første afsnit, litra a). Hvis en virksomhed ikke forpligter sig til at eksportere, kan den ikke opnå fordele under denne ordning.
- (180) Ingen af de delordninger, der her er tale om, kan betragtes som tilladte toldgodtgørelsesordninger eller substitutionsgodtgørelsesordninger, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii). De overholder ikke reglerne i litra i) i bilag I, bilag II (definition af og regler for godtgørelse) og bilag III (definition af og regler for substitutionsgodtgørelse) til grundforordningen. De indiske myndigheder anvendte ikke nogen kontrolordning eller -procedure til effektivt at bekræfte, hvorvidt der blev forbrugt råmaterialer ved fremstillingen af den eksporterede vare og i hvilke mængder (jf. del II, punkt 4, i bilag II til grundforordningen og, for substitutionsgodtgørelsesordningers vedkommende, del II, punkt 2, i bilag III til grundforordningen). Det vurderes desuden, at SION-normerne for den pågældende vare ikke var tilstrækkelig præcise og ikke i sig selv kan udgøre en ordning til kontrol af det faktiske forbrug, fordi disse standardnormer er udformet således, at de ikke giver de indiske myndigheder mulighed for at kontrollere tilstrækkelig præcist, hvilke mængder råmaterialer der er forbrugt i produktionen til eksport. Herudover foretog de indiske myndigheder ikke nogen yderligere undersøgelse på grundlag af de faktisk involverede råmaterialer, selv om dette normalt ville være påkrævet, når der ikke findes en effektiv kontrolordning (jf. del II, punkt 5, i bilag II og del II, punkt 3, i bilag III til grundforordningen).
- (181) Efter fremlæggelsen af oplysninger gjorde en indisk eksporterende producent i stikprøven gældende, at ordningen ikke burde udlignes, da virksomheden opfyldte sin retlige forpligtelse med hensyn til den uafhængige revision af registret over forbrug af råmaterialer, og at dette burde betragtes som en fyldestgørende kontrol for de indiske myndigheder. Dette ræsonnement kan ikke accepteres. De indiske myndigheders kontrol må ikke forveksles med de forpligtelser, der påhviler virksomhederne. Kontrolbesøget bekræftede, at den kontrolordning, de indiske myndigheder har indført, ikke opfylder bestemmelserne i del II, punkt 4, i bilag II til grundforordningen. Denne påstand måtte derfor afvises.
- (182) Samme part gjorde gældende, at sammenlægning af licenser er lovligt i Indien, og at virksomheden ikke måtte forfordes ved, at man ved beregningen af subsidiemargenen benyttede den samlede eksportomsætning i stedet for omsætningen af den pågældende vare. Hvorvidt sammenlægning af licenser er lovligt i Indien, er imidlertid irrelevant i denne sammenhæng. Undersøgelsen viste, at som følge af sammenlægningen kunne de licenser, der svarer til PSF, ikke identificeres på en fornuftig måde. Man var derfor nødt til at anvende fordelene på et overordnet niveau, ikke på PSF-niveau, ved beregningen af subsidiemargenen, da de kontrollerede oplysninger ikke muliggjorde en korrekt identificering af de råmaterialer, der udelukkende anvendtes til PSF (blandt dem, som også var blevet anvendt til fremstilling af andre varer). Denne påstand måtte derfor afvises.
- (183) De i betragtning 165, litra a), d) og e), omhandlede delordninger er derfor udligningsberettigede.

e) Beregning af subsidiebeløbet

- (184) Da der ikke er tale om tilladte toldgodtgørelsesordninger eller substitutionsgodtgørelsesordninger, består den udligningsberettigede fordel i eftergivelsen af den samlede importafgift, der normalt skal betales ved import af råmaterialer. I den forbindelse skal det bemærkes, at det ikke er fastsat i grundforordningen, at det kun er eftergivelse af for store afgiftsbeløb, der kan udlignes. I henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), og litra i) i bilag I til grundforordningen kan der kun foretages udligning af for store eftergivne afgiftsbeløb, hvis betingelserne i bilag II og III til grundforordningen er opfyldt. Disse betingelser var imidlertid ikke opfyldt i dette tilfælde. Hvis det ikke påvises, at der findes en passende overvågningsprocedure, finder ovennævnte undtagelse for godtgørelsesordninger således ikke anvendelse, og man anvender den normale regel om, at det er de ikke-betalte afgifter (indtægter, der er givet afkald på), som skal udlignes, og ikke de beløb, som angiveligt er eftergivet for meget. Som det fremgår af del II i bilag II og del II i bilag III til grundforordningen, påhviler det ikke undersøgelsesmyndigheden at beregne sådanne for store eftergivelser. Tværtimod skal den undersøgende myndighed i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), kun fastslå, om der foreligger tilstrækkelige beviser til at tilbagevise, at den kontrolordning, der angiveligt findes, er hensigtsmæssig.

- (185) Subsidiebeløbet for de virksomheder, der gjorde brug af AAS-ordningen, blev beregnet på grundlag af de importafgifter, som der var givet afkald på (basistold og særlig tillægstold) for de råmaterialer, der var importeret under delordningen i undersøgelsesperioden (tæller). I overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 1, litra a), blev de gebyrer, som nødvendigvis påløb for at opnå subsidiet, fratrukket subsidiebeløbet, når der var fremsat berettigede krav herom. Dette subsidiebeløb blev i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, fordelt i forhold til eksportomsætningen af den pågældende vare i undersøgelsesperioden som behørig nævner, da subsidiet er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet på grundlag af de fremstillede, producerede, eksporterede eller transporterede mængder.
- (186) De i forbindelse med denne ordning konstaterede subsidiemargener i undersøgelsesperioden for de tre berørte virksomheder lå på henholdsvis 0,11 %, 1,89 % og 4,31 %.

3.2.6. Duty Free Imports Authorisation (DFIA)

a) Retsgrundlag

- (187) Der findes en detaljeret beskrivelse af DFIA-ordningen i afsnit 4.2.1-4.2.47 i FTP 09-14 og i afsnit 4.31-4.36 i HOP I 09-14.

b) Støtteberettigelse

- (188) Alle producent-eksportører og forhandler-eksportører kan benytte denne ordning.

c) Praktisk gennemførelse

- (189) DFIA-ordningen finder anvendelse før og efter eksporten og giver mulighed for toldfri import af de varer, der er beskrevet i SION-normerne, men skal i tilfælde af omsættelige DFIA-fordele ikke nødvendigvis anvendes til fremstilling af den eksporterede vare.
- (190) DFIA-ordningen omfatter kun import af råmaterialer, som er omfattet af SION-normerne. Importrettighederne er begrænset til den mængde og værdi, der er anført i SION-normerne, men kan dog efter anmodning revideres af de regionale myndigheder.
- (191) Eksportforpligtelsen er underlagt kravet om en værdiforøgelse på mindst 20 %. Eksporten kan finde sted forud for udstedelsen af DFIA-tilladelsen, og importrettighederne fastsættes da i forhold til den forventede eksport.
- (192) Når eksportforpligtelsen er opfyldt, kan eksportøren anmode om ret til at omsætte DFIA-tilladelsen, hvilket i praksis er ensbetydende med en tilladelse til at sælge licensen til toldfri import på markedet.
- (193) Én af de kontrollerede eksporterende producenter anvendte DFIA-ordningen i undersøgelsesperioden.

d) Konklusion vedrørende DFIA

- (194) Fritagelsen for importafgifter er et subsidie som omhandlet i grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 3, stk. 2. Den udgør et finansielt bidrag fra de indiske myndigheder, da den reducerer de toldindtægter, som de ellers ville have haft, og medfører en fordel for de undersøgte eksportører ved at forbedre deres likviditet.
- (195) DFIA-ordningen er endvidere retligt betinget af eksportresultater og anses derfor for at være specifik og udligningsberettiget, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 4, første afsnit, litra a).
- (196) Denne ordning kan ikke betragtes som en tilladt toldgodtgørelsesordning eller substitutionsgodtgørelsesordning, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii). Den overholder ikke de strenge regler, der er fastsat i litra i) i bilag I, bilag II (definition af og regler for godtgørelse) og bilag III (definition af og regler for substitutionsgodtgørelse) til grundforordningen. Det drejer sig navnlig om følgende forhold: i) Den giver mulighed for efterfølgende refusion eller godtgørelse af importafgifter på råmaterialer, der forbruges i produktionsprocessen ved fremstillingen af en anden vare; ii) der findes ingen kontrolordning eller -procedure til at fastslå, om der er forbrugt råmaterialer i produktionsprocessen ved fremstillingen af den eksporterede vare, og i givet fald hvilke, eller om der har været tale om en for stor fordel, jf. litra i) i bilag I samt bilag II og III til grundforordningen; og iii) det forhold, at certifikaterne/tilladelserne er omsættelige, betyder, at en eksportør, der indrømmes en fordel under DFIA-ordningen, ikke er forpligtet til faktisk at anvende certifikatet til at importere råmaterialer.

- (197) Efter fremlæggelsen af oplysninger gjorde en indisk eksporterende producent i stikprøven gældende, at den kontrolordning, der findes i Indien, er rimelig, effektiv og i overensstemmelse med handelspraksis i Indien, og at »hovedbegrundelsen« for at udligne ordningen dermed bortfalder. I modsætning til det hævdede kunne undersøgelsen ikke bekræfte, at Indiens kontrolordning gør det muligt at kontrollere, om der er forbrugt råmaterialer i produktionsprocessen ved fremstillingen af den eksporterede vare, og i givet fald hvilke, eller om der har været tale om en for stor fordel, jf. litra i) i bilag I samt bilag II og III til grundforordningen. Desuden afviste producenten ikke, at ordningen giver mulighed for efterfølgende refusion eller godtgørelse af importafgifter på råmaterialer, der forbruges ved fremstillingen af en anden vare, eller at det forhold, at certifikaterne/tilladelserne er omsættelige, betyder, at en eksportør, der indrømmes en fordel under DFIA-ordningen, ikke er forpligtet til faktisk at anvende certifikatet til at importere råmaterialer. Denne påstand måtte derfor afvises.

e) Beregning af subsidiebeløbet

- (198) Da der ikke er tale om tilladte toldgodtgørelsesordninger eller substitutionsgodtgørelsesordninger, består den udligningsberettigede fordel i eftergivelsen af den samlede importafgift, der normalt skal betales ved import af råmaterialer. I den forbindelse skal det bemærkes, at det ikke er fastsat i grundforordningen, at det kun er eftergivelse af for store afgiftsbeløb, der kan udlignes.
- (199) I henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), og litra i) i bilag I til grundforordningen kan der kun foretages udligning af for store eftergivne afgiftsbeløb, hvis betingelserne i bilag II og III til grundforordningen er opfyldt. Disse betingelser var imidlertid ikke opfyldt i dette tilfælde. Hvis det ikke påvises, at der findes en passende overvågningsprocedure, finder ovennævnte undtagelse for godtgørelsesordninger således ikke anvendelse, og man anvender den normale regel om, at det er de ikke-betalte afgifter (indtægter, der er givet afkald på), som skal udlignes, og ikke de beløb, som angiveligt er eftergivet for meget. Som det fremgår af del II i bilag II og del II i bilag III til grundforordningen, påhviler det ikke undersøgelsesmyndigheden at beregne sådanne for store eftergivelser. Tværtimod skal den undersøgende myndighed i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), kun fastslå, om der foreligger tilstrækkelige beviser til at tilbagevise, at den kontrolordning, der angiveligt findes, er hensigtsmæssig.
- (200) Subsidiebeløbet for de virksomheder, der gjorde brug af DFIA-ordningen, blev beregnet på grundlag af de importafgifter, som der var givet afkald på (basistold og særlig tillægstold) for de råmaterialer, der var importeret under delordningen i undersøgelsesperioden (tæller). I overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 1, litra a), blev de gebyrer, som nødvendigvis påløb for at opnå subsidiet, fratrukket subsidiebeløbet, når der var fremsat berettigede krav herom. Dette subsidiebeløb blev i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, fordelt i forhold til eksportomsætningen af den pågældende vare i undersøgelsesperioden som behørig nævner, da subsidiet er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet på grundlag af de fremstillede, producerede, eksporterede eller transporterede mængder.
- (201) Den i forbindelse med denne ordning konstaterede subsidiemargen i undersøgelsesperioden for den eneste berørte virksomhed lå på 4,95 %.

3.2.7. Export Promotion Capital Goods Scheme (EPCGS)

a) Retsgrundlag

- (202) Der findes en detaljeret beskrivelse af EPCGS-ordningen i kapitel 5 i FTP 09-14 og i kapitel 5 i HOP I 09-14.

b) Støtteberettigelse

- (203) Producent-eksportører, forhandler-eksportører med tilknyttede underleverandører (producenter og tjenesteydere) kan benytte denne ordning.

c) Praktisk gennemførelse

- (204) Forudsat at en virksomhed forpligter sig til at eksportere, har den lov til at importere (nye og indtil ti år gamle brugte) kapitalgoder til en nedsat toldsats. Med henblik herpå udsteder de indiske myndigheder efter anmodning og betaling af et gebyr en EPCGS-licens. Ved denne ordning er der fastsat en reduceret importafgiftssats på 3 % på alle kapitalgoder, der importeres under ordningen. For at opfylde eksportforpligtelsen skal de importerede kapitalgoder anvendes til at fremstille en vis mængde eksportvarer inden for et bestemt tidsrum. I henhold til FTP 09-14 kan der importeres kapitalgoder til nultold under EPCGS, men i så fald er tidsfristen for indfrielse af eksportforpligtelsen kortere.

- (205) EPCGS-licensindehaveren kan også købe kapitalgoderne på hjemmemarkedet. I så fald kan den indenlandske producent af kapitalgoder benytte fordelen til toldfrit at importere de dele, der er nødvendige til at fremstille de pågældende kapitalgoder. Alternativt kan den indenlandske producent gøre krav på fordelen ved transaktioner ligestillet med eksport ved levering af kapitalgoder til en EPCGS-licensindehaver.
- (206) Det blev konstateret, at de tre virksomheder i stikprøven havde opnået indrømmelser under EPCGS-ordningen, som kunne henføres til den pågældende vare, i undersøgelsesperioden.

d) Konklusion vedrørende EPCGS

- (207) Ved EPCGS-ordningen ydes der subsidier som omhandlet i grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 3, stk. 2. Toldnedsættelsen udgør et finansielt bidrag fra de indiske myndigheder, da denne indrømmelse reducerer de toldindtægter, som de ellers ville have haft. Desuden medfører toldnedsættelsen en fordel for eksportøren, fordi toldbesparelsen ved import forbedrer virksomhedens likviditet.
- (208) EPCGS-ordningen er endvidere retligt betinget af eksportresultater, da de pågældende licenser ikke kan opnås uden en forpligtelse til at eksportere. Den anses derfor for at være specifik og udligningsberettiget, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 4, første afsnit, litra a).
- (209) EPCGS kan ikke betragtes som en tilladt toldgodtgørelsesordning eller substitutionsgodtgørelsesordning, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii). Sådanne tilladte ordninger, jf. litra i) i bilag I til grundforordningen, omfatter ikke kapitalgoder, da disse ikke forbruges ved fremstillingen af de eksporterede varer.

e) Beregning af subsidiebeløbet

- (210) Subsidiebeløbet blev i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 3, beregnet på grundlag af den ikke-betalte told på importerede kapitalgoder, fordelt over en periode, der afspejler den normale afskrivningsperiode for sådanne kapitalgoder i den pågældende erhvervsgren. Subsidiebeløbet i undersøgelsesperioden blev derefter beregnet ved at dele det samlede ikke-betalte toldbeløb med afskrivningsperioden. Det således beregnede beløb, der henregnes til undersøgelsesperioden, er blevet justeret ved at tillægge renter i denne periode for at opnå den fulde værdi af fordelen over tid. Markedsrenten i undersøgelsesperioden i Indien blev anset for passende til dette formål. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 1, litra a), blev de gebyrer, som nødvendigvis påløb for at opnå subsidiet, fratrukket for at nå frem til subsidiebeløbet som tæller, når der blev fremsat berettigede krav herom.
- (211) Dette subsidiebeløb blev i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2 og 3, fordelt i forhold til eksportomsætningen i undersøgelsesperioden som behørig nævner, da subsidiet er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet på grundlag af de fremstillede, producerede, eksporterede eller transporterede mængder.
- (212) Efter fremlæggelsen af oplysninger anmodede to indiske eksporterende producenter i stikprøven om en fornyet gennemgang af beregningen af subsidiebeløbet. De gjorde gældende, at en EPCG-licens kan blive gjort ugyldig og give anledning til indkøb af kapitalgoder på hjemmemarkedet, hvor der vil skulle betales punktafgifter (Central Excise duty). I den forbindelse blev der dog ikke henvist til nogen specifikke ugyldiggjorte licenser. Dette emne var heller ikke blevet taget op i forbindelse med undersøgelsen, hvilket ville have muliggjort en egentlig efterprøvelse af denne påstand. Under alle omstændigheder blev afgørelsen om subsidiebeløbet baseret på virksomhedens kontrollerede optegnelser over råmaterialer indkøbt under ordningen. Denne påstand måtte derfor afvises.
- (213) De i forbindelse med denne ordning konstaterede subsidiemargener i undersøgelsesperioden for de tre berørte virksomheder lå på henholdsvis 0,37 %, 0,40 % og 0,46 %.

3.2.8. Package Scheme of Incentives

a) Retsgrundlag

- (214) For at fremme udbredelsen af industrier til mindre udviklede egne har myndighederne i Maharashtra siden 1964 begunstiget nyoprettede virksomheder i områder under udvikling i delstaten i henhold til en ordning, der er almindeligt kendt som »incitamentspakkeordningen«. Ordningen er blevet ændret flere gange siden indførelsen, og de versioner, der vedrører den nuværende undersøgelse, er 2001- og 2007-versionerne. Package Scheme of Incentives fra 2001 er dateret 31. marts 2001 og har resolutionsnr. IDL-1021/(CR-73)/IND-8. Package Scheme of Incentives fra 2007 er dateret 30. marts 2007 og har resolutionsnr. PSI-1707/(CR-50)/IND-8.

b) Støtteberettigelse

- (215) I ovennævnte resolutioner er opført de kategorier af erhvervsgrene og virksomheder, der kan komme i betragtning til incitamenter.

c) Praktisk gennemførelse

- (216) For at fremme udbredelsen af industrier til mindre udviklede områder har myndighederne i Maharashtra indført en incitamentpakke for nye eller ekspanderende industrivirksomheder, der etablerer sig i områder under udvikling i delstaten Maharashtra. I bilag I til den pågældende resolution er opført de områder af delstaten, der er omfattet af ordningen. Der kan dog ikke gøres krav på incitamenterne under 2007-ordningen, medmindre der er udstedt et »støtteberettigelsescertifikat« i henhold til ordningen og støttemodtageren opfylder bestemmelserne/betingelserne i certifikatet. Støtteberettigelsescertifikatet udstedes af gennemførelsesagenturet (Implementing Agency), der er et statsligt organ, med virkning fra den dato, hvor støttemodtageren (også benævnt den støtteberettigede virksomhed) påbegynder den kommercielle produktion.
- (217) PSI består af en række delordninger, hvoraf følgende to medførte fordele for to kontrollerede eksporterende producenter i undersøgelsesperioden:
- Electricity Duty Exemption (EDE)
 - Industrial Promotion Subsidy (IPS)
- (218) EDE indrømmes støtteberettigede nye virksomheder, der oprettes i nærmere bestemte områder for en i støtteberettigelsescertifikaterne fastsat periode. I det aktuelle tilfælde er de to eksporterende producenter fritaget for betaling af elafgift i henholdsvis 9 og 7 år. I andre dele af delstaten er 100 % eksportorienterede virksomheder og virksomheder inden for informationsteknologi og bioteknologi fritaget for betaling af elafgift i en periode på 10 år.
- (219) Det blev i forbindelse med undersøgelsen konstateret, at én eksporterende producent i Maharashtra var fritaget for elafgift i henhold til delordningen i undersøgelsesperioden.
- (220) IPS giver støttemodtageren ret til et subsidie svarende til en procentdel på mellem 75 % og 100 % af det støtteberettigede investeringsbeløb minus de fordele, der er opnået i forbindelse med andre PSI-delordninger, f.eks. EDE. Fordelen gives over en periode, der er fastsat i støtteberettigelsescertifikatet, og kan ikke overstige det beløb, der er betalt i moms til delstaten Maharashtra i samme periode. De støtteberettigede investeringer er kapitaludgifter til bygninger, anlæg og maskiner.
- (221) Det blev i forbindelse med undersøgelsen konstateret, at to eksporterende producenter i Maharashtra havde benyttet sig af IPS-delordningen.
- (222) Efter fremlæggelsen af oplysninger gjorde to indiske eksporterende producenter i stikprøven gældende, at IPS-delordningen, som tilbydes af myndighederne i Maharashtra, ikke finder anvendelse på fremstilling, produktion eller eksport af PSF, hverken direkte eller indirekte, og at fordelene afhænger af det beløb, der er betalt i lokale afgifter. De gjorde endvidere gældende, at formålet med ordningen ikke er at begunstige eksporterende producenter, men at kompensere for de omkostninger, der påløber som følge af regionens tilbagestående, og at ordningen derfor ikke kan udlignes. Herudover hævdede de, at ordningen burde betragtes som et kapitaltilskud snarere end som et tilbagevendende subsidie, og at den samlede opnåede fordel burde fordeles over den normale afskrivningsperiode for den subsidierede kapital. I den forbindelse viste undersøgelsen som nævnt i betragtning 220, at tilskuddet udbetales på årsbasis for de støtteberettigede investeringer, som er udgifter til bygninger, anlæg og maskiner. Disse investeringer er direkte knyttet til PSF. Det forhold, at det årlige beløb, der kan anmodes om, er begrænset af, hvor meget der er betalt i lokale afgifter til myndighederne i Maharashtra i samme periode, ændrer ikke i sig selv ved det forhold, at den årlige fordel, myndighederne i Maharashtra tilbyder, udgør et finansielt bidrag fra de indiske myndigheder, som medfører en fordel for de undersøgte eksporterende producenter. Endelig har det årligt udbetalte tilskud ikke karakter af et kapitaltilskud, selv om udbetalingen finder sted som følge af en investering i kapitalgoder. Denne påstand måtte derfor afvises.

d) Konklusion vedrørende EDE og IPS

- (223) Begge delordninger er subsidier som omhandlet i grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i) og artikel 3, stk. 2, dvs. at de udgør et finansielt bidrag fra de indiske myndigheder og har medført en fordel for de undersøgte eksportører.
- (224) Disse subsidiedelordninger er specifikke, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 3, idet den lovgivning, i henhold til hvilken den bevilgende myndighed udøver sin virksomhed, har begrænset adgangen til denne ordning til et begrænset antal virksomheder i et bestemt geografisk område.

(225) Subsidiet bør derfor betragtes som udligningsberettiget.

e) Beregning af subsidiebeløbet

(226) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 2, og artikel 5 blev det udligningsberettigede subsidiebeløb beregnet som den fordel, som det konstateredes, at modtageren havde opnået i undersøgelsesperioden i forbindelse med den pågældende vare. Dette beløb (tæller) blev i henhold til grundforordningens artikel 7, stk. 2, fordelt i forhold til den eksporterende producents samlede omsætning af den pågældende vare i undersøgelsesperioden, da subsidiet ikke er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet på grundlag af de fremstillede, producerede, eksporterende eller transporterede mængder.

(227) Den i forbindelse med EDE-delordningen konstaterede subsidiemargen for den eneste virksomhed, der benyttede sig af ordningen, lå på 0,31 %.

(228) Den i forbindelse med IPS-delordningen konstaterede subsidiemargen i undersøgelsesperioden for de berørte virksomheder lå på henholdsvis 1,03 % og 1,91 %.

3.2.9. Udligningsberettigede subsidiebeløb

(229) På grundlag af de konstaterede forhold blev det samlede udligningsberettigede subsidiebeløb for de kontrollerede eksporterende producenter, udtrykt i værdi, fastsat til mellem 4.16 % og 7,65 %, jf. nedenstående tabel.

Tabel 1

Udligningsberettigede subsidiebeløb — Indien

(%)

Ordning	FMS	FPS	DDS	AAS	DFIA	EPCGS	PSI/EDE	PSI/IPS	I alt
Virksomhed									
Bombay Dyeing and Manufacturing Co. Ltd.	0,42	1,77	—	—	—	—	0,31	1,91	4,41
Ganesha Ecosphere Ltd.	—	1,95	0,24	0,11	4,95	0,40	—	—	7,65
Indo Rama Synthetics Ltd.	0,15	1,75	—	1,89	—	0,37	—	1,03	5,19
Polyfibre Industries Pvt. Ltd.	0,19	1,85	2,12	—	—	—	—	—	4,16
Reliance Industries Limited	0,63	1,59	—	4,31	—	0,46	—	—	6,99

3.3. VIETNAM

3.3.1. Generelt

(230) På grundlag af oplysningerne i klagen og besvarelserne af Kommissionens spørgeskema undersøgte følgende ordninger, igennem hvilke de offentlige myndigheder i Vietnam angiveligt havde ydet subsidier:

A. statslige præferencelån til PSF-industrien fra statsejede banker, statsstyring af private banker og rentestøtte

B. statsejede virksomheders levering af varer til PSF-industrien mod utilstrækkeligt vederlag

C. statslig indrømmelse af jord mod utilstrækkeligt vederlag og andre jordrelaterede fordele

D. ordninger for fritagelse for og nedsættelse af direkte skatter

E. ordninger vedrørende indirekte skat og importtold

F. fremskyndet afskrivning af faste aktiver

G. andre subsideordninger, herunder ordninger under statslige, regionale og lokale myndigheder.

- (231) Kommissionen undersøgte samtlige de ordninger, der ifølge klagen fandt anvendelse. For hver ordning blev det undersøgt, om det i henhold til grundforordningens artikel 3 kunne påvises, at de vietnamesiske myndigheder havde ydet et finansielt bidrag, og at de eksporterende producenter derved havde opnået en fordel. Det fremgik af undersøgelsen, at den i dette tilfælde konstaterede fordel ligger under den gældende bagatelgrænsen, jf. grundforordningens artikel 14, stk. 5 ⁽⁴⁾. Det anses derfor ikke for nødvendigt at træffe afgørelse om, hvorvidt de enkelte ordninger er udligningsberettigede.
- (232) Af hensyn til klarheden og gennemsigtigheden beskrives ordningerne og de tilsvarende subsidemargener for de enkelte virksomheder dog nærmere i det følgende, uanset om subsidierne anses for at være udligningsberettigede eller ej. Fordelene blev beregnet i overensstemmelse med grundforordningens artikel 6.

3.3.2. Specifikke subsideordninger

Subsidieordninger, der ikke blev anvendt af de vietnamesiske eksporterende producenter i undersøgelsesperioden

- (233) Det blev i forbindelse med undersøgelsen konstateret, at følgende ordninger ikke var blevet anvendt af de undersøgte vietnamesiske eksporterende producenter:
- a) statsejede virksomheders levering af varer til PSF-industrien mod utilstrækkeligt vederlag
 - b) fremskyndet afskrivning af faste aktiver
 - c) andre subsideordninger, herunder ordninger under statslige, regionale og lokale myndigheder.
- (234) Specielt med hensyn til statsejede virksomheders levering af varer til PSF-industrien mod utilstrækkeligt vederlag gik påstanden i klagen på, at de vietnamesiske producenter købte PTA/MEG, der kan anvendes som det vigtigste råmateriale til fremstilling af PSF, til subsidierede priser. Undersøgelsen viste imidlertid, at ingen af de undersøgte eksporterende producenter anvendte PTA/MEG som deres vigtigste råmateriale, men at de alle i stedet brugte genanvendte PET-flasker eller flaske-PET i flager.
- (235) Efter fremlæggelsen af oplysninger bemærkede klageren, at Kommissionen kun havde foretaget en delvis analyse af en af disse subsideordninger, nemlig levering af PTA/MEG til subsidierede priser. For så vidt angår denne ordning gjorde klageren gældende, at den måde, hvorpå stikprøven var udformet, og det forhold, at store vietnamesiske PSF-producenter ikke var omfattet af undersøgelsen, påvirkede afgørelsen vedrørende denne ordning. Klageren nævnte også andre påståede subsideordninger i Vietnam, som der var indgivet oplysninger om i klagen.
- (236) Som forklaret af Kommissionen i betragtning 32-34 og 42 var det ikke nødvendigt med en stikprøveudtagning for Vietnam, da samtlige vietnamesiske eksporterende producenter gav udtryk for samarbejdsvilje og svarene fra de tre samarbejdsvillige producenter dækkede over 99 % af importen fra Vietnam. Klagerens argumenter vedrørende stikprøveudtagningen er derfor ikke relevante for resultaterne af undersøgelsen. Desuden anfægter det forhold alene, at der findes andre store PSF-producenter i Vietnam, ikke som sådan de samarbejdsvillige eksporterende producenters repræsentativitet. Kommissionen bekræfter, at den bestræbte sig på at indhente oplysninger og svar vedrørende alle de ordninger, der ifølge klagen fandt anvendelse, herunder dem, som klageren nævnte i bemærkningerne til fremlæggelsen af oplysninger, men det blev konstateret, at disse ordninger ikke anvendes af de samarbejdsvillige eksportører. Kommissionen fremlagde oplysninger om leveringen af PTA/MEG, da især denne ordning blev fremhævet i klagen med påstand om, at den kunne give modtagerne et betydeligt udligningsberettiget subsidie.

Subsidieordninger, der blev anvendt af de undersøgte vietnamesiske eksporterende producenter i undersøgelsesperioden

- (237) Nedenstående ordninger blev konstateret anvendt af de undersøgte vietnamesiske eksporterende producenter i undersøgelsesperioden.

⁽⁴⁾ Se fodnote 3.

3.3.3. Præferencelån

3.3.3.1. Rentestøtte efter investering ydet af Vietnam Development Bank

- (238) Vietnam Development Bank (VDB) er en statsejet, politisk styret bank, oprettet i 2006 i henhold til afgørelse No 108/2006/QD-TTg med henblik på gennemførelse af landets politikker for investeringslån i udviklingsøjemed og eksportkredit. I undersøgelsesperioden forvaltede VDB en ordning med rentestøtte til visse lån fra forretningsbanker. I den forbindelse havde virksomhederne i koncernen Thai Binh Group kontrakter med VDB vedrørende støtte til lån fra BIDV og Vietcom Bank.
- (239) Retsgrundlaget for denne ordning er dekret No 75/2011/ND-CP af 30. august 2011, der afløser dekret No 151/2006/ND-CP, dekret No 106/2008/ND-CP og dekret No 106/2004 ND-CP. For kontrakter undertegnet inden anvendelsen af dekret No 75/2011 er det de tidligere dekreter, der gælder.
- (240) Fordelen ved denne ordning er lig med forskellen mellem de rentesatser, der tilbydes af VDB, og den rente, forretningsbanker ville tilbyde ved lån til de to virksomheder. Ordningen finder anvendelse på lang- og mellemfristede lån fra forretningsbanker til finansiering af investeringsprojekter.
- (241) Fordelen ved denne ordning var på mellem 0 % og 0,28 %.

3.3.3.2. Lavrentelån ydet af visse statsejede forretningsbanker

- (242) Det fremgik af undersøgelsen, at en betydelig del af banksektoren i Vietnam er statsejet; næsten 50 % af alle lån i den vietnamesiske økonomi i undersøgelsesperioden blev ydet af de 5 store statsejede banker ⁽⁵⁾. Der er restriktioner på udenlandsk ejerskab af banker etableret i Vietnam ⁽⁶⁾. Forretningsbanker instrueres i at yde rentestøtte til virksomheder ⁽⁷⁾. State Bank of Vietnam (centralbanken) fastsætter de maksimale rentesatser, som forretningsbankerne kan anvende på lån til visse virksomheder ⁽⁸⁾. Det fremgår af oplysningerne i sagen, at de statsejede forretningsbanker tilbyder lavere renter end andre banker.
- (243) Adskillige vietnamesiske love vedrørende banksektoren og långivning omtaler præferencelån. Eksempelvis henviser forordning 1627 fra 2001 til lån til kunder, der er omfattet af politikken for præferencelån (artikel 20 og 26), og lov om kreditinstitutter henviser til lån på fordelagtige vilkår (artikel 27).
- (244) Subsidiebeløbet blev beregnet som den fordel, som det konstateredes, at modtagerne havde opnået i undersøgelsesperioden. I henhold til grundforordningens artikel 6, litra b), anses den fordel, modtagerne opnåede, for at bestå i forskellen mellem det beløb, som virksomheden betalte for præferencelånet, og det beløb, som den skulle have betalt for et tilsvarende lån på markedsvilkår, som den faktisk kunne opnå på markedet.
- (245) De i betragtning 242 og 243 anførte oplysninger peger på betydelige fordrejninger i den vietnamesiske finanssektor. Derfor tyede Kommissionen til en ekstern reference med henblik på at beregne fordelene ved præferencelån. Som anført i betragtning 231 berører dette ikke spørgsmålet om, hvorvidt subsidiet i forbindelse med præferencelån er udligningsberettiget. Da subsidieringen ligger under bagatelgrænsen, drog Kommissionen i øvrigt ikke nogen endelige konklusioner med hensyn til, om de berørte banker er offentlige organer, eller om deres kreditrisikovurdering er fyldestgørende.
- (246) Den eksterne reference var kun nødvendig for at dække lån i valutaen VND, da der ikke var tegn på, at lån ydet i USD var subsidierede. Blandt de samarbejdsvillige virksomheder havde kun Thai Binh Group fået lån i VND. Referencen blev beregnet ved hjælp af rentesatserne for lån i en kurv af 48 mellemindkomstlande i nederste halvdel (målt i BNP) i den seneste tilgængelige periode (2012). Landene blev valgt med udgangspunkt i, at deres BNP lå tæt på Vietnams. Disse satser blev derefter justeret for inflation i undersøgelsesperioden for at bestemme realrenterne, og der blev beregnet et gennemsnit for de af de 48 lande, for hvilke der forelå tilgængelige data. Kilden til de enkelte landes rentesatser og inflationstal var Verdensbanken. Den gennemsnitlige realrente for disse mellemindkomstlande i nederste halvdel lå på 8,23 % i undersøgelsesperioden. Denne reference blev sammenlignet med de inflationsjusterede rentesatser på alle lån i VND til de undersøgte virksomheder.

⁽⁵⁾ Bank for Agriculture and Rural Development, Vietnam Foreign Commercial Bank, Industrial and Commercial Bank, Bank for Investment and Development of Vietnam og Mekong Housing Bank.

⁽⁶⁾ Artikel 4 i dekret 69/2007/ND-CP.

⁽⁷⁾ Artikel 2 og 3 og artikel 4, litra a), i Prime Minister-afgørelse No 443/QD-TTf af 4. april 2009.

⁽⁸⁾ F.eks. cirkulære No 102013/TT-NHNN, artikel 1.2, litra b), c) og d).

- (247) Fordelen ved denne ordning var på mellem 0 % og 1,34 %.
- (248) Efter fremlæggelsen af oplysninger anfægtede de vietnamesiske myndigheder konklusionerne vedrørende fordrejningerne i den vietnamesiske finanssektor og gjorde gældende, at Kommissionen burde have vurderet, hvorvidt de statsejede forretningsbanker er offentlige organer, og hvorvidt deres kreditrisikovurdering er fyldestgørende. Efter de vietnamesiske myndigheders opfattelse ville denne analyse have påvirket konklusionen om, hvorvidt der er tale om et finansielt bidrag, og også anvendelsen af en ekstern reference med henblik på at påvise den fordel, denne ordning medfører.
- (249) Som anført i betragtning 242 og 243 viser de oplysninger og den dokumentation, der blev indsamlet i forbindelse med undersøgelsen, markante fordrejninger i det vietnamesiske banksystem. Disse fordrejninger betød, at man i overensstemmelse med grundforordningen måtte anvende en ekstern reference til at bestemme omfanget af en eventuel fordel. Da fordelene for de vietnamesiske eksporterende producenter ligger under bagatelgrænsen, finder Kommissionen det unødvendigt at undersøge, om bankerne er offentlige organer, og/eller om risikovurderingen er fyldestgørende, jf. betragtning 231 og 232.

3.3.4. Indrømmelse af brugsrettigheder til jord

- (250) Begge de samarbejdsvillige eksporterende producenter havde fået tildelt brugsrettigheder til jord i særlige industriområder. Thai Binh Group havde fået brugsrettighederne direkte fra staten, mens jorden til Vietnam New Century Polyester Fibre Co Ltd. (VNC) var videreleaset gennem et delvist statsejet selskab.
- (251) Thai Binh Group råder over tre grunde i et industriområde. I undersøgelsesperioden var koncernen helt fritaget for lejeafgift af to af grundene. Retsgrundlaget for fritagelsen er dekret No 121/2010/ND-CP og dekret No 142/2005/ND-CP. Koncernen betalte heller ikke lejeafgift af den tredje grund, da dens anmodning om fritagelse var til behandling hos myndighederne. De lejeafgifter, der er omfattet af fritagelsen, ligger et godt stykke under de lejeafgifter, koncernen betaler for andre, lignende grunde tæt på industriområdet, og er efter alt at dømme betydeligt lavere end de normale priser på jord i regionen.
- (252) VNC var ikke helt fritaget for afgifter på jordbrugsrettigheder, men det var klart, at virksomheden havde opnået en fordel i undersøgelsesperioden. Et delvist statsejet selskab har videreleaset tre grunde til VNC. De vietnamesiske myndigheder hævdede, at der er tale om transaktioner mellem private parter, men oplysningerne i sagen modsiger dette. I VNC's investeringslicens er jordlejen anført som en fordel opnået via en præferenceordning. Det fremgår af licensen, at »Quang Ninh's People's Committee« forpligter VNC til at leje jord hos det pågældende selskab. I henhold til den oprindelige kontrakt mellem det delvist statsejede selskab, der videreleaser grunden til VNC, og den lokale »jordmyndighed« var overførsel af jorden kun mulig på visse betingelser, som er fastsat af denne myndighed. Dette viser, at staten er involveret i jordtransaktionen mellem de to parter.
- (253) Med henblik på vurderingen af fordelene sammenlignede Kommissionen de lave jordpriser i forbindelse med transaktioner i industriområderne med en referencepris for lignende grunde. Det konstateredes i forbindelse med undersøgelsen, at det vietnamesiske marked for jord efter alt at dømme reguleres og fordrejes ved myndighedernes indgriben, idet brugsrettighederne til jord i bestemte industriområder og/eller begunstigede erhvervssektorer er omfattet af en fritagelse for vederlag eller et fordelagtigt vederlag. I dette særlige tilfælde fandt Kommissionen en forholdsvis pålidelig transaktion vedrørende jordbrugsrettigheder, idet den pågældende grund ligger uden for de begunstigede områder, og den pågældende virksomhed er aktiv i en sektor, som er uden relation til PSF og ikke begunstiget af offentlige politikker. Priserne i forbindelse med denne transaktion blev anvendt som reference for vurderingen af fordelene, uden at man derved foregreb en konklusion vedrørende den overordnede situation på det vietnamesiske jordmarked.

- (254) Fordelen ved denne ordning var på mellem 0,17 % og 0,37 %.

3.3.5. Ordninger for fritagelse og nedsættelse af direkte skatter

- (255) Begge de samarbejdsvillige eksporterende producenter havde opnået en række lettelser af deres direkte skatter baseret på fritagelsesbestemmelser i deres investeringslicenser. Retsgrundlaget for disse fritagelser er dekret No 164/2003/ND-CP, afløst af dekret 124/2008/ND-CP og 122/2011/ND-CP, cirkulære 140/2012, dekret No 164/2003/ND-CP, ændret og suppleret af dekret No 152/204/ND-CP, vedrørende told- og momsfrigivelse ved import af maskiner.
- (256) I henhold til denne lovgivning finder fritagelserne for og nedsættelserne af direkte skatter anvendelse bl.a. på virksomheder, der er etableret i særlige industriområder/-parker eller virksomheder, der har mange ansatte, eller virksomheder, der opererer i visse erhvervssektorer.

- (257) Subsidiebeløbet blev beregnet som den fordel, som det konstateredes, at modtagerne havde opnået i undersøgelsesperioden. Den fordel, som modtagerne opnåede, anses for at bestå i det beløb, der svarer til den samlede skyldige skat i henhold til den normale skattesats, efter fradrag af det beløb, der blev betalt med den fordelagtige skattesats, eller det fuldstændigt fritagne skattebeløb, alt efter hvad der er relevant. De beløb, der betragtes som et subsidie, er baseret på de seneste årlige indkomsterklæringer. Subsidiet blev henregnet til virksomhedernes samlede omsætning og udtrykt som et procenttal af omsætningen ved eksport til Unionen (i cif-priser).
- (258) Fordelen ved denne ordning var på mellem 0,11 % og 0,36 %.

3.3.6. Fritagelse for importafgifter på importerede råmaterialer

- (259) Begge de samarbejdsvillige eksporterende producenter var fritaget for told på importerede råmaterialer i undersøgelsesperioden. Retsgrundlaget for fritagelsen er lov om import- og eksportafgifter No 45/2005/QH11, gennemført ved dekret No 87/2010/ND-CP. Reglerne for inspektion og overvågning (ordning og procedurer) er fastsat i cirkulære 194/2010TT.
- (260) De vietnamesiske myndigheder angav i deres spørgeskemabesvarelse, at de anvender en ordning med toldgodtgørelse og -suspendering. I henhold til lovgivningen gælder fritagelsen for importerede råmaterialer, der forbruges ved fremstillingen af de eksporterede varer. Tolden kan refunderes i et omfang svarende til den andel af de importerede råmaterialer, der er anvendt i den eksporterede færdige vare.
- (261) Det blev konstateret, at ingen af de to samarbejdsvillige eksporterende producenter opnåede nogen økonomisk fordel af denne ordning i undersøgelsesperioden. Selv om de var fritaget for importafgifter på råmaterialer, blev der ikke konstateret for store eftergivelser i undersøgelsesperioden. Begge virksomheder solgte forholdsvist beskedne mængder af den pågældende vare på hjemmemarkedet. De købte desuden en betydelig andel af de vigtigste råmaterialer på hjemmemarkedet, da de importmængder til fremstilling af den pågældende vare til eksport ikke var tilstrækkelige.
- (262) I betragtning af ovenstående ansås det ikke for nødvendigt at drage en konklusion med hensyn til, om den anmeldte toldgodtgørelsesordning er i overensstemmelse med WTO-reglerne og med grundforordningens bilag II og III.
- (263) Efter fremlæggelsen af oplysninger bakkede de vietnamesiske myndigheder op om Kommissionens konklusioner vedrørende denne ordning. De ønskede imidlertid at gøre opmærksom på, at den vietnamesiske toldgodtgørelsesordning er helt i overensstemmelse med grundforordningens bilag II og III, selv om der ikke var konkluderet noget i den henseende. Kommissionen noterer sig de vietnamesiske myndigheders holdning. Men da fordelene for de vietnamesiske eksporterende producenter ligger under bagatelgrænsen, gør Kommissionen endnu en gang opmærksom på sin holdning, nemlig at den ikke finder det nødvendigt i forbindelse med denne undersøgelse at undersøge, om toldgodtgørelsesordningen er i overensstemmelse med grundforordningens bilag II og III, jf. betragtning 231 og 232.

3.3.7. Fritagelse for importafgifter på importerede maskiner

- (264) Begge de samarbejdsvillige eksporterende producenter var fritaget for told og moms på importerede maskiner i undersøgelsesperioden. Retsgrundlaget for fritagelsen er lov om import- og eksportafgifter No 45/2005/QH11, gennemført ved dekret No 87/2010/ND-CP. Reglerne for inspektion og overvågning (ordning og procedurer) er fastsat i dekret No 154./2005/N-CP samt cirkulære 194/2010TT og 117/2011.
- (265) Virksomhederne blev anmodet om at oplyse, hvilke maskiner de havde importeret i en periode på 10 år. Det er klart, at de samarbejdsvillige eksporterende producenter opnåede fordele som følge af denne ordning, men der var ikke tale om betydelige fordele. Dette skyldes, at virksomhederne ikke havde nogen særlig stor import af maskiner set i forhold til omsætningen ved salg af PSF til Unionen. En eventuel fordel var desuden blevet udvandet ved, at maskiner afskrives over en årrække (som regel ti), således at den fordel, der kunne henføres til undersøgelsesperioden, var tilsvarende mindre.
- (266) Fordelen ved denne ordning var på mellem 0,08 % og 0,1 %.

3.3.8. Subsidiebeløb

- (267) For de vietnamesiske eksporterende producenter ligger subsidiebeløbet, der blev fastsat i henhold til grundforordningens bestemmelser, udtrykt i værdi, på mellem 0,6 % og 2,31 %. Den landsdækkende subsidiemargen er det vægtede gennemsnit af de to ovennævnte margener, dvs. 1,25 %. Ovennævnte subsidier blev henregnet til virksomhedernes samlede omsætning og udtrykt som et procenttal af omsætningen ved eksport til Unionen (i cif-priser).

- (268) Efter fremlæggelsen af oplysninger gjorde klageren gældende, at det var uklart, hvordan Kommissionen havde beregnet dette subsidemargininterval, og hvorfor Kommissionen ikke havde forholdt sig til den største af disse marginer, der lå over bagatelgrænsen. Som forklaret af Kommissionen i betragtning 267 ligger de samlede subsidier for de vietnamesiske samarbejdsvillige eksporterende producenter, udtrykt i værdi, på mellem mindst 0,6 % og højst 2,31 %. Men beregningen af det vægtede gennemsnit af disse marginer giver en gennemsnitlig landsdækkende subsidemargin på 1,25 %, hvilket er under bagatelgrænsen. Det er denne metode, der konsekvent anvendes til at beregne den gennemsnitlige landsdækkende subsidemargin, jf. grundforordningens relevante bestemmelser.

3.3.9. Konklusion vedrørende Vietnam

- (269) Subsidemargenen for hele Vietnam er på 1,25 %. Da denne margin ligger under bagatelgrænsen, er det blevet konkluderet, at undersøgelsen bør afsluttes for så vidt angår import med oprindelse i Vietnam, jf. grundforordningens artikel 14, stk. 3.

4. SKADE

4.1. DEFINITION AF EU-ERHVERVSGRENNEN OG EU-PRODUKTION

- (270) Den samme vare blev fremstillet af 18 EU-producenter i undersøgelsesperioden. De udgør »EU-erhvervsgrenen« som omhandlet i grundforordningens artikel 4, stk. 1.
- (271) Den samlede EU-produktion i undersøgelsesperioden blev fastsat til ca. 401 000 ton. Kommissionen nåede frem til dette tal på grundlag af alle de foreliggende oplysninger om EU-erhvervsgrenen såsom kontrollerede produktionsstal for de samarbejdsvillige EU-producenter i stikprøven og tal fremlagt af klageren. Fire EU-producenter, der tegnede sig for 54 % af den samlede EU-produktion af samme vare, blev udtaget til at indgå i stikprøven, jf. betragtning 10.

4.2. EU-FORBRUGET

- (272) Kommissionen fastsatte EU-forbruget på grundlag af EU-erhvervsgrenens salg på markedet i EU ved hjælp af oplysninger fremlagt af klageren og importen fra tredjelande baseret på data fra Eurostat.
- (273) EU-forbruget udviklede sig som følger:

Tabel 2

EU-forbruget (i ton)

	2010	2011	2012	Undersøgelsesperioden
EU-forbruget i alt	838 397	869 025	837 066	890 992
Indeks	100	104	100	106

Kilde: Klage, Eurostat.

- (274) EU-forbruget toppede i 2011 som følge af en pludselig stigning i bomuldspriserne på grund af problemer med bomuldsproduktionen i 2010. Det betød, at efterspørgslen efter PSF som erstatning for bomuld steg, men den faldt igen året efter. I undersøgelsesperioden blev der igen iagttaget en stigning på 6 % i EU-forbruget.

4.3. IMPORT FRA DE PÅGÆLDENDE LANDE

4.3.1. Kumulativ vurdering af virkningerne af importen fra de pågældende lande

- (275) Kommissionen undersøgte, om importen af PSF med oprindelse i de pågældende lande skulle vurderes kumulativt i overensstemmelse med grundforordningens artikel 8, stk. 3.

- (276) Den i forbindelse med importen fra Folkerepublikken Kina og Vietnam fastsatte subsidemargen lå under bagatelgrænsen, jf. grundforordningens artikel 8, stk. 3, litra a).
- (277) Betingelserne for en kumulativ vurdering er derfor ikke opfyldt, og analysen af årsagssammenhængen er derfor begrænset til virkningerne af importen fra Indien.

4.3.2. Mængde og markedsandel for importen fra Indien

- (278) Kommissionen fastlagde importmængden på grundlag af data fra Eurostat. Markedsandelen for importen blev beregnet som importmængden fra Indien i forhold til det samlede EU-forbrug (hvor dette blev fastsat som EU-producenternes samlede salg i Unionen plus den samlede import af PSF til Unionen).
- (279) Importen til Unionen fra Indien udviklede sig som følger:

Tabel 3

Importmængde (i ton) og markedsandel

	2010	2011	2012	Undersøgelsesperioden
Importmængde fra Indien (i ton)	51 258	59 161	63 191	60 852
Indeks	100	115	123	119
Markedsandel	6,1 %	6,8 %	7,5 %	6,8 %
Indeks	100	111	123	112

Kilde: Eurostat.

- (280) Alt i alt forblev importen fra Indien ret stabil og tegnede sig for en EU-markedsandel på mellem 6 % og 7,5 % i den betragtede periode.

4.3.3. Priserne på importen fra Indien og prisunderbud

- (281) Kommissionen fastlagde importpriserne på grundlag af statistiske data fra Eurostat og kontrollerede oplysninger fra de samarbejdsvillige eksportører. Prisunderbuddet i forbindelse med importen blev fastlagt på grundlag af kontrollerede oplysninger fremlagt af de samarbejdsvillige eksportører og de samarbejdsvillige EU-producenter.
- (282) Den gennemsnitlige pris på importen til Unionen fra Indien udviklede sig som følger:

Tabel 4

Importpriser (EUR/ton)

	2010	2011	2012	Undersøgelsesperioden
Indien	1 025	1 368	1 239	1 212
Indeks	100	134	121	118

Kilde: Data fra Eurostat og kontrollerede oplysninger fra samarbejdsvillige eksportører.

- (283) Der blev iagttaget en pludselig stigning i prisen på PSF i 2011, året for ovennævnte bomuldskrise. Priserne faldt i de efterfølgende år, men forblev højere end den i 2010 iagttagede pris. I undersøgelsesperioden lå prisen 18 % over prisen på PSF i 2010.

- (284) Kommissionen beregnede prisunderbuddet i undersøgelsesperioden ved at sammenligne de vægtede gennemsnitlige hjemtagelsespriser pr. varetype importeret fra de samarbejdsvillige indiske producenter i stikprøven ved salg til den første uafhængige kunde på EU-markedet, med passende justeringer for told og omkostninger efter importen, og de vægtede gennemsnitlige salgspriser for de samme varettyper hos EU-producenterne i stikprøven ved salg til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder på EU-markedet, justeret til ab fabrik-niveau.
- (285) Prissammenligningen blev foretaget pr. varetype ved transaktioner i samme handelsled, i givet fald efter passende justeringer og fradrag af eventuelle nedslag og rabatter. Resultatet af sammenligningen blev udtrykt som en procentdel af omsætningen for EU-producenterne i stikprøven i undersøgelsesperioden. Det viste en vægtet gennemsnitlig underbudsmargen på mellem 4,1 % og 43,7 % for importen fra Indien på EU-markedet.

4.4. EU-ERHVERVSGRENENS ØKONOMISKE SITUATION

4.4.1. Generelle bemærkninger

- (286) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 8, stk. 4, omfattede undersøgelsen af virkningerne af den subsidierede import på EU-erhvervsgrenen en vurdering af alle økonomiske indikatorer, der havde indflydelse på EU-erhvervsgrenens situation i den betragtede periode.
- (287) Der blev anvendt stikprøver til at afgøre, hvilken skade der måtte være påført EU-erhvervsgrenen, jf. betragtning 10.
- (288) Med henblik på konstateringen af skade sondrede Kommissionen mellem makroøkonomiske og mikroøkonomiske skadesindikatorer. Kommissionen evaluerede de makroøkonomiske indikatorer på grundlag af oplysningerne i klagen, yderligere oplysninger fremlagt af klageren under proceduren og data fra Eurostat. Disse oplysninger vedrørte samtlige EU-producenter. Kommissionen evaluerede de mikroøkonomiske indikatorer på grundlag af de behørigt kontrollerede oplysninger i spørgeskemabesvareelserne fra EU-producenterne i stikprøven. Begge sæt oplysninger blev fundet repræsentative for EU-erhvervsgrenens økonomiske situation.
- (289) De makroøkonomiske indikatorer er: produktion, produktionskapacitet, kapacitetsudnyttelse, salgsmængde, markedsandel, vækst, beskæftigelse og produktivitet.
- (290) De mikroøkonomiske indikatorer er: gennemsnitlige enhedspriser, enhedsomkostninger, arbejdskraftomkostninger, lagerbeholdninger, rentabilitet, likviditet, investeringer, investeringsafkast og evne til at rejse kapital.

4.4.2. Makroøkonomiske indikatorer

4.4.2.1. Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

- (291) Den samlede EU-produktion, produktionskapaciteten og kapacitetsudnyttelsen udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 5

Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

	2010	2011	2012	Undersøgelsesperioden
Produktionsmængde (i ton)	362 195	355 240	361 159	401 119
Indeks	100	98	100	111
Produktionskapacitet (i ton)	492 059	451 310	468 115	466 744
Indeks	100	92	95	95

	2010	2011	2012	Undersøgelsesperioden
Kapacitetsudnyttelse	73,6 %	78,7 %	77,2 %	85,9 %
Indeks	100	107	105	117

Kilde: Klageren (CIRFS).

- (292) Produktionsmængden steg med 11 % i den betragtede periode. Stigningen fandt sted udelukkende i undersøgelsesperioden (der dækker de sidste 12 måneder af den betragtede periode). I den del af den betragtede periode, der gik forud for undersøgelsesperioden (dvs. 2011 og 2012) faldt eller stagnerede EU-erhvervsgrenens produktionsmængde.
- (293) Produktionskapaciteten udviste derimod en faldende tendens; den faldt således med 5 % i undersøgelsesperioden. Parallelt med stigningen i produktionsmængden, jf. betragtning 292, steg kapacitetsudnyttelsen med 17 %. Det bør dog fremhæves, at kapacitetsudnyttelsen i 2010, der anvendes som grundlag for analysen af udviklingen, var lav for en kapitalintensiv erhvervsgren som PSF-industrien, og i undersøgelsesperioden var kapacitetsudnyttelsen på 85,9 %.

4.4.2.2. Salgsmængde og markedsandel

- (294) EU-erhvervsgrenens salgsmængde og markedsandel udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 6

Salgsmængde og markedsandel

	2010	2011	2012	Undersøgelsesperioden
Salgsmængde på EU-markedet i alt (i ton)	379 840	366 341	344 134	358 130
Indeks	100	96	91	94
Markedsandel	45,3 %	42,2 %	41,1 %	40,2 %
Indeks	100	93	91	89

Kilde: Eurostat, klageren (CIRFS).

- (295) Salgsmængden på EU-markedet faldt i 2011 og 2012, men steg en smule i undersøgelsesperioden. Der blev dog iagttaget et samlet fald på 6 % i forhold til de solgte mængder i 2010.
- (296) EU-erhvervsgrenens markedsandel faldt markant i hele den betragtede periode. Det største fald i markedsandelen fandt sted i 2011, men den nedadgående tendens fortsatte i 2012 og i undersøgelsesperioden og førte til et samlet tab af markedsandele i den betragtede periode på 11 %.

4.4.2.3. Vækst

- (297) Trods den beskedne vækst i EU-forbruget i den betragtede periode (plus 6 %) og stigningen i EU-producenternes produktionsmængde (plus 11 %) faldt EU-producenternes salg med 6 %.

4.4.2.4. Beskæftigelse og produktivitet

(298) Beskæftigelsen og produktiviteten udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 7

Beskæftigelse og produktivitet

	2010	2011	2012	Undersøgelsesperioden
Antal ansatte	1 914	1 935	2 000	2 036
Indeks	100	101	105	106
Produktivitet (ton/ansat)	189,3	183,6	180,6	197,0
Indeks	100	97	95	104

Kilde: Klageren (CIRFS).

(299) Antallet af ansatte steg støt i den betragtede periode; det steg således med 6 % samtidig med stigningen i produktionen, jf. betragtning 292.

(300) Produktiviteten faldt i 2011 og 2012, da antallet af ansatte voksede, mens produktionsmængden stagnerede i de pågældende år. Samlet set steg produktiviteten i den betragtede periode med 4 %.

4.4.3. Mikroøkonomiske indikatorer

4.4.3.1. Priser og faktorer, som påvirker priserne

(301) De gennemsnitlige enhedssalgspriser hos EU-producenterne i stikprøven ved salg til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder i Unionen udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 8

Salgspriser i Unionen

	2010	2011	2012	Undersøgelsesperioden
Gennemsnitlig enheds-salgspris i Unionen — hele markedet (EUR/ton)	1 283	1 608	1 509	1 489
Indeks	100	125	118	116
Enhedsproduktionsomkostninger (EUR/ton)	1 453	1 666	1 629	1 542
Indeks	100	115	112	106

Kilde: Kontrollerede oplysninger fra EU-producenterne i stikprøven.

(302) Den største stigning i salgsprisen i Unionen blev iagttaget i 2011, hvor salgsprisen på PSF lå 25 % over den gennemsnitlige salgspris i 2010. Dette skyldtes bomulds-krisen i 2011, hvor der var mangel på bomuld på grund af den dårlige høst i 2010, og efterspørgslen efter PSF som erstatning for bomuld derfor steg. Samlet set steg salgspriserne i Unionen med 16 % i den betragtede periode.

- (303) Enhedsproduktionsomkostningerne steg ligeledes i den betragtede periode og toppede med 15 % i 2011 på grund af en stigning det år i priserne på brændstof, som er en betydelig omkostningsfaktor. Enhedsproduktionsomkostningerne steg samlet med 6 % i den betragtede periode.

4.4.3.2. Arbejdskraftomkostninger

- (304) De gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger hos EU-producenterne i stikprøven udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 9

Gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat

	2010	2011	2012	Undersøgelsesperioden
Gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat (EUR)	31 561	31 080	31 661	32 356
Indeks	100	98	100	103

Kilde: Kontrollerede oplysninger fra EU-producenterne i stikprøven.

- (305) De gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat faldt først i 2011, hvorefter de steg en smule i de efterfølgende år. For den betragtede periode blev der iagttaget en stigning på 3 %.

4.4.3.3. Lagerbeholdninger

- (306) Lagerbeholdningerne hos EU-producenterne i stikprøven udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 10

Lagerbeholdninger

	2010	2011	2012	Undersøgelsesperioden
Slutlagre (i ton)	15 731	16 400	15 039	19 108
Indeks	100	104	96	121
Slutlagre i procent af produktionen	7,3 %	7,8 %	7,1 %	8,8 %
Indeks	100	107	97	120

Kilde: Kontrollerede oplysninger fra EU-producenterne i stikprøven.

- (307) Slutlagrene steg, undtagen i 2012; de steg således samlet med 21 % i undersøgelsesperioden. Dette svarer til stigningen i produktionsmængden (samlet stigning på 11 %), mens salgsmængderne faldt i den betragtede periode (samlet fald på 6 %). Disse tendenser var også afspejlet i slutlagrene opgjort som en procentdel af produktionen.

4.4.3.4. Rentabilitet, likviditet, investeringer, investeringsafkast og evne til at rejse kapital

- (308) Rentabiliteten, likviditeten, investeringerne og investeringsafkastet for EU-producenterne i stikprøven udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 11

Rentabilitet, likviditet, investeringer og investeringsafkast

	2010	2011	2012	Undersøgelsesperioden
Rentabilitet ved salg i Unionen til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder (i % af omsætningen)	– 5,4 %	1,0 %	– 0,8 %	0,3 %
Indeks	– 100	18	– 14	5
Likviditet (EUR)	– 12 068 770	12 017 353	13 048 405	10 725 084
Indeks	– 100	100	108	89
Investeringer (EUR)	5 240 603	7 671 607	4 488 296	4 145 991
Indeks	100	146	86	79
Investeringsafkast	– 25,1 %	5,5 %	– 4,5 %	1,5 %
Indeks	– 100	22	– 18	6

Kilde: Kontrollerede oplysninger fra EU-producenterne i stikprøven.

- (309) Kommissionen fastsatte rentabiliteten hos EU-producenterne i stikprøven til nettooverskuddet før skat ved salg af samme vare til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder i Unionen udtrykt i procent af omsætningen i forbindelse med dette salg. Rentabilitetsmargenerne var svingende i den betragtede periode. Alt i alt skete der en forbedring af rentabiliteten, idet man fra en overvejende tabsgivende situation i 2010 nåede et balancepunkt i undersøgelsesperioden.
- (310) Nettolikviditeten er EU-producenternes evne til selv at finansiere deres aktiviteter. Tendensen i nettolikviditeten udviklede sig positivt i den betragtede periode.
- (311) Investeringerne toppede i 2011 med en stigning på 46 % sammenlignet med 2010, men faldt i de efterfølgende år. I den betragtede periode faldt investeringerne med 21 %.
- (312) Investeringsafkastet er fortjenesten i procent af den bogførte nettoværdi af investeringerne. Det udviklede sig positivt i den betragtede periode.
- (313) Ingen af EU-producenterne i stikprøven gav udtryk for, at de havde haft problemer med at rejse kapital i den betragtede periode.

4.4.4. Konklusion vedrørende skade

- (314) Importen fra Indien forblev stabil (og tegnede sig for en EU-markedsandel på mellem 6 % og 7 % i den betragtede periode). Underbuddet var betydeligt (på op til 43,7 %).
- (315) Der skete en forbedring af de fleste skadesindikatorer. EU-producenternes rentabilitet steg med tæt ved 6 procentpoint, men den gennemsnitlige fortjenstmargen lå stadig på et utilfredsstillende balancepunkt på 0,3 % i undersøgelsesperioden. Kapacitetsudnyttelsen steg fra 74 % til 86 %. Dette skyldtes imidlertid en stigning i Unionens produktionsmængder og faldet i Unionens kapacitet. De gennemsnitlige salgspriser i Unionen toppede i 2011 på grund af den kraftige stigning i priserne på bomuld og brændstof. De gennemsnitlige salgspriser i Unionen steg samlet med 16 % i den betragtede periode. Investeringsafkastet og likviditeten udviklede sig positivt. Beskæftigelsen steg også i den betragtede periode. Der blev således iagttaget tegn på genrejsning i en fortsat skadevoldende situation.
- (316) Følgende skadesindikatorer udviklede sig negativt i den betragtede periode: EU-producenternes markedsandel i Unionen faldt fra 45,3 % til 40,2 %, da salgsmængderne i Unionen faldt med 6 %. Der skete et generelt fald i investeringsniveauet, undtagen i 2011. Kapaciteten faldt med 5 % i den betragtede periode, jf. betragtning 293.
- (317) Generelt kan situationen i EU-erhvervsgrenen fortsat beskrives som skadevoldende, selv om der er sket en klar forbedring i de seneste år. På baggrund af ovenstående konkluderede Kommissionen, at EU-erhvervsgrenen blev påført væsentlig skade, jf. grundforordningens artikel 8, stk. 4.
- (318) Klageren anførte i sine bemærkninger til fremlæggelsen af oplysninger, at den anså stabiliteten af den indiske EU-markedsandel som resultatet af kraftig subsidiering. Kommissionen konstaterede ganske rigtigt, at der var blevet ydet udligningsberettigede subsidier (jf. betragtning 229), men der kunne ikke etableres nogen årsagssammenhæng med EU-erhvervsgrenens skadevoldende situation (jf. betragtning 319-323).

5. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

- (319) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 8, stk. 5, undersøgte Kommissionen, om den subsidierede import fra Indien havde forvoldt EU-erhvervsgrenen væsentlig skade. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 8, stk. 6, undersøgte Kommissionen tillige, om andre kendte faktorer samtidig kunne have skadet EU-erhvervsgrenen. Kommissionen sikrede, at skade der måtte være forvoldt af andre faktorer end den subsidierede import fra Indien, ikke blev tilskrevet den subsidierede import. Disse andre faktorer er importen fra andre tredjelande, EU-erhvervsgrenens eksportresultater og forbruget.

5.1. VIRKNINGERNE AF DEN SUBSIDIEREDE IMPORT

- (320) I betragtning af, at der blev konstateret subsidiering under bagatelgrænsen for Kinas og Vietnams vedkommende, jf. betragtning 76 og 231, er betingelserne for en kumulativ vurdering ikke opfyldt. Analysen af årsagssammenhængen er derfor begrænset til virkningerne af importen fra Indien.
- (321) I den betragtede periode oplevede EU-erhvervsgrenen et fald i sin markedsandel fra 45,3 % til 40,2 %, mens markedsandelen for importen fra Indien forblev ret stabil på mellem 6 % og 7 %. Forbruget voksede med 6 % i den betragtede periode. EU-erhvervsgrenen var således i ikke i stand til at drage fordel af denne vækst i form af en større markedsandel, hvilket dog sandsynligvis ikke skal tilskrives den indiske markedsandel, der forblev konstant.
- (322) De gennemsnitlige priser på PSF fra Indien var i henhold til data fra Eurostat lavere end de gennemsnitlige priser på PSF fra de fleste andre lande, men det er vigtigt at bemærke, at der er store forskelle i kvalitet og varetyper. Under alle omstændigheder viste præcise sammenligninger pr. varetype, at der forelå et betydeligt underbud for så vidt angik importen fra Indien.
- (323) Til trods for det betydelige underbud kan det ikke konkluderes, at importen fra Indien forårsagede skaden. Faldet i EU-erhvervsgrenens markedsandel (minus 5,1 procentpoint) kan nemlig ikke tilskrives udviklingen i importmængderne fra Indien, da den tilsvarende markedsandel forblev ret stabil (kun plus 0,7 procentpoint i den betragtede periode). Desuden steg de gennemsnitlige priser på importen fra Indien med 18 % i den betragtede periode. Priserne på importen fra Indien synes ikke at have forårsaget et pristryk, da EU-erhvervsgrenens økonomiske situation forbedrede sig markant i den betragtede periode til trods for, at den fortsat var skadevoldende i undersøgelsesperioden.

5.2. VIRKNINGERNE AF ANDRE FAKTORER

5.2.1. Import fra tredjelande

(324) Importmængden fra tredjelande udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 12

Import fra tredjelande

Land		2010	2011	2012	Undersøgelsespe- rioden
Republikken Korea	Mængde (ton)	129 918	165 365	163 540	181 540
	Indeks	100	127	126	140
	Markedsandel	15,5 %	19,0 %	19,5 %	20,4 %
	Indeks	100	123	126	131
	Gennemsnitspris (EUR/ton)	1 116	1 367	1 361	1 300
	Indeks	100	123	122	116
Taiwan	Mængde (ton)	121 656	108 645	100 072	92 423
	Indeks	100	89	82	76
	Markedsandel	14,5 %	12,5 %	12,0 %	10,4 %
	Indeks	100	86	82	71
	Gennemsnitspris (EUR/ton)	1 131	1 416	1 383	1 369
	Indeks	100	125	122	121
Kina	Mængde (ton)	5 198	8 980	23 209	44 651
	Indeks	100	173	446	859
	Markedsandel	0,6 %	1,0 %	2,8 %	5,0 %
	Indeks	100	167	447	808
	Gennemsnitspris (EUR/ton)	1 065	1 279	1 265	1 209
	Indeks	100	120	119	113
Tyrkiet	Mængde (ton)	32 921	29 969	34 303	36 908
	Indeks	100	91	104	112
	Markedsandel	3,9 %	3,4 %	4,1 %	4,1 %
	Indeks	100	88	104	105

Land		2010	2011	2012	Undersøgelsespe- rioden
	Gennemsnitspris (EUR/ton)	1 133	1 466	1 383	1 382
	Indeks	100	129	122	122
Vietnam	Mængde (ton)	24 884	25 487	26 410	29 717
	Indeks	100	102	106	119
	Markedsandel	3,0 %	2,9 %	3,2 %	3,3 %
	Indeks	100	99	106	112
	Gennemsnitspris (EUR/ton)	978	1 182	1 175	1 096
	Indeks	100	121	120	112
Indonesien	Mængde (ton)	25 902	30 285	24 032	24 699
	Indeks	100	117	93	95
	Markedsandel	3,1 %	3,5 %	2,9 %	2,8 %
	Indeks	100	113	93	90
	Gennemsnitspris	1 055	1 329	1 267	1 167
	Indeks	100	126	120	111
Thailand	Mængde (ton)	17 548	23 510	17 103	18 952
	Indeks	100	134	97	108
	Markedsandel	2,1 %	2,7 %	2,0 %	2,1 %
	Indeks	100	129	98	102
	Gennemsnitspris (EUR/ton)	1 140	1 449	1 310	1 298
	Indeks	100	127	115	114
Anden import	Mængde (ton)	49 272	51 282	41 074	43 120
	Indeks	100	104	83	88
	Markedsandel	5,9 %	5,9 %	4,9 %	4,8 %
	Indeks	100	100	83	82
	Gennemsnitspris (EUR/ton)	1 323	1 681	1 603	1 532
	Indeks	100	127	121	116

Kilde: Eurostat.

- (325) Størstedelen af importen (181 540 ton svarende til en markedsandel på 20,4 % i undersøgelsesperioden) kommer fra Republikken Korea, hvis markedsandel steg med 4,9 procentpoint i den betragtede periode. Taiwan er den næststørste eksportør til Unionen. Selv om importen fra Taiwan faldt i den betragtede periode (minus 4,1 procentpoint), havde Taiwan fortsat en markedsandel på 10,4 % i undersøgelsesperioden. Den fjerdestørste på listen over eksportører (efter Indien, der er tredjestørst) er Kina, hvis markedsandel voksede med 4,4 procentpoint til 5 %. Der importeres mindre fra andre tredjelande end fra Indien, men der importeres også betydelige mængder PSF fra Tyrkiet, Vietnam, Indonesien og Thailand (alle fire med ret stabile markedsandele). Tilsammen tegner importen fra Tyrkiet, Vietnam, Indonesien og Thailand sig for en markedsandel på ca. 12 % (12,4 % i undersøgelsesperioden).
- (326) Det er værd at bemærke, at importen fra navnlig Republikken Korea er voksende. Importen fra Korea svarede i undersøgelsesperioden til tre gange importmængderne fra Indien. Den voksede med 40 % i den betragtede periode, og den tilsvarende markedsandel voksede med 4,9 procentpoint til 20,4 %. Importen fra Kina voksede også kraftigt, nemlig med over 700 % opgjort i mængde eller 4,4 procentpoint opgjort i markedsandele. Importen fra Kina underbød også markant EU-erhvervsgrenens priser.
- (327) På grundlag af ovenstående kan det konkluderes, at hvis EU-erhvervsgrenens skadevoldende situation er resultatet af import, skyldes det snarere import fra andre kilder end Indien.
- (328) Efter fremlæggelsen af oplysninger bemærkede klageren, at Kommissionen ikke havde undersøgt Kinas og Vietnams eksportpriser nærmere. Det bemærkes endnu en gang, at der blev konstateret subsidiering under bagatelgrænsen for både Kinas og Vietnams vedkommende. Kommissionen vurderede derfor eksportpriserne for disse to lande i forbindelse med sin analyse af årsagssammenhængen med hensyn til virkningerne af andre faktorer og foretog ganske rigtigt ikke en kumulativ vurdering af importen fra alle de tre lande, der er berørt af denne procedure, eftersom det blev fastslået, at de i Kina og Vietnam konstaterede subsidier lå under bagatelgrænsen, jf. betragtning 275-277.
- (329) Klageren fremsatte bemærkninger til den gennemsnitlige pris på importen fra Korea og den (lille) stigning i mængden heraf mellem 2011 og 2012. I betragtning af den generelle stigning i både mængden og markedsandelen for importen fra Korea i den betragtede periode og det forhold, at de gennemsnitlige priser på denne import er lavere end EU-erhvervsgrenens gennemsnitlige salgspriser, fastholder Kommissionen, at importen fra Korea er en relevant anden faktor i forbindelse med analysen af årsagssammenhængen.
- (330) Klageren henviste endvidere til de gennemsnitlige eksportpriser for de tre lande, der oprindeligt var berørt af denne procedure, og for Korea og Taiwan i perioden fra januar til juli 2014. Dette er imidlertid ikke den betragtede periode, der strækker sig fra 2010 til slutningen af undersøgelsesperioden. Denne bemærkning afvises derfor.

5.2.2. EU-erhvervsgrenens eksportresultater

- (331) EU-erhvervsgrenens eksportmængde og eksportens gennemsnitlige værdi udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 13

EU-producenternes eksportresultater

	2010	2011	2012	Undersøgelsesperioden
Eksportmængde (on)	31 158	32 204	41 279	36 149
Indeks	100	103	132	116
Gennemsnitspris (EUR/ton)	1 760	1 945	1 924	1 962
Indeks	100	111	109	112

Kilde:

Mængde: klageren (CIRFS).

Værdi: kontrollerede oplysninger fra EU-producenterne i stikprøven.

- (332) Uden for Unionen sælger EU-erhvervsgrenen hovedsagelig specialvarer, hvilket forklarer de højere gennemsnitlige salgspriser, der iagttages på disse markeder.
- (333) Eksportmængderne for EU-producenterne i stikprøven steg med næsten 30 % i den betragtede periode og toppede i 2012. De gennemsnitlige salgspriser steg i 2011 og forblev derefter på et stabilt niveau frem til undersøgelsesperioden.
- (334) Trods de gode eksportresultater for EU-producenterne i stikprøven var de eksportmængder i absolutte tal forholdsvis små sammenlignet med de mængder, der blev solgt i Unionen. Virkningerne heraf kunne derfor ikke i tilstrækkelig grad kompensere for den vanskelige og skadevoldende situation på hjemmemarkedet i Unionen.

5.2.3. Forbruget

- (335) EU-markedet for PSF var på 838 397 ton i 2010 og nåede i undersøgelsesperioden op på 890 992 ton. Dette svarer til en markedsvækst på 6 % i den betragtede periode. Der var med andre ord ikke nogen nedgang i efterspørgslen, som kunne have bidraget til EU-erhvervsgrenens skadevoldende situation.

5.2.4. Den økonomiske krise

- (336) En brugersammenslutning, handelskammeret i et af de pågældende lande og en offentlig myndighed bemærkede, at skaden var forårsaget af den økonomiske krise. Dette argument holder ikke, da EU-markedet for PSF voksede med 6 % og den gennemsnitlige salgspris i Unionen også steg med 16 %.
- (337) Handelskammeret bemærkede desuden, at efterspørgslen efter special-PSF faldt på grund af krisen, mens efterspørgslen efter standard-PSF steg. Det skal endnu en gang bemærkes, at special-PSF og standard-PSF har de samme fysiske og kemiske egenskaber, og at deres endelige anvendelsesformål grundlæggende er de samme. Det anerkendes, at ikke alle varettyperne er indbyrdes substituerbare, men tidligere undersøgelser og den aktuelle undersøgelse har slået fast, at de forskellige varettyper i det mindste er delvist indbyrdes substituerbare, og at deres anvendelsesformål er delvist overlappende. Dette argument afvises derfor.

5.2.5. Høj kapacitetsudnyttelse

- (338) En offentlig myndighed gjorde gældende, at skaden, i form af tab af markedsandele, ikke kunne være forvoldt af den subsidierede import, når henses til den høje kapacitetsudnyttelse i EU-erhvervsgrenen. Kapacitetsudnyttelsen i EU-erhvervsgrenen steg ganske vist i den betragtede periode, men nærmede sig på intet tidspunkt grænserne for den kapacitet, der var til rådighed. Da kapacitetsudnyttelsen var på sit højeste, hvilket var i undersøgelsesperioden, lå den på 85,9 %. Dette giver rigelig plads til forøgelse af produktionen. Men da EU-producenternes salgsmængder i Unionen ikke fulgte med den opadgående tendens i forbruget, betragtes tabet af markedsandele fortsat som en af indikatorerne for EU-erhvervsgrenens skadevoldende situation.

5.3. KONKLUSION VEDRØRENDE ÅRSAGSSAMMENHÆNG

- (339) På grundlag af ovenstående finder Kommissionen, at der ikke kan etableres en årsagssammenhæng mellem EU-erhvervsgrenens skadevoldende situation og den subsidierede import fra Indien. Denne konklusion er først og fremmest baseret på, at importen fra Indien tegnede sig for en forholdsvis lille og kun svagt stigende markedsandel (fra 6,1 % til 6,8 %) sammenlignet med EU-erhvervsgrenens meget større, men fortsat markant faldende markedsandel (fra 45,3 % til 40,2 %). For det andet blev der importeret større og/eller mere kraftigt stigende mængder fra visse andre lande (Korea, Taiwan og Kina), så hvis import har bidraget til den skade, EU-erhvervsgrenen blev påført, skal det tilskrives importen fra disse lande snarere end importen fra Indien (jf. betragtning 325-327).
- (340) Der kunne derfor ikke etableres en årsagssammenhæng, jf. grundforordningens artikel 8, stk. 5 og 6, mellem den subsidierede import fra Indien og den væsentlige skade, der er påført EU-erhvervsgrenen.

6. KONKLUSION

- (341) Proceduren bør derfor afsluttes, da subsidierne for Folkerepublikken Kinas og Vietnams vedkommende blev fundet at ligge under bagatelgrænsen, og da der ikke er nogen årsagssammenhæng mellem skaden og subsidierne for så vidt angår import med oprindelse i Indien.
- (342) Det ved grundforordningens artikel 25, stk. 1, nedsatte udvalg har ikke afgivet udtalelse —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Antisubsidieproceduren vedrørende importen af korte syntetiske fibre af polyester, ikke kartede, kæmmede eller på anden måde beredte til spinding, i øjeblikket henhørende under KN-kode 5503 20 00 og med oprindelse i Folkerepublikken Kina, Indien og Vietnam, afsluttes.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. december 2014.

På Kommissionens vegne
Jean-Claude JUNCKER
Formand

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA